

Katliam ve direnişin 6. yılı dolarken; TECRİDE KARŞI DİRENİŞİ YÜKSELT!

✓ 19 Aralık Hapishaneler Katliam ve Direnişinin 6. yılını geride bıraktığımız şu günlerde F Tipi hücrelerde tecrit ve direniş tüm sıcaklığı ile sürüyor. İçeride tutsakların fiili direnişleri ve Av. Behiç Açı, Gülcan Görüroğlu ve Sevgi Saymaz'ın Ölüm Orucu kritik sınırlarda devam ediyor.

✓ 19 Aralık 2000'de başlayan toplumsal muhalefete yönelik topyekün saldırı, sonrasında Ceza İnfaz Yasası, "Terörle Mücadele Yasası" gibi yasaların çıkarılmasıyla devam etti. Devrimci, demokratik, ilerici kurumlar üzerindeki devlet terörünün yaygınlaşacağı ve tüm toplumu kapsayacağı bugün çok daha net olarak görülmektedir.

✓ 19 Aralık Katliamında, "Terörle" Mücadele benzeri yasaların da tüm ezilenlere yönelik olduğunu bilince çıkartarak, sadece sınırlı güçlerle değil halk kitleleriyle direniş genişletilmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

işçi-köylü

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2006-26

63

*Yıl:2 *15-28 Aralık 2006 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Üreten biziz, yok sayan onlar!

2007 yılı bütçesinin Meclis Plan ve Bütçe Komisyonu'nda kabul edilmesi ve Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun yaptığı açıklamalarla gelecek 2007'de de işçi ve emekçilerin yaşam standardında bir değişme olmayacağı, tam tersi daha da kötüleşeceği belli olmuş oldu.

İşçiyi geçinemez, köylüyü üretmez, öğrenciyi okuyamaz hale getiren AKP hükümeti, önümüzdeki yıl da IMF ve Dünya Bankası'nın yaptırımlarına sadık kalma sözüne devam edecek. Bütçenin büyük bir kısmı IMF'den alınan faizlerin borç ödemelerine gidecek. Daha fazla özelleştirme ve emperyalist tekellere daha fazla kolaylık bütçeden kimlerin çıkar sağlayacağını da gözler önüne seriyor.

Yok sayılmaya izin verme, hesap sor!

İşlerini sırtlarından hallettikleri ücretli köleleri olan bizler olmasak, onlar da olmaz. Dünya bizim emeğimizle döndüğü halde, yok sayılan, hesaba katılmayan, dikkate alınmayan biziz, asgari ücretle açlığa mahkum bir yaşama reva görülen biziz. Vergi toplamakta, asker göndermekte, oy vermede hatırlanan emekçiler, hakkını almada, insanca yaşamada yok sayılmaya çalışılıyor.

Emeğinin gasp edilmesine, sesinin boğulmasına, geleceğinin elinden alınmasına izin verme, alanlara çık! Mücadele edenler tutuklanıp, F tiplerine atılıp susturulmaya çalışılırken, yakış yakasına bu çarkı bozuk düzenin!

Susmak onaylamak, susmak bu haksızlığa boyun eğmek demektir. **Hep birlikte hak ettiğimizi almak, insanca yaşamak için alanlara, seferberliğe, hesap sormaya!!!**

CHP AYMAZLIĞINA SON HIZ DEVAM EDİYOR!

Sol parti, halkçı parti adı altında yıllardır halk katliamlarının altına imza atan CHP, son süreçte faşist yüzünü daha fazla sergilemeye başladı. Yaklaşan seçimlerle beraber muhalefet adı altında emperyalizme ve faşizme daha iyi bir uşak olacağını sergilemeye çalışan CHP bunu yaparken hiç de çekinmiyor. Çünkü halkın oylarından ziyade emperyalizmin desteğinin sözde 'demokratik' olan seçimlerde daha etkili olduğunun diğer partiler gibi o da farkında.

Geçtiğimiz yıllarda faşist karakterini gizlemeyi başaran CHP bu gün buna ihtiyaç duymayarak rolünü açıkça oynamaktadır. Geçtiğimiz dönem (halkımızın büyük bir kesiminin sandık başına gitmediği seçimde) emperyalist efendilerinin çizdiği güzergâhta ilerleyen AKP ve CHP %10'luk barajı aşarak parlamentoya girdiler. Bu 4 yıllık süre boyunca da bir iki kaza dışında efendilerinin isteklerini koşulsuz yerine getirdiler.

Sayfa 19

“Terör Bilgi Bankası” ile yapılmak istenenler...

Demokratik hakların bir gasp edildiği Almanya’da, gelecekte kitle hareketlerinin bastırılmasının adımları sertleştirilerek ilerletiyor. “Terörle mücadele” kisvesinin ardına sığınarak geçtiğimiz günlerde Federal Almanya meclisinde onaylanan “Terör Bilgi Bankası” bunun en somut örneği.

“Terör Bilgi Bankası” neyi içeriyor, neyi hedefliyor

“Terör Bilgi Bankası” merkezi bir bilgi bankasının kurulmasından ibaret olacak. Buna göre; Federal Kriminal Dairesi’nde toplanacak bilgilerle oluşturulacak olan “Terör Bilgi Bankası”ndaki verilerden, Almanya’nın diğer eyaletleri ve Berlin’de bulunan çeşitli dallardaki 38 güvenlik birimi ortak olarak

yararlanacak. “Terör Bilgi Bankası” iki “havuzdan” oluşacak. Bu “havuz”lar dar ve geniş olarak ikiye ayrılıyor. Birinci “havuz”da; ‘şüphelilere’ ait isim, cinsiyet, doğum tarihi ve yeri, vatandaşlık, din, adres, konuşulan diller ve fotoğraf yer alırken, ikinci “havuz”da ise; telefon numaraları, banka hesapları, araba ve uçak ehliyeti, silah kullanımıyla ilgili bilgiler, bomba yapımıyla ilgili bilgiler, gidilen yerler ve ilişkide olunan örgütlerle ilgili bilgiler yer alacak. Tüm bu bilgilere istenilen durumda acil olarak ulaşılabilecek.

Almanya’da anti-demokratik uygulamalar ve baskı yasaları elbette yeni uygulanmıyor. Almanya’nın bir polis devleti olduğu düşünüldüğünde benzer uygulamalar yasallaşmadan da polisin bil-

gileri merkezileştirdiği, ‘şüphelileri’ sürekli takip ettiği bilinmektedir. Almanya, 1980 sonrasında gelişen devrimci muhalefeti denetim altında tutmak için, kişiye ait tüm özel bilgileri bir merkezde topladığı ve bu uygulamaya karşı ta o dönem büyük bir karşı koyuş olduğu bilinmektedir.

Almanya tekeli burjuvazisi uluslararası alanda daha iyi ‘rekabet’ edebilmek, sermayesine ek sermayeler katmak için, kazanılmış birçok hakkı gasp etmekte. Sağlıkta emekliliğe, öğrenimden çalışma koşullarına, konutun alınan yardımlara kadar her alanda hak gasplarına gidildi. Almanya resmi kurumlarının verilerine göre 10 milyon insan fakirlik sınırının altında yaşıyor. İşsiz insan sayısı 5 milyonun üzeri-

ne çıkmış bulunuyor. Sağlık çalışanlarının direnişi, kapatma kararı alınan işyerlerindeki grevler, Almanya’da toplumsal bir hareketlenmenin giderek arttığını gösteriyor. Bunun daha da gelişeceği ve büyüyeceği açık bir gerçektir. Almanya tekeli burjuvazisi bu toplumsal hareketin önüne geçmek, Almanya’da faaliyetleri olan yabancı kurum ve örgütleri gerektiğinde ezmek için şimdiden sert tedbirler almaktadır.

Bu gerçeğe karşın, Alman devleti sorunu “dış terör tehlikesiyle” açıklayarak toplumun dikkatlerini başka yöne çekerek yasalar ‘meşru’ kılmaya çalışmaktadır.

ILPS

Avrupa Koordinasyon Komitesi

Sağlıkta yıkım planları

Bugüne kadar sağlık ocakları ve sağlık konusunda ilk sırada yer alan İzmir, sistemin “Sağlıkta Dönüşüm” adı altında yapılan programın tehdidi altındadır. “Sağlıkta yıkımı durduralım” şiarıyla İzmir Sağlık Platformu’nun 26 Kasım günü yapılan mitingde biz de Partizan olarak yerimizi aldık. GSS Yasası sonucu sağlık ocaklarının kapatılmasına karşı olduğumuzu haykırarak için devrimci kitle örgütleri ve sendikalarla birlikte alandaydık. “Sağlıkta ticarileşmeye hayır” yazılı pankartımızla Saat:13:00’de Cumhuriyet Meydanı’nda toplandı. Yürüyüş sonrası Gündoğdu Meydanı’na gelinmesi ile konuşmalar yapıldı. Konuşmacılar konuşmalarında sağlık ocaklarının kapatılmasına karşı yapılan oylamalar ve sonuçlarını iletirken de halkın çoğunluğunun o gün alanda olması sağlık ocaklarının kapatılmak istenmesine karşı olumsuz tepkinin göstergesiydi.

(İzmir)

ÇIKTI

Tanrıların Alacakaranlığı ya da Sermayenin Alacakaranlığı

Ferhat Ali

(Sermayenin çöküş koşullarının Marksist bir analizi)

Emekçiler

bütçeye hayır dedi!

TMMOB, KESK ve Adana Tabip Odası, AKP hükümetinin hazırladığı 2007 bütçesine karşı 13 Kasım’dan beri devam eden referandum sonuçlarını yaptığı bir eylemle açıkladı.

2 Aralık Cumartesi günü İnönü Parkında bir araya gelen emekçiler “IMF ye değil emekçiye bütçe”, “IMF uşağı hükümet istifa” sloganlarını atarak AKP il binasına yürüdü. Kitle AKP önünde basın açıklaması yaptı.

SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen yapılan referandumda 12 bin 135 kişinin katıldığını, katılanlardan 11 bin 908 kişinin 2007 bütçesini onaylamadığını söyledi.

(Mersin)

2007 Bütçesini Onaylamıyorum!

KESK İzmir Şubeler Platformu 2007 bütçesi ile ilgili düzenlenen referandum sonuçlarını açıkladı. 3 Aralık günü BES İzmir Şubesi’nde düzenlenen açıklamada 13 Kasım-1 Aralık tarihleri arasında yapılan referandumda 68.236 kamu emekçisinden 67.249’unun bütçeye “hayır” dediği belirtildi.

Platform dönem sözcüsü olarak açıklama yapan Musa Sever, 2007 bütçesinin; yoksul halka yüklenen vergiler, özel sektöre kaynak transferleri ve vergi indirimleri faiz ödemelerinde sermayeye kesintisiz sadakat sosyal güvenlik sisteminin tasfiyesi demek olduğunu söyledi. (İzmir)

Nitelikli bir sağlık hizmeti için kadro

7 Aralık Perşembe günü DİSK/DEV Sağlık-İş Çukurova Bölge Şubesi saat 12.30’da Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi içerisinde “Nitelikli bir sağlık hizmeti için kadro istiyoruz” şiarı altında basın açıklaması yaptı. Yeni çıkarılan GSS kapsamında olan 4/B’li personelin sebep göstermeksizin işten çıkarılmalarını ön gören yasanın geri çekilmesini, vize çalışanlara ücret ve iş güvencesi sağlanarak kadro verilmesini, yasanın kapsamının sadece vize çalışanlar değil vizesiz çalıştırılanları ve şirket işçilerini de kapsayacak şekilde genişletilmesini talep ederek açıklamaya son verdiler.

(Mersin)

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

İnfazların, operasyonların arasında söylenen sahte barış türküleri

KKK'nin iki ay önce tek taraflı ateşkes yapmasına rağmen TSK'nın Türkiye Kürdistanı'nda gerillayı imha operasyonları aralıksız olarak tüm yoğunluğuyla sürüyor.

Yoğunlaşan operasyonlar ve yaşanan sert çatışmalar karşısında PKK'den de sert açıklamalar yapılıyor. Önce Karayılan, daha sonra da Bayık yaptığı açıklamalarda ateşkesin tehlikeli bir sürece girdiğini ve ateşkesin son verebileceklerini açıkladı. **Roj TV**'de bir programa katılan Bayık, ateşkesi isteyen ABD, AB, KDP, YNK ve Türkiye'deki demokratik güçlerin, üzerinden 2 ay geçmesine karşın ciddi hiçbir girişimde bulunmadıklarını söyledi. Bayık, söz konusu çevrelerin sessizliğinin, ordu ve CHP öncülüğünde yürütülen inkar ve imha siyasetini cesaretlendirdiği yorumunda bulundu.

Ateşkesin son verilecek mi?

Açıktır ki bu tespit nesnel gerçekliği yansıtmamaktadır. Faşist Türk devletinin kuruluşundan bu yana temel kurumu olan ordunun ve yine Kemalist ideolojinin en "sarsılmaz" savunucusu olan CHP'nin ABD ve AB emperyalizmine ve egemen sınıfların farklı kliklerine karşı çıkararak tersi bir tavır takınması mümkün değildir. Silahından kıyafetine kadar her şeyiyle ABD'ye bağımlı olan orduyla boğazına kadar borçlu olan, ekonomik ve siyasal açıdan emperyalizme bağımlı olan sistemin yöneticilerinin bağımsız bir yol izlemeleri mümkün değildir.

Bununla birlikte dünyanın her yanına daha fazla baskı, sömürü ve kan götüren, dünya halklarının düşmanı olan ABD emperyalizmine ülkemizde gerçek bir barışı isteyen bir güç olarak demokratik güçlerle aynı saflarda yer verilmesi de girilen rotanın yönünü göstermektedir. ABD emperyalizmine karşı dünya çapında öfke ve mücadele artarken anti-emperyalizmden vazgeçerek ABD'ye umut bağlamak hiçbir halkı ve ilerici gücü olumlu etkilemeyecektir. Yine AB emperyalizminden de medet umularak DTP yöneticilerin Avrupa'da çeşitli görüşmelerde bulunması ve AB'nin çözüme katkı sunmasının beklenmesi de Kürt halkına bir yarar getirmeyecektir. Bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik, siyasal, tarihi ve kültürel süreci ele alındığında emperyalizmin halkların düşmanı olduğu ve tekeli burjuvazinin çıkarlarını savunmaktan başka bir amacının olmadığı anlaşılacaktır.

Cellattan beklenen barış...

Kürt meselesinin uluslararası bir

Silahların susmasını isteyen, barış şarkıları söyleyen Ağar'ın yine de "devletin temel ilkeleri ve bölünmez bütünlüğü" konularında ve "ülkenin demokratik gelişimi" doğrultusunda yaptığı bir açılım yoktur. Buna rağmen silahların bırakılması, devlet otoritesinin kabul edilmesi amaçlı çağruları dahi Ulusal Hareketin girdiği bu çıkmazda bazı kesimlere umut olarak görünmektedir.

boyut aldığı, bu nedenle uluslararası güçler denilen emperyalistlerin ve Ortadoğu'daki gericilerin sürece dahil edilmesi gerektiği anlayışı uzun süredir savunulmaktadır. Kürt meselesinin uluslararası bir boyut aldığı bir gerçektir. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı ve demokratik talepleri dünyanın tüm ilerici güçlerinin sahipleneceği ve destekleyeceği hak ve taleplerdir. Bu hak ve talepler uğrunda verilen mücadele meşruluğundan kaynaklı tüm ezilen, ilerici güçlerin yanında yer almasını, gerici ve emperyalist güçlerinse bastırmak için harekete geçmesini sağlamaktadır. Emperyalizm kendi kurduğu düzenin halkların mücadelesi ile bozulmasına sessiz kalmayacaktır. Tüm gücüyle bu isyan hareketini bastırmak ve kendi sistemi içinde tasfiye etmek isteyecektir. Bugün Ulusal Hareket nezdinde yaşanan da budur.

Ancak ne askeri saldırılar ne de siyasal baskılar son bulmaktadır. Tüm dünya gericiliği birleşerek Kürt Ulusal Hareketinden ilk olarak silahlarını bırakmasını ve birkaç hak karşılığında kurulu düzen içinde erimesini istemektedir. Sorunun bu şekilde uluslararasılaşması karşısında Kürt Ulusal Hareke-

ti yüzünü tarih boyunca kendisine türlü acılar çektiren tarafa değil, aynı saflarda yer alan, kendisiyle samimi bir şekilde dayanışan dünyanın ilerici, demokratik, devrimci güçlerine dönmelidir. Bu sorun halkımıza yönelik yapılan katliamların, ulusal baskının, yoğun sömürünün, ülke kaynaklarının yağmalanmasının sorumlusu olan emperyalizmle ve yerli uşaklarıyla değil çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızla, onun bağrından çıkan devrimci, demokratik güçlerle birlikte çözülecektir.

Denizdeki yılan: Ağar

Anti-emperyalizm konusunda yaşanan netsizlik ve halka güvensizliğin bir sonucu olarak çözümün ABD ve AB emperyalizmi gibi güçlerden beklenmesinin ve bu "uluslararası" güçlerin çağrularına değer verilip buna uygun adımlar atılmasının bir sonucu olarak, denize düşen yılanın sarılır misali çözümün adresi olarak Mehmet Ağar gösterilmektedir. Kürt Ulusal Hareketi içinde öyle yaklaşımlar ortaya çıkmaktadır ki 20 yılı aşkın bir süredir yaşanan savaşın halkımıza öğrettiği temel derslerden sınıfta kalınmaktadır. Örneğin 4 Aralık'ta Özgür Gün-

dem yazarı Ahmet İnan şöyle yazıyor; "Ateşkesi kabule hazır tek siyasi lider, Sayın Ağar'dır.(...) Kürt entelektüellerinin çoğu, Sayın Ağar'ın samimiyetinden emin değiller. Bir kez daha ofsayda düşürülmeyeceklerinin garantisini almak istiyorlar Sayın Ağar'dan. Özgür Gündem'in bir değerli yazarı, Osmanlı'nın yaptığı gibi, Sayın Ağar'ın da, acaba önce düze indirip, sonra da düzde imha etmeyi mi planladığı mealinde çok anlamlı bir soru sormuştu. Dahası Sayın Ağar'ın, derin devletin içinde bu işi artık kısmen de olsa çözmeyi benimsemiş etkili bir cenahı temsil ettiğine inanıyorum." Yine 20 Kasım tarihinde de Selahattin Erdem şöyle demektedir: "Gerçi ateşkes sürecini sahiplenen ve destek veren epeyce güç vardır. Koordinatörlük süreci işletilmeye çalışılmaktadır. Kürt sorununun çözümüne dair tartışmalar sürmektedir. Bu konuda özellikle Mehmet Ağar'ın öne çıktığı gözlemlenmektedir. Demokratik kuruluşlar kısmi bir hareketlilik içerisinde bulunmaktadır."

ABD'nin paralı askeri

ABD'ye karşı çıkabilir mi?

Bu güçlerin sahiplendiği ateşkesin emperyalizmin hazırladığı bir planın parçası olduğu ve Ulusal Hareketin de bu plana uygun olarak adımlar atacağı anlaşılmaktadır. Pazarlık sürecinden kârlı çıkmak ve Ulusal Hareket'in daha azına razı olmasını sağlamak açısından şu anki operasyonlara devletin büyük önem verdiği anlaşılmaktadır. ABD emperyalizminin paralı askerliğini yapan TC ordusunun operasyonlarına "barış elçisi" ABD'nin ve onun başkanı Bush'un ses çıkarmaması ve desteklemesi de bunu göstermektedir. İşte Ağar da bu planın bir parçası olarak "doğru zamanda konuşan doğru insan" olduğunu kanıtlamaya çalışmaktadır. Bu doğrultuda operasyonlar ve saldırılar yoğunlaşırken açıklamalar yaparak devlet üzerinden sahte umutlar yaratıp halkın gerçek sorunları doğrultusunda örgütlenmesini engellemek ve isyanın tasfiye edilmesinin önünü açmak istemektedir. Silahların susmasını isteyen, barış şarkıları söyleyen Ağar'ın yine de "devletin temel ilkeleri ve bölünmez bütünlüğü" konularında ve "ülkenin demokratik gelişimi" doğrultusunda yaptığı bir açılım yoktur. Buna rağmen silahların bırakılması, devlet otoritesinin kabul edilmesi amaçlı çağruları dahi Ulusal Hareketin girdiği bu çıkmazda bazı kesimlere umut olarak görünmektedir.

Sınıfsal Yaklaşım

21. YÜZYILDA EMPERYALİZM VE PROLETER DEVRİM -1-

Dünyaya ilişkin tek kutuplu mu çok kutuplu mu tartışması, bir durum belirlemesinden öte bir yaklaşım tarzına ve dolayısıyla stratejik tespit ve konumlanışa işaret ettiği için önem arz etmektedir. Konuyla ilgili çıkış noktası her ne kadar genel bir dünya değerlendirmesi gibi gözükmekteyse de, bunun içinde kullanılacak araçlar ve yöntem bakımından doğru tercihlerde bulunmak gibi bir sıkıntı bulunmaktadır.

Öncelikle çağımıza ilişkin karakteristiklerin doğru bir biçimde tanımlanması gerekmektedir. Bu tanımlamanın üzerinden şekillendirilecek bir dünya gerçekliği, kutup niteliğinde çekim ve etki gücü olan bir ya da birden fazla gücün olup olmadığının saptanması işini kolaylaştırır. Bir diğer husus ise var olan karakteristik unsurların yarattığı bugünkü tabloda, sistemi oluşturan başat aktörler arasındaki ilişkilerin, diyalektik bir analize tabi tutulabilmesinin gerekliliğidir.

Kapitalizmin serbest rekabetçi dönemden tekelci evreye geçmesiyle birlikte dünyanın uluslararası nitelik de kazanan büyük sermaye gruplarının egemenliği altındaki devletler tarafından paylaşımının tamamlanması olgusu, 20. asrın henüz başlarını tarif ediyordu:

“Emperyalizm, tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin ortaya çıktığı; sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı; dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu ve dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında bölüşülmesinin tamamlanmış bulunduğu bir gelişme aşamasına ulaşmış bir kapitalizmdir.” (Lenin, **Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması, Sol Yayınları, 7. Baskı, sf. 108**)

Emperyalizmi ortaya çıkaran temelli özellikler bunlardır. Bunlarla beraber, kapitalizmin bu aşamasıyla beraber öne çıkan ana karakteristik çizgilerden rantiyecilik olgusuna Lenin şu sözlerle dikkat çekiyordu:

“Rantiyelerin elde ettiği gelir, dış gelir, dış ticaret gelirinden, hem de dünyanın en büyük ticaret ülkesi-

nin dış ticaret gelirinden beş kat daha fazladır! Emperyalizmin ve emperyalist asalaklığın esası budur işte.

Bunun için, ‘**rantie devlet**’ (rentnerstaat) ya da tefeci devlet kavramı, emperyalizmi işleyen iktisat yazınında, sık sık kullanılan bir deyim olmuştur. Dünya, bir avuç tefeci devlete ve bir borçlu devletler çoğunluğuna bölünmüş bulunmaktadır.” (Lenin, age, sf. 122)

Bir diğer karakteristik çizgi; kapitalizmin doğasında var olan “**da-ha fazla kâr**” olgusundan kaynaklı olarak, mevcut/tamamlanmış dünya paylaşımıyla yetinmeyen bir “**yeniden paylaşım**” mücadelesidir. Emperyalist devletler arasındaki hegemonya mücadelesinde ifadesini bulan ve gerek tek tek ülkeler, gerek bölgeler gerekse de dünya çapında savaş ve çatışmalara yol açan bu olgu, “**uzlaşmanın geçici**” olduğunu göstermektedir. Militarizm ve savaş sanayi bundan dolayı emperyalizm ile birlikte büyümek durumundadır:

“**Dünyayı paylaşmak için savaşım veren emperyalist devletler arasındaki uzlaşmaz karşıtlikların (abç) yoğunlaşması da bu eğilimi kuvvetlendirmektedir.**” (Lenin, age, sf. 151)

“(K)apitalist sistemin gerçeklerine göre hangi biçime bürünürse bürünsün, ister bir emperyalist grubun bir başkasına karşı birleşmesi, ister bütün emperyalist devletleri kucaklayan genel bir ittifak biçiminde olsun, ‘**inter-emperyalist**’ ya da ‘**ultra-emperyalist**’ ittifakları, kaçınılmaz olarak, savaşlar arasındaki dönemlerin ‘**mütarekeleri**’ olmaktan başka anlam taşımamaktadır. Barışçı ittifaklar, savaşları hazırlar ve savaşlardan doğar; tek ve aynı temel üzerinde, dünya siyasetinin ve dünya ekonomisinin emperyalist bağlantı ve ilişkileri temeli üzerinde barışçı olan ve barışçı olmayan savaşımın alması biçimlerini yaratarak, biri ötekini koşullandırır.” (Lenin, age, sf. 144-145)

“Toplum yaşamı artık tümüyle askerileştirilmiştir. Emperyalizm, dünyanın bölüşülmesi ve yeniden bölüşülmesi (abç) için büyük dev-

letlerin giriştikleri vahşi bir savaşımdır. Bu yüzden, bütün ülkeler, yansız olanlarla birlikte küçükler de, daha fazla askerleşmeye doğru gidecektir.” (Lenin, **Sosyalizm ve Savaş, Sol Yayınları, 5. Baskı, sf. 66**)

Lenin’in yaklaşık 90 yıl önce kaleme aldığı bu görüşler günümüz dünyasını açıklamak bakımından, büyük bir isabetlilikle geçerliliğini koruyor. Tıpkı, **Marks ve Engels** ile yine **Lenin**’in diğer birçok meselede ileri sürdüğü düşünceler gibi. Yine tıpkı 30 ila 70 yıl öncesindeki bir zaman dilimine yayılan görüşleri günümüze ışık tutan Başkan **Mao** gibi... Elbette ki MLM ideolojisi bir dogmalar yığını değil. Bilimsel sosyalizmin ustalarına ait sözler de ayet cinsinden mutlak doğruları oluşturmuyorlar. Onları canlı kılan, sınıf mücadelesinin deneyleriyle birlikte gelişime tabi olmalarıdır. Onları yaşatan, bilimsel yöntemleri esas alarak maddi gerçekler üzerinden şekillenmişlikleri ve sürekli gelişen ve yenilenebilen bir organizmaya sahip olmalarıdır.

Lenin yoldaşın emperyalizmin karakteristik özellikleri için yaptığı belirlemeleri bir kenara atarak yeni keşifler peşinde koşmaya çalışanların başı, teknolojik gelişimin hızından değil ideolojik yıkım nedeniyle dönmektedir. Yaklaşık bir asır içerisinde dünyanın gerek bilim gerekse de teknoloji alanında muazzam sayılabilecek ölçüde bir gelişme ve değişim geçirdiği tartışılmazdır. Bunun sonucu olarak iletişim ve ulaşımın geleneksel nokta itibarıyla dünyanın “**küçüldüğü**” de doğrudur.

Ne var ki yukarıda özetlediğimiz ana karakteristik özelliklerinden hiçbir şey yitirmediği gibi aksine çok daha pervasızlaşarak sömürü ve zulmü alabildiğine ve dizginsizce artıran emperyalizm olgusunun cenderesi devam etmektedir. Bilim ve teknoloji tekelci sermayenin çıkarları doğrultusunda seferber edilmiş, rantiyecilik ve spekülasyon sermaye daha da palazlanmış, militarizm ve savaş sanayi akıl almaz boyutlara tırmanmış; insanlık, ikisi dünya çapında sayısız savaş ve çatışmalar neticesinde on milyonlarca kayıp vermiş ve vermektedir.

Dünya emperyalist-kapitalist sistem sayesinde 90-100 yıl öncesine göre, insanlık açısından yaşanması çok daha zor bir durumdadır. **BM Dünya Kalkınma Ekonomileri Enstitüsü**’nün 2000 yılı verilerine göre yaptığı ve geçen hafta

(05.12.06) yayınlanan araştırmaya göre; dünya nüfusunun yüzde ikisi, dünya zenginliklerinin yarısından fazlasına sahip durumdayken, nüfusun yarısı ise dünya servetinin yüzde biriyle “idare” etmektedir. En zengin yüzde 1’lik dilimin yüzde 40’lık, yüzde 10’luk dilimin ise yüzde 85’lik bir zenginliğe el koyduğu dünyada, 499 dolar milyarderi, 13 milyon da dolar milyoneri bulunmaktadır.

Ne emeğin gasp edilmiş biçimi/artı-değer olgusu ne de sermayenin dolaşımında değişim vardır. Spekülatif sermayenin devasa boyutlar alması, sürekli biçimde yaşanan üretim-tüketim dengesizliği ve savrulmasının sonucudur ve sistemi zorlamaktan daha ötede bir anlam ifade etmemektedir. Ne sınıfsal gerçeklikte ne de devlet yapılanmalarında değişiklik vardır. İlk iki savaş arasındaki sürenin iki katını aşkın bir zamana karşılık geldiği için, ikinci paylaşım savaşının üzerinden geçen 60 yılı, dünyada emperyalist savaşların artık geride kaldığına dair bir veri olarak sunmak isteyenler, büyük bir yanılgı içerisinde.

ABD emperyalizminin kesin hâkimiyet sağladığından, emperyalizmin daha barışçıl bir karakter edindiğine dair çok çeşitli görüş sahiplerini buluşturan ve bu arada nükleer silahların caydırıcılığının buna kaynaklık ettiğini savunanları da yeniden tarih sahnesine çıkartan “**savaşların geride kaldığı**” tezi, emperyalizm olgusunu kavramayan ve çarpıtanların bir biçimde saplanacağı/çekeceği bataklardan yalnızca bir tanesidir. Sınıf mücadeleleri Tarihin(in) sonunun geldiği, sınıfların ortadan kalktığı, devrimlerin imkânsızlaştığı, sosyalizmin tarihe karıştığı vb. gibi diğerleri ise birbirini tamamlayan özelliktedir.

Castro’yu sosyalizmin piri ilan eden, Chavez’e kızıl gömlek giydirenler, iktidarsız kurtuluş reçetesi satan, sosyalizmi sosyal demokrasiye yatıranlar, devrimlerin ruhuna el fatiha okuyup burjuvaziden icazet bekleyenler modern revizyonizmin günümüzdeki gönüllü şövalyeliğine soyunmuşken, emperyalist cenahta işlerin yolunda gitmeyişinin fazlaca panik yaratmaması gerekir. **Ancak sınıf mücadelesi bütün safsataları yerle bir ederek hayatı ve gerçekleri öyle bir dayatmaktadır ki burjuvazi, büyüğü ve küçüğüyle korkunun ecele faydası olmadığını çok geçmeden anlayacaktır.**

Amed'de direniş devam

şulları çok ağır. Herhangi özel bir durumda bile izin alamıyoruz. Çalışmanın yoğun olmasından kaynaklı hem fiziki hem ruhen zarar görüyoruz. Yaşadığımız bütün sıkıntılar bizlerde birlikte mücadele etme bilincini doğurdu. Mücadelemiz sendikali olmadan önce başladı. Daha sonra da TEKSİF Sendikası öncülüğünde mücadelemizi yasal bir zemine taşımış olduk.

İşten çıkarılan arkadaşlarımıza tazminatlarını ödememek için ücretsiz izinler verilmiş bulunuyor. Sigorta primleri dönüşümlü olarak 4 ay yatırılıyor. Çünkü böyle olunca birkaç ay kullanılan sigorta güvencesi ile işçilerin tepkisi engelleniyor. Ve aralarda yatırılmayan sigorta primleri direkt işverenin cebinde kalıyor.

-Sendikal mücadeleye nasıl başladınız?

D.Ç: Maaşlar kesildi, 88-98 vergi iadesini alamayan arkadaşlar var. Tasarruflardan hiçbirimiz yararlanamadık. Fabrika Ankara'dan yönlendiriliyor. Ekonomik sorun had safhada olduğundan burada dönen paralar var. Sözleşme istedik, anlaşma yapalım sosyal haklarımızın bir kısmını istiyoruz dedik. Buna rağmen dikkate alınmıyoruz.

Şu anda DYP binasında bulunuyoruz sendikamızın bulunduğu bina mahkemelik olmuş. Sivil Toplum Örgütlerinden bize bir yer tahsis edilmesini istedik. Sadece Emeğin Par-

tisi bizi ziyaret etti. DYP Başkanı bize yer vermesini, kendi amaçları için kullanmayacağını söyledi, şimdilik buraya mecburuz.

Eylemlerimize bir hafta ara vereceğiz. Belki haberiniz vardır; patron grevi kırmak için çevre köylerden gençleri kamyonlara doldurup getiriyor. Çoğunluğu 16-17 yaşında gençler. Üçyüz YTL maaşla çalıştırıyorlar, üstelik kayıt-dışı. Bu işçi arkadaşların evlerine gittik; bizlere yapılan muamelenin onlara da yapıldığını, mücadelemizin engellenmesi için kendilerinin kullanıldığını anlattık. Onlardan grev kırıcılığı yapmayacakları yönünde söz aldık. Fakat fabrikada çalışmaya devam ettiler. Bildiğiniz gibi Diyarbakır'da işsizlik yoğun.

Patron bize kâr etmediğini söylüyor. Kâr etmiyorsa nasıl oluyor da Özbekistan'da fabrika açabiliyor. Kızına istediği an son model araba alabiliyor.

Sendikal mücadeleyi geliştireceğiz ve direnmeye devam edeceğiz.

-Yaşadığınız sorunları anlatır mısınız?

Selahattin Başkan (işçi): Patron maaşları bir ara bankaya yatıracağını söyledi, bunu duyan bankalar bize kredi kartı getirdi. Biz de bu rahatlıkla kredi kartı aldık fakat maaşlar aksayınca hepimiz içeri girdik. Bazılarımız icralık oldu, bazılarımız ek iş yaparak ödemeye çalıştı. Sigortamız yatırılmayınca şikâyet ettik, fakat patron sigortalıları gündüz sigortasızları da gece çalıştırınca teftiş sonuç vermedi. Zaten devlet de patronun yanında.

İşten çıkarılanların sendikal hakkı korunarak sözleşmeli geri alınmasını istiyoruz. Biz insan gibi yaşamak istiyoruz köle gibi çalışmak değil. Ben çocuğuma 50 Ykr harçlık bile veremiyorum. Hırsız da olur kapkaççı da. Bunların tek sorumlusu Mustafa Akyıl'dır (patron).

Biz şu anda borçla yaşıyoruz. Mücadelemize inanıyoruz onun için direniyoruz. Bize maddi anlamda hiçbir yerden destek gelmiyor ziyarete gelenler yanımızdayız deyip ertesi gün de unutuyorlar. Yerimiz icraya verildi. 3-4 ay Metal-İş, Türk-İş Sendikalarında kaldık. Şimdi DYP il binasında kalıyoruz. Denize düşen yılanı sarılır misali. Çünkü bize yer veren olmadı. Arkadaşlar dağılma sürecine girebilirdi. Bizim o parti ile alakamız yok. Mücadele için ayakta kalabilmek için orada kalıyoruz.

Ben nereye gitsem başıma ne gelse fikrimi çekinmeden savunurum. Çok insan işkencede bile fikrini haykırmaktan geri durmadı. Diyarbakır'da İbrahim Kaypakkaya, idamda Deniz Gezmiş düşüncelerini savundu... Biz de düşüncelerimizi her yerde savunacağız...

* * *

Gerçek kurtuluşlarına ancak doğru bir siyasal yönelimle kavuşacaklarını ifade eden işçiler kurtuluşa giden bu yolda bir direniş mevzisi açmış bulunuyor. Özellikle faşizmin pervasızlaşan saldırılarını yaşadığımız son günlerde sınıf dayanışması gerekliliğini daha çok hissettiriyor. (AMED YDG)

Emekçinin Gündemi

AB Süreci, emekçiler için katmerlenmiş sömürü sürecinin adıdır!

AB'ye üyelik süreci, AKP Hükümeti tarafından büyük bir başarı, çok büyük bir yenilik hareketi, çağdaşlık, modernleşme gibi sözcüklerle anlatılarak emekçi halkın kafası karıştırılmak isteniyor.

Halkımızın büyük bir kesimi ise AB sürecine sadece Avrupa demokrasisi olarak bakmakta. Çeşitli burjuva demokrasisi yaşayan ülkelerdeki sosyal hakların aynısının hemen Türkiye'de de yaşanacağını sanmaktadır. Birçok işsiz kesim de Avrupa kapılarının açılacağını düşünerek işsizliklerine çare bulacaklarını sanmakta, çeşitli sol liberal yada sosyal demokratların da AB demokrasisinden medet umarak, bu sürece atıl kalınmadan daha çok müdahale edilmeli mantığına bürünerek, aslında gizleyemedikleri Avrupalı "sol" zihniyetlerini ortaya koymaktadırlar. Örneğin Ömer Laçiner gibi Emeğin Avrupası kavramı etrafında dönerek belki biraz işimize yarar anlayışı ile yada çürümüş burjuva demokrasisinden medet umduğunu saklamayarak, sözde çağdaş Marksistleri yaratmak adına AB'ye evet demektedirler.

Peki gerçekten AB süreci Türkiye halkları açısından ne getirecektir? AB gibi bir kurumun kuruluş amacı zaten küresel sermayenin ekonomik-siyasi-askeri ve kültürel taleplerini eşgüdüm hareketi ile bunu dünya emekçi halklarına kabul ettirme oyunudur. Bunu gerektiği yerde zorla gerektiği yerde de ekonomik işgalle yapmaktadır. Bu anlamı ile AB projesinin amacı ekonomik-siyasi-askeri ve kültürel olarak birleşmiş bir Avrupa yaratmaktır. Dünyanın diğer bölgelerinde de benzer arayışlar söz konusudur. 1970'lerle birlikte kapitalizmin tekelleşme sürecine girmesi ve günümüzdeki sözde küreselleşme böylesi bir projenin alt yapısını hızlandırmıştır. Dünyadaki tüm siyasi, ekonomik ve askeri birliktelikler de bu anlayışın sonucudur.

Şimdi bu süreci emekçi halklar ve işçi sınıfı açısından yorumlamak çok da zor olmasa gerek. Net ve açık olarak bildiğimiz tek şey var ki o da AB'yi oluşturan anlayış sermaye kurumlarının ta kendisidir. Öyleyse fazlaca kavram kargaşası yaratmadan birkaç soruya yanıt arayalım.

Birincisi sermayenin küresel ortaklığı ne demektir ve bu sermaye neye kime hizmet eder? Biz kime hizmet ettiğini AB sürecindeki çıkan kimi yasalarla kavramaya çalışalım. En başta da sermaye ortaklığı sermayenin küresel örgütlenmesini içermektedir. Sermayenin küreselleşmesi dünyanın sermaye hareketine tabii kalarak yaşaması demektir. Tabi bu da emekçi halklara karşı, özde de devrim ve sosyalizme karşı örgütlenmenin emperyalist-kapitalistlerce halklara sunulan modelidir. Ki bu yasalarla ülkemize 'demokrasinin' geleceğini savunan AB ve ABD emperyalizminin Irak işgaline karşı geliştirdikleri tutum demokrasi anlayışlarının ne olduğunu gösteriyor. Bu çerçeveden bakmak bile AB'nin gerçek yüzünü yeterince aydınlatmaktadır. AB müzakereler süreci içerisinde birçok yasada değişiklik yapıldı Yeni İş Kanunu, TİS sendikalar grev ve lokavt yasaları, Ceza İnfaz Yasası, tarımın tasfiyesi süreci ve bu konuyla ilgili çıkarılan kanunların geneli demokratik haklara, örgütlenme hakkına karşı geliştirilen en büyük saldırılardır

Özellikle işsizliğin çözüleceğine, sosyal hakların artacağına, örgütlenme özgürlüğünün genişleyeceği konusuna umut bağlayanlara yanıt olacak şekilde tespitte bulunursak, Avrupa'daki son süreçte gelişen bazı işçi hareketlerini hatırlatmakta fayda var. Almanya, Fransa, İtalya, İspanya, Yunanistan'daki emekçi-işçilerin haklarını koru-

mak, ücretlerinin erimesi karşısındaki sürece karşı gösterdikleri uzun eylemler, o meşhur Avrupa sosyal yaşamını anlatıyor. Yani "kelin ilacı olsa başına sürer".

Konu geniştir ve bir çırpıda değerlendirilip atılacak bir konu değildir, ama çok açık olan gerçek işçi-köylü-emekçi halkımıza zarardan çok sömürünün çifte katmerlisini getireceği saklanamaz bir gerçektir. Şimdi saldırıların çok çeşitli ve ağır olduğu bir dönemde örgütlenmeye olan ihtiyacımız giderek artmaktadır. İşçi sınıfı kendi iktidarı önündeki engelleri ancak yenilmez örgütlü gücü ile kaldıracaktır. Sınıfının motoru olan sendikal örgütlenme ve sınıf sendikacılığı anlayışı tüm devrimci, demokrat ve yurtseverlerin katalizörüdür. DDSB de bu konuda kendi açısında sürece tarih-takvim eylemlikleri beklemeden her anı örmeyi bilmeli, sınıf sendikacılığı silahını etkin bir şekilde kullanmalıdır.

Her DDSB'li zaman geçirmeden örgütlenme araç gereçlerini yaratmalı, süreçle ilgili panel, eğitim seminerleri, örgütlenme komitelerinde yer alma, işyeri temsilciliği, işçi komiteleri, semtlerde işçi hücreleri oluşturarak sürece müdahale etmelidir. Varsa ölü toprağını atmalı, hareketli ise kendinde daha fazla nitel sığrama yaratmayı görev bilmelidir. Gün yemek saati bekler gibi güne şartlanmış mücadele zamanı değil; her anı örgütlenme, her anı değerlendirme zamanıdır.

Tarıma destek, yoksulluğa teşvik...

AB'ye uyum çerçevesinde Türkiye tarımına yeni bir teşvik sistemi getirilmeye çalışılıyor. Projeye ekonomik desteği ise AB ve Dünya Bankası veriyor. 2007 yılının seçim dönemine denk gelmesiyle birlikte seçimlerden sonra uygulama imkânı bulması düşünülen proje Edirne, Konya ve GAP kapsamında başlayacak ve 2008 yılından itibaren Türkiye geneline yaygınlaştırılacak. Projeye göre Türkiye'nin her tarafında bir ürünün üretilmesinin önüne geçilirken, bir ürün en verimli nerede yetiştiriliyorsa o bölgedeki köylüye teşvik verilecek. Belirli bölgelerde, uygun üretim modellerinin oluşturulmasıyla yerel planlar yapılacak. Planda olduğu gibi "ayçiçeği, buğdayda destek var" diye herkes bu ürünleri ekemeyecek. Herhangi bir mahsulün fiyatının düşmesi yada artmasına göre ürün ekimi gerçekleştirilmeyecek. Örneğin soğan değerlendirildi diye herkesin soğan ekmesi gibi bir durum söz konusu olmayacak.

Sertifikalı tarım danışmanlığı

Üretici köylüye sertifikalı danışmanla çalışma zorunluluğu getirilecek. Proje kapsamında 10 bin veteriner hekim ile gıda, ziraat, su ürünleri mühendisine istihdam yaratılacak. Mühendisler Bakanlık veya mesleki kuruluşların vereceği bir eğitime tabi tutulduktan sonra sertifika alacaklar. Yeminli Mali Müşavirlik sistemi, üretimin her aşamasında üreticiye bilgi desteği verecek, denetimini yapacak. Danışmanı olmayan üretici tarımsal desteklerden yararlanamayacak. Bakanlık tarafından hazırlanacak sözleşmeler, üretici ile danışmanın hangi koşullarda nasıl çalıştıklarını gösterecek.

Pilot iller

Çalışmalar için üç pilot il seçildi. Marmara Havzası için Edirne, Orta Anadolu Kapalı Havzası için Konya ve Dicle için Diyarbakır bölgeleri 2007 yılı içerisinde uygulama alanı olacak. Diyarbakır ile birlikte dokuz GAP ilinin tamamını kapsayan pilot bölgelerde plan çerçevesinde üretim yapan köylüyü % 10 ekstra primle Bakanlık ödüllendirecek. Ekstra prim üç yıl boyunca sürdürülecek. Süre bitiminde destekler yeniden gözden geçirilecek.

Diyarbakır

Pilot illerden Diyarbakır ve sekiz GAP ilinde kanola, soya, ayçiçeği, mısır, yem bitkileri ile badem ve Antep fıstığı ekstra teşviklerden yararlanacak. Bu sayede Diyarbakır'da sulu tarımda 40 bin hektar alanda kanola, 5 bin hektarda ayçiçeği ve 5 bin hektarda da soya ekimi sağlanacak. Eğimli ve nadas alanlarında ise 10 bin hektar yem bitkisi, 5 bin hektarda badem bahçesi ve 5 bin hektarda da Antep fıstığı bahçesi oluşturulacak. Soya fasulyesi Diyarbakır'da hiç denenmemiş bitkiler arasında. Kanola da riskli bir bitki. Meyilli arazilerde düşünülen badem ve Antep fıstığı da Diyarbakır'da hiç denenmemiş. Bu bölgelerde geleneksel pamuk, mercimek ve buğdayda destek devam edecek. Ama diğer ürünler artı desteklerle ödüllendirilecek. Böylece bu sistem havzadaki üretime dönüşümü sağlamak için yapılacak, ileride bu ürünlere de destek kesilecek.

Edirne

Sulu tarıma elverişli, verimli topraklarıyla Trakya Bölgesi, Türkiye'nin yağlı tohum havzası haline getirilecek. Edirne'de gelecek yıl çeltik, ayçiçeği, şaraplık üzüm, badem, ceviz, yem bitkileri ile damızlık sığır yetiştiriciliği ekstra prim desteği alacak. Bu sayede 5 yıl içinde Edirne'de 20 bin hektar alanda çeltik ve ayçiçeği ekilmesi hedefleniyor. Eğimli 8 bin hektarda yem bitkileri, 4 bin hektarda şaraplık bağ, 2 bin hektarda badem bahçesi ve bin hektarda ceviz yetiştirilecek. Bölgenin damızlık hayvan alanındaki potansiyelini değerlendirmek üzere 19 bin adet damızlık sığır yetiştirilmesi hedeflenirken, diğer bölgelerden farklı desteklerle bu üretim teşvik edilecek.

Konya

Konya'da ise ana üretimin buğday ve ayçiçeği olması düşünülüyor. Beş yıl içerisinde Konya'da 100 bin hektar alanda alternatif üretime geçilecek. 75 bin hektarda sertifikalı buğday, 10 bin 500 hektarda silajlık mısır, 4 bin hektarda yonca, 3 bin hektarda aspir, 700'er hektarda Macan fiy, kiraz, 300'er hektarda vişne ve korun-ga üretimi gerçekleştirilecek.

Edirne

Nadas alanları açılıyor

Nadasa bırakılan topraklar kullanım alanı olarak Türkiye her yıl ekilebilir tarım arazisinin yaklaşık % 18'ini beş milyon hektar alanı nadasa bırakıyor. Yani hiçbir şey ekmeden sürülüyor. Beş yıl içerisinde ise 2,5 milyon hektar alanda üretime geçilecek.

Yoksul köylü daha da yoksullaşacak

Yeni teşvik sistemine ilişkin Müsteşar Vekili Vedat Mirmahmutoğulları projenin nasıl hayat bulacağını bakını nasıl açıklıyor: "Bu projenin genel amacı, verilen desteklerin doğru arazilere, doğru üretime ve dolayısıyla doğru üreticilere yönlendirilmesi..."

Yoksul köylü

Açıkça görülüyor ki; "doğru üreticiler" bu işin kaymağını yiyecekler. "Doğru üreticiler" in kim olduğu gayet açıktır. Büyük çiftlik sahipleri, büyük toprak sahipleri ve toprak ağaları. Proje kapsamında bu zaten açık bir şekilde ortaya konmaktadır. Projeye göre 20 hektarın altında tarım arazisi olanlardan destek kesilecektir. Bir diğer zorluk ise sıfır işlemeli tarımla ilgilidir. Sıfır işlemeli tarımla toprağın su ve rüzgâr erozyonu engellenirken köylünün ikinci ürünü elde etmesi de sağlanmaktadır ancak, pulluğun yerini mibzerin aldığı bu yöntemde sürüm makinesinin ve mibzerin kiralama masrafları binlerce YTL tutarında olduğu için yoksul köylünün zaten bunun masrafını karşılama imkanı olmayacaktır. Bugün milyonlarca köylünün mazot borcu, banka borcu bulunmaktadır. Diyarbakır'da kullanıma açılan havzaların sulama sorunu olacaktır. Şu anda Diyarbakır'ın ekili alanlarının sadece % 10'unun sulandığı ve bu toprakların da zengin köylülerin ve toprak ağalarının olduğu düşünülürse yeni açılacak havzaların sulama imkânı yine bu kesimlerin elinde olacaktır. Zaten yoksul Kürt köylüsünün elinde bu imkânın olması ileride de imkânı olmayacaktır anlamına gelmektedir. Çünkü sulama masrafları için yüksek maliyette harcama yapılması gerekecektir. GAP bölgesinde tuzlanma tehlikesine karşın vahşi sulamanın yerini basınçlı sulama sisteminin almasıyla birlikte ilk yatırım maliyeti gerekecektir. Bu sistemle yarı yarıya su tasarrufu sağlanacak, tuzlama önlenecektir. Bu sistemi kurmak pahalı olacağından onlarca milyon para gerekeceğinden yoksul köylünün bundan yararlanması söz konusu dahi olmayacaktır. Bütün bunlarla birlikte danışmanlık hizmetinden, sulama imkânlarından, teşvikten yararlanamayacak olan milyonlarca köylü rekabet edememe nedeniyle ürün kalitesizliğinden ürününü pazara sürmede büyük zorluk çekecektir. Yeni sebze, meyve ve hububatlar ekstra maliyetlere maruz kaldığı (mühendislik hizmeti, sulama masrafları nedeniyle) için ürünler piyasaya pahalı yansıyor ve yoksul emekçi halkımız daha güç durumda bırakılacaktır.

Hayvancılığa destek nasıl olacak?

Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve Doğu Karadeniz'de 28 ilde bu yıl devreye giren Tar-Et Projesi devam edecek, Proje kapsamında Et ve Balık Kurumu, sözleşmeli besicilik yöntemiyle yılda 88 bin hayvan üretimi sağlayacak. Her bir kilo ete, 1 YTL teşvik primi verilecek. 10 yıl süreyle 880 bin hayvan besiyeye alınmış olacak. Damızlık üretimi Marmara ve Ege'de teşvik edilecek. Ancak 100 başın altında olan damızlık işletmeleri destekten yararlanamayacak. Böylece büyük ve orta işletmeler bu imkândan yararlanacak. Böylece hayvan pazarı tamamen bu işletmelerin eline geçecek.

(İstanbul'dan bir İK okuru)

Patron ağa

yeni yatırımın önünü açtı; Köylüye geçmiş olsun!

Tarım arazilerinin ekim yerine tarıma aykırı unsurlar için de kullanılmasını (ticaret, fabrika, maden... vb.) sağlayacak olan ve ülke gündeminden yıllardır düşmeyen Cargill için devletin kendi eliyle hazırladığı af kanunlaştı.

Yeni çıkan ek maddenin yasallaşmasıyla beraber Cargill'in daha önceden kapatılmasına ilişkin karar veren Bursa 1. İdare Mahkemesi 1 Aralık Cuma günü verdiği kararla "üretim durdurulması hukuken yanlıştır" şeklinde karar vererek Cargill'e yeniden "devam" dedi. Böylece Cargill'in üretime devam etmesi için yasal yol da açılmış oldu.

Cargill'in açılmasıyla Türkiye'de GDO ile üretim, dışarıdan tarım ihracı ile yerli malların öldürülmesi, fiyatının düşürülmesi gibi pek çok saldırı da meşrulaşmış oldu. (H. Merkezi)

Pamukta yine köylü mağdur!

Son dönemde AB gündemi üzerinden köylüyü "yanlış tarım politikaları" ile batağa sürükleyen egemenler, pamuk üretimi konusunda şimdiden hem köylüyü hem de bu sektör ile uğraşan esnafı zora sokmaya başladı. Özellikle belli ürünleri eken köylülere destek primi verilmesi, verilenlere ise ihtiyacın fazlasıyla altında verilmesi köylüyü her geçen gün ağırlaşan üretimin altında eziliyor.

3 Aralık Pazar günü açıklama yapan Diyarbakır Tarım Platformu Dönem Sözcüsü Akif Karakoyunlu, Türkiye'nin tarımda dışa bağımlılıktan kurtulması için, pamuk destekleme priminin en az 500 Ykr olması gerektiğini söyledi.

Akif Karakoyunlu, Ziraat Mühendisleri Odası Diyarbakır Şubesi'nde tarım politikalarına ilişkin yaptıkları açıklamada pamuğun, tekstil ve hazır giyim sektörü için önemli bir hammadde olduğunu belirterek, yanlış politikalar nedeni ile üretimde düşüş yaşandığını söyledi.

Türkiye'nin tarımda dışa bağımlılıktan kurtulması için köylü örgütlerinin artırılması, özelleştirme mantığının terk edilmesi ve çevre sağlık faktörleri göz önüne alınarak üretim planlanması gerektiğine işaret eden Karakoyunlu, "Pamuk destekleme primi hükümetçe tekrar gözden geçirilmeli ve selden dolayı pamukta meydana gelen kayıpların telafisi yapılmalıdır" diye konuştu.

(H. Merkezi)

Tefeciliğin payı artıyor; Meyve-sebze 10 katından satılıyor!

İbrahim Yetkin

Her gün bir aracının daha, bir şekilde eklendiği ve genelde üretim yerine pazarlamada yerini aldığı tarım sektöründe gelişen tefecilik kendisini fiyatlarla da çarpıcı şekilde ortaya koymakta. Normal bir düşünce ile fiyatlara az yansımaları gereken taşımacılık, paketlenme vb. işlemler için arada bulunan tefeci-tüccar denebilecek araçların ise

şimdi kârı, aldığı meyve ve sebzenin yaklaşık olarak 9 katı. Bu da meyve-sebzenin pazarlarda 10 katı fiyatına satılması demek.

3 Aralık Cumartesi günü konuya ilişkin açıklama yapan Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı İbrahim Yetkin, zaten zor geçinen halkın, meyve-sebzeyi üretim fiyatının 10-11 kat üzerinde yemek zorunda bırakıldığını, üretilen ürünün yüzde 70'inin kayıt dışı kaldığını belirterek, Haller Yasası'nda yapılacak düzenlemenin bir an önce hayata geçirilmesini istedi.

Uçurumlar Çok Derin

Türkiye'de yıllık 43-45 milyon ton arasında sebze-meyve üretildiğini belirten Yetkin, bu miktarın dünya üretiminin yüzde 4'ü olduğunu kaydetti. Dünyanın hiçbir yerinde üreticilerin bu kadar haksız bir biçimde mağdur edilmediğini belirten Yetkin, Türkiye'de yok pahasına ürününü elden çıkararak, tarlalarını süren ve ürününü dalında bırakmak zorunda kalan bir üretici ve ürünleri kat kat pahalıya yiyen tüketici profili olduğunu kaydetti.

Üretilen 43 milyon ton meyve-sebzenin yüzde 70'inin kaçak yollardan pazara aktırıldığına dikkat çeken Yetkin, Türkiye'nin bu nedenle yıllık 6-7 milyar dolar gelir kaybına uğradığını dile getirdi. Büyük marketler ve tekelin ürünleri hale sokmadan üreticiden direkt aldığı ve kayıtdışı kaldığını belirten Yetkin, "Üreticinin emeğine el koyan, tüketicinin cebinden parasını alan kişi ve kurumlara 'yazıklar olsun' demek gerek" dedi. Yetkin ürünlerin ancak 1/3'ünün hale girdiğini söyledi.

Talan Üst Boyutlarda; Örgütlülükler Engelleniyor

Türkiye'de üretici birliklerinin dernek statüsünde olduğunu hatırlatan Yetkin, dünyanın her yerinde bu birliklerin güçlü olduğunu, altyapılarının sağlam olması nedeniyle bu gibi sorunlar yaşamadığını söyledi. Zaten zor geçinen halkın bu zor koşullar altında kat kat pahalıya meyve-sebze yemesinin insani olmadığını belirten Yetkin, dün itibarıyla yaptıkları araştırmayı açıkladı. Yapılan açıklamada aynı zamanda Erdoğan'ın sıkıntılarını haykırdı diye "Ananı al de git buradan" de-

diği köylünün gerçekte nasıl fakirleştiğini sergiler boyuttaydı.

Araştırma sonuçlarına göre Antalya Hali'nden 26 kuruşa çıkan domatesin Ankara'da 1.89-3.85 YTL'ye, 17 kuruşa çıkan mandalınanın 1.88 YTL'ye satıldığını belirten Yetkin, 13 kuruşa çıkan portakalın ise Ankara'da 1.99 YTL'ye satıldığını bildirdi. Yetkin, 10-11 kata kadar varan bu fiyat artışının dünyanın hiçbir yerinde olmadığını kaydetti.

Yetkin, sorunun çözümü için Hal Yasası'nın yeniden düzenlenmesi konusunda Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın bir çalışması olduğunu ve kendilerinden görüş alındığını belirterek, bu yasanın da vakit kaybetmeden çıkarılması gerektiğini ifade etti.

Türkiye'nin dünyada narenciye üretiminde sayılı ülkelerden olduğuna dikkat çeken Yetkin, AB pazarında narenciyenin 25 milyar dolar civarında yer tuttuğunu, AB'nin iyi niyetli olması durumunda Türkiye'nin her yıl 16 milyar dolarlık ihracat yapabileceğini belirtti. Yetkin, bunun için de üreticilerin daha iyi ve verime iten teşviklerle desteklenmesi gerektiğini sözlerine ekledi. (H. Merkezi)

Tohumu öldürme, yaşamını bitirme

Devletin "köylünün kârıdır" diyerek halka takdim ettiği ancak kısa süre içerisinde köylünün tohum bulundurmasını yasakladığı, ağır yaptırımlara tabi bıraktığı öğrenilen ve 3 yılı aşkın zamandır üzerinde kampanyalar yapılan Tohumculuk Yasası geçtiğimiz aylarda TBMM tarafından kabul edildi. Tarım politikası tamamen emperyalist şirketlere odaklanan TC; her ne kadar "yasayı geçirdik mi iş bitti" gözü ile de bakarsa, köylüler ve meslek örgütlenmeleri konuya ilişkin tepkilerini göstermeye, bunu eyleme çevirmeye devam ediyor.

1 Aralık Cuma günü de Çevre ve

Tüketici Hakları Koruma Derneği (ÇETKODER) Genel Başkanı Mustafa Göktaş, tarım için önemli bir tehlike olarak nitelediği "Tohumculuk Yasası"nın bir an önce iptal edilmesini istedi.

Tohum Bulundurmak SUÇ!

Köylünün tarımsal üretimi devam ettirmesi için her sene bir önceki yıldan aldığı tohumluğu bulundurması ise resmen suç kapsamına sokularak, bu tohumların ekim amaçlı kullanılması halinde ise daha ağır maddi yaptırımlar köylüye dayatılıyor.

Lakin GDO'ların arasında bulu-

GDO'ların arasında bulunan ve tek yıllık tohum olarak bilinen tohumların ise sözde

"Tohumculuk Yasası" ile beraber özel şirketlerce köylüye dağıtılmasının ve tohum alımının özel şirketlerin elinde olmasının önü açılıyor.

nan ve tek yıllık tohum olarak bilinen tohumların ise sözde "Tohumculuk Yasası" ile beraber özel şirketlerce köylüye dağıtılmasının ve tohum alımının özel şirketlerin elinde olmasının önü açılıyor.

Tohumu bu şirketlerden almak yerine kendi "doğal" tohumunu sağlayıp, ekimini de bunlarla yapana ise dönüm başına ağır para cezaları geliyor. Köylüğü alanlarda görmek istemeyenlerin şimdi tek sarf ettiği söz "tohumun fiyatı ilk yıllarda ucuz olacak, böylece köylü sarsılmayacak". Peki daha sonraki yıllarda tohumun fiyatı ne kadar olacak ve köylümüz tohumunu nereden alacak?

(H. Merkezi)

Tohumculuk Yasası iptal edilsin!

Çevre ve Tüketici Hakları Koruma Derneği (ÇETKODER) Genel Başkanı Mustafa Göktaş, tarım için önemli bir tehlike olarak nitelediği "Tohumculuk Yasası"nın bir an önce iptal edilmesini istedi. ÇETKODER Genel Başkanı Mustafa Göktaş, yaptığı yazılı açıklamada, "Tohumculuk Yasası" ile tarıma ve köylüye büyük bir darbe vurduğuna dikkat çekti. Yasa ile yerli üretici ve tarımın engellendiğini kaydeden Göktaş, tohum üretiminin tamamen yabancı şirketlere bırakıldığını söyledi. Yasanın Türkiye'yi dışa bağımlı hale getireceğini kaydeden Göktaş, "Elimizi kolumuzu bağlayan tohumculuk yasasının acilen iptal edilmesi lazım. Üstelik dışardan gelen tohumlar kısır. Yani bir defalık. Seneye bir daha alacaksınız. Her seferinde yabancı firmaların kapısında olacaksınız" dedi. Göktaş, yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi'ne dava açılmasını istedi. (H. Merkezi)

Şırnak'taki provokasyonun ardında kim var?

Ülkemizde son yıllarda artan linç olayları bizzat devlet eliyle örgütlenmekte ve desteklenmektedir. Özellikle **T. Kürdistanı**'nda yükselen gerilla savaşı karşısında acze düşen devlet buna cevap olarak halk içinde şovenizmi yayma kampanyaları düzenlemekte ve bunun sonucu olarak Kürtlere ve devrimcilere yönelik linç kampanyaları örgütlenmektedir. Yine aynı şekilde artan ekonomik sıkıntılar ve yükselen hoşnutsuzluk karşısında halkımızın kendi talepleri doğrultusunda harekete geçmesini önlemek amacıyla da halk galeyana getirilmekte ve linçler düzenlenmektedir. Böylece sistemin yarattığı sorunlardan kaynaklı halkta biriken öfkenin de yanlış bir kanalla açığa çıkarılması hedeflenmektedir.

Bununla birlikte gerillayı sahiplenen, devletin otoritesine karşı ciddi bir direnç gücü olan Kürt halkına karşı da devletin kontrgerilla birimleri tarafından provoka-

tif eylemler düzenlenmekte ve halkın devlet karşısındaki birliği zedelenmek istenmektedir. Bu amaçla ilerici, demokrat, öncü insanların evleri, işyerleri bombalanmakta, bölgede uyuşturucu, fuhuş yaygınlaştırılarak yozlaşma teşvik edilmekte ve mezhepsel ve aşiretsel farklardan kaynaklı halk birbirine düşman edilmek istenmektedir. Devlet, faşizme boyun eğmeyip dağları mesken tutan çocuklarını sahiplenen halkın suni gündemler doğrultusunda bölünmesini, sinmesini ve öfkesini farklı yollarla açığa çıkarmasını hedeflemektedir.

Bunun son örneği **4 Aralık'ta Şırnak'ta** yaşandı. Şırnak'ta 2 kız çocuğunu öldürdüğü ve 6 kız çocuğunu taciz ettiği iddiasıyla tutuklanan **Abdullah Aşçı**'nın tedavi için hastaneye getirildiğini duyan kitle Aşçı'yı linç etmek için hastane önünde toplandı ve hastaneye saldırdı. Yaklaşık 9 saat boyunca kolluk kuvvetleriyle çatı-

şan kitle şehrin tek hastanesinde de **500 bin YTL**'lik hasar yarattı, çok sayıda hastanın zarar görmesine neden oldu. Olaylar esnasında hastanede çalışan **Hasan Söyler** öldürüldü, 75 polis ve 21 gösterici yaralandı. Valilik ise yaptığı açıklamada olayın "**örgüt yandaşlarının**" "**devletin otoritesini sarsmak**" amacıyla gerçekleştirildiğini açıkladı. Söyler'i kimin öldürdüğünün ise belirlenemediğini belirtti.

Oysaki görgü tanıklarının anlatımı oldukça farklı. Olayları izleyenler Söyler'in kannas marka silahla özel hareket timlerince vurulduğunu belirtiyorlar. Kitlenin toplanması üzerine "**fırsatı kaçırmayan**" özel hareketçilerin kitlenin üzerine silahla yüzlerce el ateş açtığı halk tarafından belirleniyor.

Olayın ardından gerçekleşen provokasyonun başta Şırnak Asayiş Şube Müdürü **Ömer Uludağ** olmak üzere devletin kurumları tarafından provoke edildiği ortaya çıktı. Zanlının hastaneye gelişinin 2 gün öncesinde bazı mahalle muhtarlarıyla kurum temsilcileri ile toplantı alan Uludağ'ın tutukluya sessiz kalmamalarını, gerekirse linç etmelerini istediği belirtiliyor. Yine Şırnak Belediye Başkanı **Ahmet Ertak** ise son 10 gündür başta polis olmak üzere üst düzey yetkililerin basın ve birebir görüşmeler yoluyla halkı tahrik ederek linç çağrılarını yaptığını, halkın bireysel çekişmelere alet edilmek istendiğini, bunun kurgulanmış bir oyun olduğunu vurguluyor. Söyler'in ailesini ziyaret eden Selim Sadak ise bu olayın 2 küçük kardeşin İkizce Köyü'nde roket başlığı sonucu ölmesinin hemen ardından gerçekleşmesinin dikkat çekici olduğunu belirterek devletin gündemi saptırmaya çalıştığını gösterdi.

Şırnak'ta linç için toplanan kitlenin hastaneyi taşlarken "yargısız infaz isteriz" şeklinde slogan atmaları da kitleyi hangi anlayışın yönlendirdiğini göstermektedir. Bölgede uzun yıllardır yargısız infazlar düzenleyen, halka işkence eden, zulüm uygulayan, binlerce insanı göçe zorlayan, köyleri yakan devletin bizzat polis şefleri eliyle örgütlediği provokasyonuna katılanların yargısız infaz talep etmeleri oldukça doğaldır. Açık ki askeri operasyonların yoğunlaştığı, her gün **T. Kürdistanı**'nın bir başka yerinden çatışma haberlerinin geldiği bir dönemde devletin otoritesinin kimin, nasıl tehdit ettiği bellidir. Bölgede verilen gerilla savaşını sahiplenen kitleler devletin temellerine yönelik en radikal tepkilerini göstermektedir. Bu nedenle valiliğin iddia ettiği gibi devletin otoritesini bozmak için ilerici güçlerin bir tutukluyu linç etmeye ihtiyacı yoktur. Zaten linç kültürü demokrasi ve devrim saflarında yer alanların değil gericilerin kültüründe yer almaktadır. Kürt halkı bir yandan savaşan çocuklarını sahiplenirken diğer yandan gerçek düşmanının yarattığı provokasyonlara karşı uyanıklığını da elden bırakmamaktadır.

EMEP Başkan Yardımcısı sloganlarla uğurlandı

1 Aralık günü geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitiren EMEP Genel Başkan Yardımcısı **Mehmet Kılıçaslan**, Zincirlikuyu Mezarlığı'nda düzenlenen törenin ardından, sloganlarla toprağa verildi.

Törene EMEP Genel Başkanı **Levent Tüzel**, SDP Genel Başkanı **Filiz Koçali**, ÖDP Genel Başkanı **Hayri Kozanoğlu** ile DTP İl Başkanı **Doğan Erbaş**'ın da aralarında bulunduğu yaklaşık 4 bin kişi katıldı. Törende konuşan EMEP Genel Başkanı Tüzel, Kılıçaslan'ın mücadele yaşamı boyunca önemli çalışmalara imza attığını belirterek, **12 Eylül 1980** Askeri Darbesi'nin ardından işçi direnişlerinde büyük emeği geçtiğini söyledi.

Kılıçaslan'ın Sümerbank kadın işçilerinin direnişinde yanlarında olduğunu ve kadın işçilerin yaşadığı sorunlara dikkat çekmek amacıyla yaptığı çalışmaların kadın işçiler açısından çok önemli olduğunu vurgulayan Tüzel, "**Onu Newroz bayramlarında görenler Kürt zannetmektedir. Ama o Türk ve Sünni bir arkadaşımız olarak devrimci gelenekten gelmiştir. Hayatı boyunca halkların kardeşliği ve hak eşitliği alanında mücadele vermiştir**" dedi.

Konuşmaların ardından "**Sınıfsız sömürsüz savaşı bir dünya için yaşad**" yazılı pankart taşıyan kalabalık, "Mehmet yoldaş ölümsüzdür", "Yaşasın devrim yaşasın sosyalizm" sloganı eşliğinde mezarlığa yürüdü.

(H. Merkezi)

Yargısız infaz itirafı

Hakkâri Valiliği, Yüksekova'nın Dağlıca köyü yakınlarındaki ormanlık alanda askerlerin açtığı ateşle İslam Terkoğlu'nun yaşamını yitirdiği, **Reşit Soydan** adlı köylünün yaralandığı olayın hemen ardından yaptığı "**biri silahlı ve ölü, diğeri yaralı 2 terörist ele geçirildi**" açıklamasını yalanlayarak öldürülen kişinin "**terörist**" olmadığını belirtti ve böylece olayın infaz olduğunu kabul etmiş oldu.

Dağlıca köyü yakınlarındaki ormanlık alandan **23 Kasım Perşembe** günü odun toplamaktan dönen İslam Terkoğlu (24) ve Raşit Soydan (40) adlı köylülerin üzerine hiçbir uyarı yapılmadan askerler tarafından ateş açıldı. Hakkâri Valiliği tarafından olayla ilgili 24 Kasım Cuma günü yapılan açıklamada "Bölgede silahlı terörist ihbarı alan güvenlik güçleri arazide pusu kurdu. Durumlarına uymayan teröristlerden birisi silahlı ve ölü, diğeri ise yaralı olarak ele geçirildi" şeklinde duyurdu. Aynı gün,

askerlerin açtığı ateşle ölen **Terkoğlu**'nun ağabeyi **Metin Terkoğlu** Dağlıca köylüleri ile birlikte Yüksekova'daki hastane önünde toplanarak, vurulanların "**terörist değil, köylü olduğu**"nu açıkladı. Kamuoyu nezdinde köylülerin askerler tarafından tarandığı netleşince Hakkâri Valiliği ikinci bir açıklama yaparak, ilk haberin basının uydurması olduğunu, kendilerinin hiçbir şekilde böyle açıklama yapmadıklarını ve bunların "**bazı basın kuruluşlarının bilinçli çarpıtması**" olduğunu açıkladı.

Valiliğin sanki basın çarpıtmamış olunca devletin istediği vakit insanları katletmesi olağanmış gibi sitem etmesi, yaşanan olayların kendileri açısından ne kadar doğal olduğunu öldürülenlerin önemli olmadığı, sadece öldürülen köylülerle ilgili açıklama yapılması suçmuşçasına açıklamalar yapması devletin Kürt halkına bakışını ortaya koyan bir örnek olmuştur.

(H. Merkezi)

Ateşkes söylemlerine karşı operasyonlar sürüyor...

TSK'nın Dersim ve Bingöl kırsalında on bin askerle, onlarca helikopterle havadan ve karadan sürdürdüğü operasyonlarda altı gerilla yaşamını yitirdi.

ne işkence yaparak tanınmaz hale getiriyor. Yaşanan çatışmalarda yaralı olarak ele geçirdiği gerillaları ise infaz

ediyor.

TSK'nın Dersim ve Bingöl kırsalında on bin askerle, onlarca helikopterle havadan ve karadan sürdürdüğü operasyonlarda altı gerillanın yaşamını yitirdiği, Hüseyin Özarlan ve **Muhammed Mustafa** isimli iki gerillanın ise "yaralı olarak ele geçtiği" açıklanmıştı. Ancak Özarlan'ın sağ olarak yakalandığını ilk başta reddeden savcılığa,

ailelerin ve kitle örgütlerinin çabaları ile Özarlan'ın öldürüldüğü öğrenildi. Cenazeler tanınmaz hale getirildiği için Baba Özarlan oğlunu teşhis edemedi ve DNA testine başvurdu. Yine **Hüseyin Özarlan**'ın babasını arayan bir subayın "oğlun öldürüldü, arama" demesi Hüseyin Özarlan'ın infaz edildiği kuşkuvarını doğrular niteliktedir.

Bu aslında yeni bir gelişme değil. **25 Ağustos 2005**'de Batman Beşiri'de Abbas Emami'nin sağ yakalandıktan sonra infaz edildiğini hepimiz bilmekteyiz. 28 Temmuz'da **Ülkede Özgür Gündem** gazetesinin fotoğraflarla kanıtladığı olay aslında faşizmin gerillaya yönelik imha politikasının örneğidir. Faşizm işkence, katliam ve infaz noktasında azgınca saldırmaya devam etmektedir.

Daha önce de benzer birçok olayın altına imza atan devletin eli kanlı piyonlarının Hüseyin Özarlan'ı da katletmiş olması yüksek bir olasılıktır. Devlet kendisi ile işbirliği yapmayan, davasına ihanet etmeyen birçok halk savaşıncısını ilerde başına "dert" olması için katletmeyi tercih etmektedir.

Bölgede operasyonlar devam ediyor

Tek taraflı ateşkese TSK'nın verdiği cevap her zamanki gibi yoğunlaştı-

rılmış operasyonlar. **Diyarbakır**, **Hakkâri**, **Şırnak**, **Dersim** vb. iller operasyon bölgelerinin başında yer almakta. Geçtiğimiz günlerde Diyarbakır'ın **Lice** ilçesinden kalkış yapan onlarca askeri helikopter Lice ve Bingöl'ün Genç ilçesi kırsalını bombaladı. Binlerce asker ve teçhizatla başlatılan operasyonlarda çok sayıda askerin yaralandığı ve onlarcasının da öldüğü edinilen bilgiler arasında.

Diyarbakır'ın Lice ilçesinde yaşanan çatışmalarda 8 Aralık'ta 8 askerin, 9 Aralık'ta ise 12 askerin öldüğü HPG tarafından açıklandı. Şırnak'ta ise 5 Aralık'ta Uludere ilçesi ile Şenova beldesi kırsalında başlatılan operasyonlarda TSK'nın bir binbaşısının öldürüldüğü ve 1 HPG gerillasının da yaşamını yitirdiği Şırnak Valiliği tarafından açıklandı. Yine **Beytuşşebap**'ta da 5 HPG gerillasının yaşanan çatışmalarda yaşamını yitirdiği ileri sürüldü.

Şırnak sınırları içerisinde bulunan Gabar dağında başlatılan operasyonda binlerce askeri ve ağır teçhizatı ile TSK'nın başlattığı operasyonlarda 3 HPG gerillası yaşamını yitirdi. Yaşamını yitiren gerillalardan **Nejdet Ülper** ve **Fesih Gezel** adlı HPG gerillalarının aileleri'nin cenazeleri alma girişimine karşın **Şırnak Cumhuriyet Başsavcısı** da aileye izin vermedi.

Önce fişle, sonra saldırı!

Çanakkale **18 Mart Üniversitesi**'nde okuyan 8 Kürt öğrenciye 30 Kasım günü saat 22.00 sıralarında 15 kişilik bir grup tarafından bıçaklı saldırı düzenlendi. Devlet yurdunda kalan öğrenciler kaldıkları yurda girerken tekbir getiren grup tarafından önleri kesilerek darp edildi. Çeşitli yerlerinden yaralanan öğrencilerden bazılarının rapor aldığı öğrenildi. Saldırının **YÖK**'ü protesto etmek için yapmak istedikleri basın açıklaması sonrası olduğuna dikkat çeken dışarı çıkmadığını belirten Büro Yönetimi 1. Sınıf öğrencisi **Seda Aktepe**, şöyle konuştu: "Böyle olacağı belliydi. Çünkü **6 Kasım**'da yapmak istediğimiz basın açıklaması üniversite yöneticileri okul güvenlikçileri ve sivil polisler tarafından engellenmiş ve bu sırada sağ görüşlü bir öğrenci açıklama yapmak isteyen grubun fotoğraflarını çekmişti. Fark ettiğimiz öğrenci makineyle beraber kolunu sallaya sallaya okul güvenlikçileri ve sivil polisler arasından çıkıp makineyi orada hazır bekleyen yine sağ görüşlü bir gruba teslim etmişti. Çekilen o fotoğraflar işte bu tarz saldırılarda hedef alınacak kişilerin belirlenmesi içindir. Bunun bilinmesine rağmen okul tarafından hiçbir şekilde önlem alınmadı." (H.Merkezi)

PSAKD Maltepe Şubesi 3. yılını kutladı

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Maltepe Şubesi, 2 Aralık Cumartesi günü, Gülsuyu Mahallesi'ndeki **Elisa Cem Düşün Salonu**'nda gerçekleştirdiği kitlesel bir etkinlikle 3. kuruluş yılını kutladı. Etkinlik saat 18.30'da 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Sunuculuğunu Dernek Yönetim Kurulu Üyesi **Pınar Yanadağ**'ın yaptığı etkinliğin açılış konuşmasını PSAKD Maltepe Şubesi Başkanı **İlhan Kılıçarslan** yaptı. Kılıçarslan yaptığı konuşmada; derneğin kuruluşundan bugüne kat edilen mesafeyi ve şimdiye kadar yapılan çalışmalarını kısaca anlattı. Açılış konuşmasının ardından dernek bünyesinde çalışmalarını yürüten **Grup Fırtına** sahne aldı. Grup, söylediği türkülerle, kendi yaptığı düzenleme ve şiirleriyle kitlenin beğenisini topladı. Grup Fırtına'dan sonra sahneye çıkan **PSAKD Kadıköy Şubesi Semah Ekibi** kitlenin beğenisini ve yoğun alkışlarıyla karşılandı. Ardından **PSAKD Maltepe Şubesi Çocuk Korosu** sahneye çıktı. Yaşları 7-10 arasında değişen çocukların sunduğu bağlama

dinletisi uzun süre alkışlandı. Söylediği

türkülerle ve yorumuyla ilgiyle dinlenen Eren ise geceye katılmaktan mutluluk duyduğunu söyleyerek sahnedan ayrıldı. Dayanışma Şenliği'nde PSAK Dernekleri GYK Üyesi **Erdal Yıldırım** da bir konuşma yaparak, **Demokratik Alevi Hareketi** ve **Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri**'nin bu mücade-

deki yerini ve önemini vurguladı. Geceye katılan bir başka grup ise **Grup Munzur**'du. Söylediği devrimci türkü ve marşlarla mücadele çağrısı yapan Grup Munzur'un parçalarına kitle de eşlik etti. Gecenin son konuğu ise İlyas Salman'dı. **İlyas Salman**'ın anlattığı fıkralar ve kendi yaşamından sunduğu kesitler ilgi görürken, kitle Salman'ın söylediği türkülerle de eşlik ederek, yoğun alkışlarla karşılık verdi. Ayrıca gecede konuşma yapan Gülsuyu Mahallesi **Muhtar Sabri Şakar** mahallede artan yozlaşma ve çeteleşmeye karşı mücadele çağrısı yaptı ve PSAKD Maltepe Şubesi'nin 3. yılını kutladı. Geceye; PSAKD Genel Başkanı **Kazım Genç**, **ESP**, **Gülensu/Gülsuyu Güzelleştirme Derneği**, **Alınteri** okurları, **Gülsuyu/Partizan**, **İşçi-Köylü** okurları, **Tersane İşçileri Birliği Derneği**, PSAKD Ümraniye Şubesi Gençlik Komisyonu, **BDSP**, Gülsuyu/Kartal Devrimci Demokrasi okurları vd. mesajlar göndererek dayanışma duygularını iletiler.

(Kartal)

Tecrit devrimci irade ile parçalaniyor!

F tiplerinin hayata geçtiği ve hapishaneler tarihinde en büyük katliam olan 19 Aralık Katliamı'nın yıldönümü yaklaşıyor. 7 yıldır devam eden tecridin ise başarılı olmadığı **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)** ve **Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsakları Aileleri**'nin yaptığı etkinlikle bir kez daha ortaya kondu.

7 yıl boyunca tecrit altında F Tipi hapishanelerde kalan ve geçtiğimiz aylarda tahliye olan **Bayram Kama** ve **Hasan Rüzgar**, 2 ve 3 Aralık günlerinde yapılan sempozyumlarda konuşma yaptı.

2 Aralık Cumartesi günü İstanbul-Taksim'deki **Yapı-Kültür Sanatevi**'nde yapılan etkinlikte açılış konuşmasını yapan **Ağca Kaplan**; bugün tecrit koşullarının üstüne bir de keyfi verilen disiplin cezalarının ve uygulamaların bindiğini belirterek tüm aileleri ve duyarlı insanları içerdeki tutsakların bu direnişlerine destek olmaya çağırıyordu. Konuşmalarının ardından Yapı Kültür Sanatevi tarafından hazırlanan "**Çocuklarından Doğan Analar**" adlı belgesel gösterildi. Belgesel gösteriminin ardından söz alan **Bayram Kama**; Önemli olan devrimci olmak ve devrimci kalmak dedi.

Hasan Rüzgar da sözlerine kısaca

19 Aralık Katliamı'nı getiren koşulları anlatarak başladı. Hapishanelerin neticede devrimci kişiliği ezmek ve sistem yanlısı bir kişilik kazanmak için kurulduğunu belirten Rüzgar; buna bağlı olarak dışarıda da insanların çevrelerine yabancılaşabildiğini ve yalnızlaşabildiğini söyledi.

Mesele ortak olunan noktaları tartışmak

3 Aralık Pazar günü **Okmeydanı**'nda bulunan **Ovacıklılar Derneği**'nde düzenlenen etkinlikte ise konuşmacılar değişirken **Hasan Rüzgar** ve **Bayram Kama** yine tecridi bugüne kadar en uzun süreli yaşayan iki eski tutsak olarak konuşmacıydı.

Konuşmalar sırasında F tipi saldırısının devrimcilere yönelik gerçekleştiği vurgulandı. Ayrıca aile örgütlenmelerinin misyonu üzerine gerçekleşen canlı tartışmalarda ise aile örgütlerinin tek başlarına olamayacağını ve bunun için aile örgütlerinin tüm duyarlı insanları kucaklaması gerektiğinin, başka türlü ise dışarıda tecride karşı yükseltilecek mücadelenin ailelerin omuzlarında kalacağı beyan edildi.

Canlı tartışmaların ardından etkinlik **Grup Munzur**'un verdiği dinleti ile son buldu. (İstanbul)

Şehit ve tutsak ailelerinden Sarıgazi'de panel

Aralık ayı boyunca süren ve de **PŞTA** (Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri) ve **YDTAB** (Yeni Demokrasi Tutsak ve Şehit Aileleri Birliği) tarafından birlikte organize edilen faaliyetler kapsamında, **9 Aralık**'ta **Sarıgazi DHP**'de bir de panel düzenlendi.

Saat 17:30 civarında başlayan ve **Hıdır Sabur**'un yönettiği panele, **Bayram Kama**, **Yusuf Can** ve **Hasan Rüzgar** konuşmacı olarak katıldılar.

19 Aralık Katliamı'nda ve **ÖO**'nda, yeşermek üzere toprağa düşenlerin şahsında, tüm devrim ve komünizm şehitleri anısına yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan etkinlikte, panele geçilmeden önce, 19 Aralık Katliamı'nı aktaran bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Panelde ilk sözü **Bayram Kama** alarak, aile örgütülüğünün önemine, F tipi hapishanelere ve buradaki koşullara değindi. Buradaki uygulamaların, dışarıdakilere karşı bir tehdit olarak hayata geçirildiğini de vurgulayan Kama, patron-ağa devletinin, şehit ve tutsakların sahiplenilmesini istemediğini, ancak birlikte hareket edildiğinde saldırıların püskürtüleceğini söyledi.

Ardından söz alan **Hasan Rüzgar** ise, devrimci tutsakların F tiplerinde teslim alınmadıklarının altını çizdi. Son konuşmacı **Yusuf Can** aile örgütülüklerinin ve de genel anlamda dışarıdaki sahiplenişin önemine vurgu yaptı.

(Kartal)

TECRİTTE BİR ÖLÜM DAHA!

Mardin'in **Midyat** ilçesinde bulunan **M Tipi Kapalı Hapishanesi**'nde bulunan **PKK Dava Tutsağı İsmet Acar** (30) tek başına kaldığı hücrede 2 Aralık Cumartesi sabahı ölü bulundu. Acar ailesi hapishane yönetiminin kendilerini arayarak "**İsmet kendini koğuştaki çamaşır ipiyle asarak intihar etmiş**" dediğini belirtti. Yaşanan intihar olayına ilişkin bilgi veren İsmet Acar'ın akrabası **Bilen Akyol**, Acar'ın hapishaneye girdikten sonra ruhsal anlamda problemler yaşadığını ve bu nedenle kendini asmış olabileceğini belirterek, "**hapishane yönetimi bize psikolojik sorunlarımızın olduğunu ve intihar ettiğini söyledi. Bunun dışında hiçbir şey söylemediler**" dedi. "**Çamaşır ipiyle kendini astı**" açıklamasının tatmin edici olmadığını söyleyen Akyol "**psikolojik sorunları olan biri hücrede tek başına nasıl tutulur**" diyerek konunun sonuna kadar takipçisi olacaklarını belirtti. Acar'ın cenazesi hapishane savcısının yaptığı ilk incelemenin ardından otopsi yapılmak üzere **Diyarbakır Adli Tıp Kurumu**'na, buradan da defnedilmek üzere **Midyat**'ın **Toptepe** (Nebile) köyüne götürüldü.

(H. Merkezi)

"Ses verin sesimiz birleşsin"

TAYAD'lı aileler, **1 Aralık Cuma** günü saat: 13.30'da **Buca Forbes Caddesi**'nde tecridin kaldırılması için devam ettikleri 3 günlük süresiz açlık grevi direnişinin 193. gününde 40'a yakın zabitanın saldırısına uğradılar. Saldırı sırasında **Hüseyin Aygündüz**, **Arif Pelit** ve **Ömür Cerrahoğlu** zabıtalardan saldırısı sonucunda çeşitli yerlerinden yaralandılar. Kararlılığı kıramayacağını anlayan devletin kolluk güçleri aynı gün gece saat 23.30'da aynı yerde, aynı tezgâhla, yine zabıtalara kolluk güçleri eşliğinde bir saldırı gerçekleştirildi. Yine pankart, dövizler ve eşyalar talan edilerek alındı. Orada bulunan kişiler yerlerde sürüklendi, dövüldü ve tartaklandı.

Bunun üzerine **2 Aralık Cumartesi** **Kemeraltı** girişinde "**F Tipi Hapishanelerde tecride son**" yazılı pankartla yapılan basın açıklamasında **TAYAD**'lı aileler baskılara karşı yılmadıklarını ve tecrit kalkana kadar direnişlerine yine aynı yerde devam edeceklerini duyurduktan sonra oturma eylemine geçtiler. Eylem, sloganların ardından sona erdirildi.

(İzmir)

Yaşar İnce'nin tedavisine idare engeli!

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan **TKP/ML** dava tutsağı **Yaşar İnce** gazetemize yönelik yazdığı bir mektupta yaşadığı sağlık sıkıntılarını ve idarenin tutumunu anlattı. Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'ne gelmeden önce de belli sıkıntılar yaşadığını, tedavi sürecinin devam ettiğini, Temmuz 2006 tarihinde Sincan'a gelmesinin ardından tüm rahatsızlıklarını, aciliyet gerektiren ve müdahale edilmesi zorunlu olanlar hakkında revir doktorunu bilgilendirdiğini belirterek; "Hepatit B taşıyıcısı olduğumu, kalpte 2. dereceden mitral yetmezlik olduğumu ve şikayetlerimin arttığını, son zamanlarda artan karın ağrıları olduğumu ve ciddi bağırsak sorunlarımın olduğunu müdahale gerek-

tirdiğini, ülser başlangıcı ve reflü teşhisi konduğunu, tedavinin yarıda kaldığını, böbrekte taş olduğumu, belde fitik teşhisi konduğunu belirttim.

Bunun üzerine Ağustos başında Genel Dahiliye'ye sevk yazıldı. Özellikle de sevk aciliyetini belirtmemize rağmen, Ağustos ortalarında ancak götürüldüm. Ağustos sonuna doğru Hepatit B için yapılması gereken tetkikler yapılmıştı. Buna rağmen 6 Eylül'de sevk yapıldı. 6 Eylül günü de askeri personel hastane sevklerini iptal etti. Askeri personelin her zamanki gerekçesi 'yoğunluk', 'personel yetersizliği' vs. şeklinde oluyor. Aynı şekilde revir doktorunun tetkik sonuçlarına bakarak 'sonuçlar iyi, herhangi bir şeyin yok'

demesi, daha sonra uzmanından alacağımız değerlendirmelerle çarpıcı olmaktadır" demektedir.

18 Eylül'de sonuçların uzmanına gösterildiğinin, Ankara Numune Hastanesi'nde ilgili doktorun raporlara baktığı anda 'neden bu hasta daha önceden getirilmedi, Hepatit değerleri yükselmiş, Zaman kaybetmeden Ankara Yüksek İhtisas Hastanesi'ne bazı tetkikler için götürülmeli ve sonuçlara paralel müdahale etmeliyiz' sözlerinin hapishane idaresi, revir doktoruna ilettiğinin, buna rağmen sevk 17 Ekim tarihine kadar uzatıldığının altını çizen İnce, bu gecikmelerden kaynaklı yaşanan sorunların sorumlusunun hapishane idaresi olduğunu da sözlerine eklemektedir.

Tutsakların kaleminden...

Hapishanelerin, devrimcileri politik düşüncelerinden koparmaya yetmediği koşullarda, çoğu kere işkence ve katliamlara varan saldırıların ve F tipleriyle birlikte yoğun bir tecrit uygulamasının yapıldığını biliyoruz. F tipleriyle yoğunlaştırılan saldırılar sadece tecrit, tredman politikalarıyla değil, zamana yayarak devrimci tutsakların fiziki olarak çürütülmesi, yok edilmesi amaçlarıyla da öne çıkmaktadır. Bu paralelde devrimci tutsakların sağlık sorunlarının çözümünün ve tedavilerinin önündeki engeller her geçen gün artmaktadır. Kameralı ring dayatmasına karşı devrimci tutsakların tavırları bahane denilerek muayene ve tedavilerinin engellenmesi en sık yaşanan hak gasplarından biridir. Yine hastane doktorlarının koordineli plan ve saldırıların bir parçası olarak tutsakların kelepçelerini açtırması, muayene ve tedaviyi engelleyici tutumları sıklıkla yaşanan sorunlardan bir diğeridir.

Süreklileşen disiplin cezaları, yeni yeni yasak ve sınırlamalarla her geçen gün tecrit koyulaştırılmakta, bununla yetinilmeyip tedaviler engellenerek fiziki imhalar hedeflenmektedir. Bu noktadaki tüm yaşamsal girişimler sonuçsuz kalırken, yasalarda dahi yer alan tıbbi zorunluluklar yerine getirilmemektedir. Bunun en açık örneklerinden bazıları da **Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'**nde bulunan TKP/ML dava tutsakları **Yaşar İnce** ve **Kemal Ertürk**'ün yaşadığı ciddi sağlık sorunları ve bunların tedavisi önüne getirilen engellerdir. Yaşar İnce'nin durumu kendisinin yazdığı ve yayınladığımız mektubunda da özetlenmektedir. Ağırlaştırılmış müeb-

bet hükümlüsü olarak, sınırlı sürelerle havalandırmaya çıkarıldığı tek kişilik hücrede tutulan Kemal Ertürk de ciddi sağlık sorunları yaşamaktadır. Ertürk'ün daha öncesinde yaptığı ölüm sınırlarına dayanan SAG eylemi nedeniyle bünyesinde oluşan hasarlar, tecrit koşulları içerisinde, tedavinin önündeki engellerle beraber zamanla ilerleyerek bir takım hastalıkların gelişmesine ve kalıcılılaşmasına yol açmıştır. Şeker hastalığından şüphelenilmesi nedeniyle ilk olarak testler için hastaneye gittiğinde **"bir şeyin yok, sonuçlar normal"** denilerek tedavisi geciktirilen Ertürk, aradan 1 yıl gibi bir zaman geçtikten sonra başka bazı testler için hastaneye gittiğinde gizli şeker ve yüksek tansiyon tespit edilmiştir. Bundan dolayı gözlerinde bir rahatsızlık gelişmiş ve başlangıç aşaması geçtiği için bir şey yapılamamıştır. Şeker, yüksek tansiyon, mide ve bağırsak rahatsızlıkları nedeniyle sürekli olarak baş ve kas ağrıları, halsizlik, yorgunluk, ateşlenme, gözlerde bulanıklık ve uykusuzluk yaşayan Ertürk'ün hapishanede kalması bile önemli bir risk oluşturuyorken, tek kişilik hücrede ağır tecrit koşulları altında tutuluyor olması devletin devrimci tutsaklar üzerindeki imha politikalarının açık bir kanıtıdır.

Ayrıca **Haziran 2005**'te yürürlüğe giren TCK, CİK sonrasında çeşitli disiplin cezalarıyla; haberleşme, ziyaret vb. hakları sürekli olarak gaspedilmekte ve tutsaklar yılları bulan cezalarla karşılaşmaktadırlar. Hatta birçok tutsak **"şartla salıverilme"** süreleri dolduğu halde disiplin cezaları nedeniyle tahliye edilmemekte ve fiili olarak ikinci bir ce-

zalandırmayla tutsaklar üzerindeki baskılar artırılmaktadır. Son süreçte burada yaşanan hak gaspları, verilen disiplin cezaları vb. de şunlardır:

- Lübnan ve Filistin işgaline karşı dayanışma amacıyla gerçekleştirilen üç günlük AG le **K. Hasan Çoban**, Mustafa Dağ, **Ümit An**, Kenan Özyürel onlarca tutsağa 1 ay mektup ve 3 ay açık görüş yasağı verildi.

- Yine 10.09.2006 tarihinde **"lara vurmak ve slogan atmak"** gerekçesiyle 60'dan fazla tutsağın bir kısmına 1 ay görüş ve 3 ay açık görüş, bir kısmına ise 1 ay mektup ve 3 ay açık görüş yasağı verildi.

- Yine **Yaşar İnce**'nin dışarıdaki abisine gönderdiği taahhütlü mektubun 10 sayfası alınarak **"kaybedilmiştir"**.

- **Ümit An**'ın 29.09.2006 ve 7.11.2006 tarihlerinde iki kez üst üste, kameralı ring dayatmasına tavır alacağı, protestoda bulunacağı gerekçesiyle jandarma tarafından hastaneye götürülmemiş ve hücreye dönüştürülerek tedavi hakkı engellenmiştir. Yine birçok tutsak da benzer engellerle karşılaşmakta ve tedavileri engellenmektedir.

- **Engin Aslan**, 6.10.2006 tarihinde kameralı ring dayatması sonucu jandarma tarafından hastaneye götürülmemiş ve hücreye dönüştürülerek tedavi hakkı engellenmiş ve buna karşı elle cinsel tacize uğramış ve buna karşı çıkması, tepki göstermesi üzerine gardiyanların fiziki saldırısına uğramış, vücudunda ezik ve sıyrıklar oluşmuştur.

Haziran 2005'te yürürlüğe giren TCK, CİK sonrasında çeşitli disiplin cezalarıyla; haberleşme, ziyaret vb. hakları sürekli olarak gaspedilmekte ve tutsaklar yılları bulan cezalarla karşılaşmaktadırlar. Hatta birçok tutsak **"şartla salıverilme"** süreleri dolduğu halde disiplin cezaları nedeniyle tahliye edilmemekte ve fiili olarak ikinci bir cezalandırmayla tutsaklar üzerindeki baskılar artırılmaktadır.

"Bir sorun varsa devlet çözer"

TUYAB'lılar F tiplerinin ve tecridin tutsaklarda yarattığı fiziksel ve psikolojik tahribatları anlatarak dışarıdakiler olarak tecride karşı mücadeleyi büyütme ve her alanda destekleme çağrısında bulundular.

1- 15 kişiden az olan mekanlar tecrit kabul edilmektedir. Hücre tipi F ve D tipi hapishaneler bu esasa uygun olarak yeniden düzenlenmelidir. Bu düzenlemeler yapılana kadar hücre kapıları açık tutulmalıdır.

2- CİK değiştirilmelidir. İçinde TTB, ÇHD gibi oluşumların kurumların olduğu gözetiminde yeniden yapılandırılmasını istiyoruz.

3- Tutukluların tüm haklarının kolsuz kullanımı sağlanmalıdır.

4- Bağımsız İzleme Kurulu oluşturulmalıdır. Bu kurul, tutuklu ve hükümlü yakınları İHD, TTB, ÇHD, TBB ve aydın-sanatçılardan oluşturulmalıdır" talepleriyle DKÖ'ler, Adalet Bakanlığı, milletvekilleri ve siyasi partilerle görüşmelerde bulunmak için yola çıkan **TUYAB'lılar 4 Aralık**'ta yaptıkları basın açıklamasıyla Ankara'ya gelişlerini duyurdular.

Açıklamanın ardından **KESK**,

DİSK, **TMMOB**, **TTB**, siyasi partiler vb. kurumlarla temaslarına başlayan **TUYAB'lılar F tiplerinin ve tecridin tutsaklarda yarattığı fiziksel ve psikolojik tahribatları anlatarak dışarıdakiler olarak tecride karşı mücadeleyi büyütme ve her alanda destekleme çağrısında bulundular.** Gündemden düşürülmeye çalışılan bu sorunu halkın gündemine dahil edebilmek ve tecrit gerçeğini gözler önüne serebilmek için hazırladıkları **"Cezaevleri Gerçeği"** başlıklı raporu sunan aileler genel olarak olumlu karşılandılar. **5 Aralık**'ta kitle örgütleriyle görüşmeler devam ederken Adalet Bakanlığı'na bağlı Ceza ve Tevkif Evleri Güvenlikten Sorumlu Daire Başkanı **Türker Tok** ve CHP milletvekili **Meclis Geçmiş Dönem İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Yüksel Çorbacıoğlu**'yla da görüşerek taleplerini ve raporu sundular. Yüksel Çorbacıoğlu, soruna ilişkin geçmiş dönemde de çalışma-

lar yaptıklarını anlattı. Görüşmede Çorbacıoğlu, ailelerin önerilerini dinledi ancak somut bir şey söylemedi. Türker Tok'la randevusuz görüşen **TUYAB'lılar** taleplerini iletiler. Hapishaneler sorununun çözülmesi için en önemli adımı atacak yerlerden birinin başkanı olan Türker Tok, sorunun kendilerini ve Adalet Bakanlığı'nı aştığı gerçeğinin altını çizdi. Devletin büyüklüğünden, adaleti ve merhametinden bahseden Tok, 7 yıllık süreçte yaşananları bilmiyormuşçasına hapishanelerde yaşanan yasakları, baskıları, insanlık-dışı muameleleri ve işkenceleri **"bir sorun varsa devlet çözer"** ifadesini kullanarak yanıtlarken nasıl bir **"çözüm"** olduğunu belirtmedi. Ankara'daki görüşmelerini sona erdiren **TUYAB'lılar** İstanbul'a dönerek daha önceden belirlenmiş oldukları eylem takvimine göre hareket edeceklerini belirttiler.(Ankara)

F Tipleri toplumsal muhalefete yöneliktir!

Avrupa standartlarında uygulanan faşizmi uygulamak ve aynı zamanda Türkiye’de yükselen devrimci mücadelenin önderlerinin büyük bir kısmını etkisizleştirmek, düşünme yetilerini yok etmek için egemenlerin topyekûn bir saldırısıydı.

Devrimciler ve halk katmanları bu sürece ellerinde bulunan güçleriyle karşı koymaya çalıştılar ve bu süreç devam ediyor hala.

Ezilen kitleler bu sürece daha etkin müdahale edip katılabilir. Bu istenilen düzeyde olmadı. Egemenler bu süreci ince-ince örererek ve fırsatları değerlendirerek kendisine uygun koşullar yarattı. Bunu yaparken burjuva medyayı hayli etkin kullandı. Bu da halkta büyük yarılsamaya yol açtı.

Süreç devam ediyor ve mutlaka bu haksız dengeler yer değiştirecektir.

İK okuru bir esnaf

Türkiye Devrimci Hareketi’ni ve kitleleri tasfiyeye yönelik bir harekettir F tipleri ve amaçlanan da budur. **F Tipi hapishanelerde** tutsakların dışarıyla ilişkisi kesilmek isteniyordu. Devrimciler beslenen destek verilmediği için gerçek anlamda bir bütün olarak yanıt olunamadı. Ancak diğer taraftan Türkiye devrimci hareketi hem ideolojik hem de politik olarak iradelerinin teslim alınmayacağını ortaya koymuşlardır. **Kitlelerin süreci daha canlı tutulmalı, iyi gözlem ve tahliller yapılmalıydı.** Böylesi bir şey olsaydı süreç bugün daha farklı olabilirdi. Bugün tecridin kalkması için iyi bir halk örgütlülüğünün olması gerekiyor. Örgütlülük ve destek olmadan değişimi istemek çok zor.

Bir İK okuru

Gerek içerde gerekse de dışarıda örgütlerin, **Komünist Partisi** ideolojik-politik-siyasal bir ivme kazanması aynı zamanda belli bir güç oluşturması devlet açısından kabul edilir bir gücün üstüne çıkması, faşizmin gerçek yüzünü ortaya daha vahşi ve kan içici bir biçimle ortaya çıkardı. **Faşizmin kapısına dayanan bu tehdidi kabul etmesi sınıf mücadelesinin doğasına terstir.** Faşizm kendini hem içerde hapishanelerde hem de dışarıda işçi sınıfı, emekçiler, köylülük içinde ortaya koydu. 19 Aralık katliamının amacı esasında devrimcileri yok etmek çok özeldir ise devrimci komünist önderleri imha etmekte. Ancak başarılı olamadılar. Devrimciler sürece yanıt oldular bu direnişler. Bu direnişlerin uzunluğundan da anlaşılır bir durumdur.

Devrimciler süreci ideolojik-politik olarak kazandılar, teslim olmadılar, teslim aldılar düşmanı. Faşizm istediği şeyi başaramadı. Dışarıdaki örgütlülüğün kitleleri harekete geçirme noktasında eksiklikleri vardı. Dışarıdaki örgütlü hareketlerin (örgütlerin) sürece çok yönlü ve etkin bir şekilde müdahalesi gerekirdi.

Bugün tecridin kaldırılması için gerçek anlamda hem demokratik kitle örgütleri hem de örgütler ve Komünist Partisi kendilerini iyi toparlamalı, örgütlemeli ve bunlar üzerinden en geniş kitle yığınlarını örgütleyip harekete geçirmelidir. Son olarak şunları söylemek daha doğru olur. Peru’da **Gonzalo** yoldaş hala tecrid altında, buna rağmen teslim alınmamıştır. Devrimci iradeyi-gücü teslim alamadıkları yerde faşizm istediği kadar **“teslim aldı”** diye naralar atsın; asıl teslim alınan yok edilen faşizmin ve her türden gericiğin ta kendisi-

dir. Peru’da Gonzalo’yu hücrelerde teslim alamadılar, Türkiye’de F tiplerinde devrimci ve komünist tutsakları teslim alamadılar.

Kitlelerle örgütlenen bir güç teslim alınmaz ve bu gücün değiştiremeyeceği hiçbir şey olmaz.

Bir İK okuru

Türkiye’deki faşist diktatörlük insanların örgütlülüğüne tahammül etmiyor. Tahammülsüzlüğü korkularıdır. Bu nedenle de devrimci örgütlülüğü ele geçirmek için hapishanelerde tutsaklara, dışarıda ise kitlelere azgınca saldırdı. F tiplerinin amacı ise toplumsal muhalefeti bastırmaktı.

19 Aralık katliamı devrimcileri komünistleri yok etmek, bu tutumuyla da kitlelere en vahşi faşizan tutumunu gözler önüne sererek gözdağı vermektir. Ancak ne kitleleri ne de devrimcileri teslim alamadılar.

Yaşanan katliamlara rağmen kitleler de, devrimciler de birlik beraberlik ruhunu yansıttılar fakat kitleler nezdinde bu yeterli değildi. Faşizm katlettikçe, şehitlerimiz çoğaldıkça gücümüz inancımız daha da artıyordu. Böylesi süreçlerde kitleleri iyi örgütlemeli özellikle de gençleri iyi örgütlemek gerekiyor. Mao’nun dediği gibi **“Gençlik kiminse gelecek onundur.”**

Gençliği devrimciliğe-örgütlülüğe yakınlaştırmak ve örgütlü devrimciler haline getirmek bizler için çok önemli. Sistemin eline düşen gençlik yozlaştırılıp sindiriliyor.

Yaratacağımız güçlü örgütlülükle, pırl pırl gençliğimizle tecridi de F tipi hapishaneleri de kaldırmak mümkündür.

İK okuru bir esnaf

Dikmen halkı Gökçek’e sınır çizdi

Dikmen Vadisi halkı, vadinin 3. etabının sonunda devam eden inşaat alanında zincir oluşturarak, Ankara **Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek**’in bu sınırdan içeri giremeyeceğini söylediler. **Dikmen Vadisi halkı 3 Aralık Pazar** günü Barınma Hakkı Bürosu’nun yanına yıkık gecekonduların malzemelerinden toplantı salonu yaptılar, büronun önüne de beton döktüler.

Büro önünde toplanan yüzlerce mahalleli Vadi’nin henüz tamamlanmamış olan 3. etabına doğru yürüyüşe geçtiler. **“Gökçek şaşırдың, sabrımızı taşırdın”, “Gökçek istifa”** sloganlarını atarak inşaat alanına ulaştılar. **“Gökçek haddini, hududunu, sınırını bilecek”** diyen Vadi halkı, Gökçek’i oluşturdukları sınırdan ötedeki mahallelerine sokmayacaklarını söylediler. Mahalleli adına konuşan **Tarık Çalışkan** 30 yıldır oluşturdukları evlerini, barınma haklarını istediklerini söyleyerek, Gökçek’in herkese yalan söylediğini dile getirdi. **Çalışkan, “Gökçek mahallenin %85’i ile sözleşme imzaladığını söylüyor. Biz buradayız, sen neredesin”** diye seslendi. “Bu insanlar 9 aydır rahat uyuyamadı, yüzleri gülmedi. Buna ne Gökçek’in ne de iktidarın hakkı vardır. Bundan sonra Ankara ve Türkiye, **Dikmen Vadisi halkının sesini duyacak”** diyen Çalışkan, Vadi’nin bundan sonra Gökçek’e kapalı olduğunu söyledi. Çalışkan **Dikmen Vadisi halkının mağduriyetini ortadan kaldıracak politikalar geliştirilinceye kadar, belediye ekiplerini mahalleye sokmayacaklarını** vurguladı. (Ankara)

Filistin halkı yalnız değildir!

29 Kasım **“Filistin halkının mücadelesiyle dayanışma günü”** ve Filistin halkının Siyonist işgal karşısındaki direnişini, taş generallerle intifadaya çevirmesinin yıldönümü nedeniyle; FHDD tarafından **2 Aralık Cumartesi günü** Taksim Tramvay Durağı’nda meşaleli bir eylem gerçekleştirildi.

Partizan, ESP, Mücadele Birliği, HKM, Kaldıraç gibi kurumların da destek verdiği basın açıklamasında çeşitli dillerde **“Geçemeyeceksiniz!”** pankart açıldı.

Pankartın arkasında meşalelerle yer alan kitle adına basın açıklamasını **FHDD Başkanı Fusun Bandır**

yaptı. Bandır, açıklamada **29 Kasım 1987** tarihinin İsrail’in kuruluşunu protesto etmek için meydanları dolduran Filistinlilere karşı saldıran Siyonist İsrail ordusuna, taşlarla yanıt verilen ve tam yedi yıl süren 1. İntifadanın başlangıç günü olduğunu söyledi. “1. İntifadanın üzerinden 19 yıl geçmiş olmasına rağmen Filistin halkı hala toprakları ve özgürlüğü için direnişine devam ediyor. Milyonlarca sürgün, binlerce şehit ve tutsak vermesi Filistin halkı; özgür, demokratik, bağımsız Filistin isteminden asla vazgeçmedi” denilen eylemde **‘Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak’**, ‘Filistin halkı yalnız değildir!’ sloganları atıldı. Çevredeki halk tarafından ilgiyle takip edilen eylem **Koma Dengi Hevi**’nin, Lübnanlı sanatçı **Marcel Halifi**’nin söylediği Arapça bir ezgiyle son buldu. (İstanbul)

“Anti-emperyalistler yargılanamaz!”

BOP gibi bazı projelerinin açılması ile neo-liberal politikaların devamının emperyalist saldırılar olduğunu gösteren egemenler kendilerini protesto etmek için Ankara'da toplananlara saldırmış, bunun sonucu olarak 18 anti-emperyalist tutuklanmıştır.

4 Aralık Pazartesi günü AKP Şişli ilçe binası önünde toplanan BDSP, ESP, ILPS, HÖC, HKM ve diğer anti-emperyalist kurumlar konuya ilişkin

yaptıkları basın açıklamasıyla durumu protesto etti.

Saat 13:00'da toplanan kitle burada “Anti-emperyalistler yargılanamaz” yazılı pankart açarak sloganlar eşliğinde açıklamalarına başladı. Kitle adına açıklama yapan **Hakan Dilmeç; Genişletilmiş Ortadoğu Projesi (GOP)** ile Türkiye'ye fazlasıyla rol düşüğünü, Ortadoğu olarak adlandırılan coğrafyada çok daha geniş bir bölgeye

emperyalistlerce saldırı ilan edildiğini belirtti.

NATO, IMF, DB gibi pek çok emperyalist kurumun sözcülüğünü yapan Kofi Annan'ın Türkiye'yi ziyaretini protesto etmek için Ankara'da toplanan devrimci, demokrat, sosyalist ve anti-emperyalist insanların önüne panzerler ve gaz bombalarıyla çıkıldığını söyleyen Dilmeç, yapılan saldırıdan sonra 18 kişinin tutuklanarak F tiplerine yerleştirildiğini, burada bu arkadaşların 3 aylık bir süreyi doldurmasına karşın daha halen bir soruşturma fevkesinin bile hazırlanmamış olduğuna dikkat çekti.

(İstanbul)

Tutsak anti-emperyalistlerle dayanışma etkinliği

5-6 Eylül'de yapılan eylemlerde tutuklanan 18 anti-emperyalist için Ankara'da dayanışma etkinliği düzenlendi.

“Anti-emperyalistler Yargılanamaz” şiarıyla 3 Aralık günü Ekin Sanat Merkezi'nde düzenlenen Dayanışma etkinliği Emperyalizme ve Siyozizm'e karşı Ankara Platformu tarafından düzenlendi. 300'ü aşkın insanın katıldığı etkinlik saygı duruşuyla başlarken emperyalist saldırı ve işgale karşı halkların her geçen gün daha da büyüyen direnişinin anlatıldığı sinevizyon gösterimiyle devam etti. Platform adına yapılan açıklamada anti-emperyalist oldukları için tutuklanan 18 kişinin yargılanamayacağı belirtilerek tutsaklarla bu süreçte dayanışmak gerektiği ifade edildi.

İşçi Kültür Evi Tiyatro Grubu'nun sahnelediği oyunu ilgiyle izleyen katılımcılar, **Diyez Müzik Topluluğu**'nun söylediği türkü ve marşlarla coştular. Salonunda açılan dayanışma standında ise çok sayıda kart yazılarak **6 Aralık**'ta Kızılay PTT önünde yapılan kart atma eylemiyle tutsaklara postalandılar.

(Ankara)

Derdimizi kime yanalım?

Biz göçmen işçileri olarak derdimizi kime anlatalım bilemiyoruz. Ben 2005 yılında Rusya'da çalıştım. Bize dediler ki, 1000 dolar maaş ve 8 saat mesai, 8 saatin dışında mesai, %50 zamlı. Emir Yılmaz isimli şahıs bizi 3 ay Rusya'ya götürdü. 3 ay çalıştık geri geldik bize 1 maaşımızı vermediler, içerde tuttular. Adana'daki **Bülent, Kenan, Cemal** ve ismini saymadığım yüzlerce kişi maaşını alamadılar.

Biz bu yıl **21.08.2006** günü çalışmak için aynı adamla gitmeye karar verdik. Yine bize “**2 yıl işçi vizesi ve 1000 dolar aylık vereceğiz**” dediler. Şirket el değiştirmiş, her şey dört dörtlük diyerek 25 kişiyi kandırıp yine aynı firmayla götürdü. Biz kalan aylığımızı alırsız diye düşünürken Emir Yılmaz Bey meğerse firmayla anlaşmış. Firma sahibi **Ahmet Altıok** Kayserili ortağı var bir de Adana'nın mafyalarından biri. Biz **21.08.2006**'da Moskova'ya getirildik. Biz 2005 yılında geldiğimizde grev yapmıştık, grev sayesinde bir takım haklarımızı alabilmiştik.

36 insan küçük küçük yerlerde yatıyordu, yemekler iyi çıkmıyordu, tuvaletlerde kapı, pencere yoktu, çalıştığımız bölgede tuvalet yoktu, banyolarda kapı yoktu, nereye baksan sorun ben Derimli olarak elime kâğıt, kalem alıp bir liste hazırladım. Bu sorunları çözün yoksa işe çıkmıyoruz dedik. Şantiye şe-

fi dâhil bütün yetkililer geldiler. Şantiye şefi Ramazan Bey bağırarak “**Sizin sözcünüz kim?**” dedi. Arkadaşlar beni önerdi. Bana “**sen nerelisin?**” diye sordu ben de; “**Benim nereli olduğum önemli değil önemli olan ikimizin de işçi olması**” dedim. Benim kalfa Emir Bey hiç beklemeden lafa girdi “**Hasan arkadaş Tuncelilidir**” dedi. Şantiye şefi de “**desene tam yerindesin**” dedi.

Biz 3 gün işe çıkmadık. Bütün haklarımızı aldık. Banyoya kapı takıldı, tuvalet yapıldı, yemekler düzeldi, 36 kişilik koşullar 8 kişiliğe indirildi. Bayağı düzelttik, en azından oradaki 300 insan için çok iyi oldu.

Biz bu yıl gittik ki şartlar eskisinden çok kötü. Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da banyo kapıları yok. İşçi hasta olunca 100 rubleyi çok görüp vermiyorlar. Hiçbir yere başvuramıyorsun. Karakol yok, devlet yok, konsolos yok. En son firma çalışanı iki arkadaşımız iskeleden düşüp hayatını kaybetti. Benim elim kırıldı. Recep kalfa ölenler için “**bunlar burada çalışmıyor, biri benim yeğenim, bunlar çalışmaya değil misafirlığe geldiler**” dedi. Arkadaşlarla konuşup iskeleden düşüp öldüler dedi ve firmayı kurtarmaya çalıştı. Bizi de 3 ay çalıştırıp “**paranızı hesabınıza yatıracağız**” dediler ve hala bekliyoruz...

Çukurova'dan göçmen işçiler adına Kirve

— KONSER —

SADIK GÜRBÜZ

24 ARALIK 2006

Saat: 15.00

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ
SOĞANLI MH. MİMASINAN CD
62/5 BAHÇELİEVLER İSTANBUL
Tel: 0 212 6432233
e-mail: tohum_km@hotmail.com

Meksika'nın en büyük yerli nüfusa sahip olan Oaxaca eyaletindeki yoksul halk yığınlarının ekonomik-demokratik talepler etrafında yükselen eylemleri, Meksika egemenlerinin vahşi saldırılarına sahne olmayı sürdürüyor. Para-militerlerin, çetelerin ve çeşitli polis birliklerinin, Meksika Ordusu'nun da desteğiyle gerçekleştirdiği vahşi saldırıların en sonucusu ise, **25 Kasım** günü gerçekleşti.

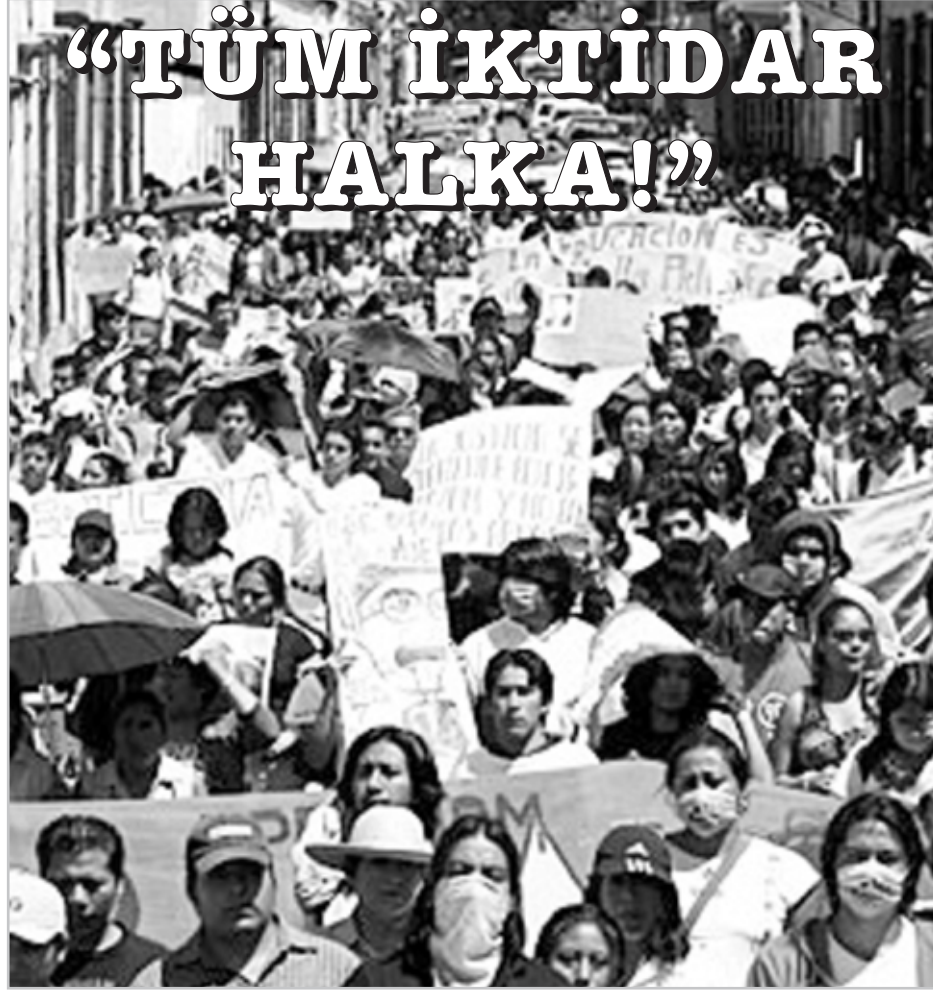
Eylemlerin başlamasından bu yana gerçekleşen en kanlı saldırılardan biri olan bu son saldırının başlıca amacı, **1 Aralık**'tan önce Oaxaca'daki direnişi bitirmektir. Çünkü bu tarih, bir süre önce gerçekleşen şaibeli başkanlık seçimlerinin yine şaibeli **"galibi"** sağcı lider **Calderon**'un başkanlık koltuğunu devralacağı tarih aynı zamanda. Bilindiği gibi bir dizi hile ve yolsuzluğun ortaya çıktığı seçimlerin ardından, milyonlarca seçmen sokağa dökülerek seçimleri protesto etmiş, ancak Calderon'un seçimin galibi ilan edilmesi engellenememişti.

Calderon'un 1 Aralık'ta başkanlık koltuğuna oturması da, seçilmesi kadar **"olaylı"** gerçekleşti. Seçim öfkesi Meksika parlamentosuna, yumruklaşmalar ve sandalyelerin havaya uçuşması olarak yansıdı. Ve Calderon görevi eski devlet başkanı Fox'dan ancak gece yarısı devralabildi. Parlamentodaki bu **"dalaş"** özde Meksikalı egemen sınıfların kendi aralarındaki iktidar kavgasının bir parçası olsa da, buradaki yoksul yığınların dinmeyen öfkesi de bu kavganın kızışmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Tekrar **25 Kasım** saldırılarına dönecek olursak, Oaxaca halklarının bir halk hareketine dönüşen eylemlerinin çatı örgütü **APPO**'nun (Oaxaca Halkları Birliği) çağrısıyla 25 Kasım'da gerçekleşen kitlesel eyleme ateş açan güvenlik güçleri, 3 kişinin ölümüne, yüzlercesinin de yaralanmasına neden oldu. Bu son saldırılarla birlikte, eylemlerin başladığı Haziran 2006'dan bu yana yaşamını yitirenlerin sayısı 20'ye yaklaşmış bulunuyor. 25 Kasım saldırıları sırasında tutuklanan 159 kişiden 141'nin, kaçırılırcasına, helikopterlerle bölgenin çok uzağında hapishanelere götürülmesi, ayrıca çok sayıda insanın **"kayıp"** olması ise, saldırıların diğer ciddi bir yanını oluşturuyor.

Meksika hükümetinin, polis güçleri ve çeşitli para-militer güçler aracılığıyla gerçekleştirdiği saldırılar sürerken, Oaxacalı emekçilerin mücadelesi, başta **Meksika'nın en büyük ulusal yerli hareketi EZLN** (Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu) olmak üzere, dünyanın dört bir yanından destek almayı sürdürüyor. Çok sayıda ülkede Oaxacalı halk yığınlarıyla destek eylemleri ve açıklamalar yapılıyor. Bu destek ve dayanışma eylemleri 25 Kasım saldırılarının ardından daha da genişlemiş bulunuyor.

Örneğin yaklaşık 25 yıldır ABD'nin değişik hapishanelerinde idam hücrelerinde tutulan **Mumia Abu Jamal** de Oaxacalı emekçi yığınlarına dayanışma mesajı gönderenlerden biri. Abu Jamal, **"Oaxaca'dan geçen yol"** başlığıyla ka-

leme aldığı mesajında, başta ABD halkını olmak üzere, tüm dünya halklarını Oaxacalı yoksul yığınlarla dayanışmaya çağırıyor.

Oaxaca Halkları Birliği-Halk Meclisi de 25 Kasım'da yaşananların hemen ardından, Oaxaca halkına, Meksika ve dünya halklarına hitaben, **"Tüm İktidar Halka!"** başlığıyla yaptığı açıklamada, şöyle sesleniyor:

"Tüm İktidar Halka!"

Oaxaca Halkları Birliği-Halk Meclisi- APPO

Oaxaca Halkına, Meksika ve Dünya Halklarına ve Basına

APPO tarafından yapılan bu basın açıklaması, kısa bir süre önce halka karşı gerçekleşen polis saldırısının hemen ardından yapılmıştır. Saldırı, esaslı bir ekonomik, siyasal, kültürel ve sosyal değişim mücadelemiz sürecinde gerçekleşmiştir. Bu mücadeleyi, uzunca süredir içinde bulunduğumuz ve bizi ezenler tarafından dayatılan sefaleti ve açlığı aşmak için yürütmekteyiz.

APPO 25 Kasım'daki eylem günü çerçevesinde büyük bir protesto gösterisi planlamıştı. Bu eylem Santa Maria'daki (Oaxaca'ya 12 km. uzaklıkta) eyalet hükümeti binası önünden yürüyüşle başlayacaktı. Bu yürüyüş, ulusal gönüllü polis güçlerinin (PFP) bulunduğu tarihi kent merkezinde oluşturulacak bir insan zinciri ile son bulacaktı. Aynı saatlerde PFP Oaxaca şehrinin ana meydanını tutmuştu. Oluşturulacak olan insan zinciri, PFP polisi ile her türden kontakta kaçınılmasını öngören, barışçıl bir tarz ve yöntemle gerçekleşecekti.

Ancak dün yaşananlar karşısında APPO şu açıklamayı yapmaktadır:

Vali Ulises Ruiz Ortiz, günler öncesinden, 1 Aralık'tan önce (yeni, resmi olarak seçilmiş ilan edilen Meksika Baş-

kanı **Felipe Calderon**'un başkanlık koltuğuna oturacağı gün) kentte denetimi sağlayabilmek için bir operasyon gerçekleştirmeyi düşündüğünü ilan etmişti.

PFP polisi- çeşitli polis birlikleri, ücretli cinayet komandoları, para-militerler ve Ulises Ruiz Ortiz'e (Oaxaca valisi) bağlı şiddet grupları ile koordinasyon halinde-, günler öncesinden Oaxaca'nın tarihi meydanındaki evlerin çatılarında pozisyonunu almıştı. Bu durumla bağlantılı olarak bir çok insandan, çatılarının izinsiz olarak işgal edildiği şikayetleri aldık. Buralarda pozisyon alarak beklemelerinin nedeni ise, sosyal hareketimize karşı saldırılar provoke etmek istenmesiydi.

Polisler, katiller ve para-militerler dün çatılardan insanlarımızın üstüne biber gazı ve göz yaşartıcı gaz sıkmaya başladılar. Bu olay tam da Oaxaca Halkları Halk Meclisi Komisyonunun yol kavşaklarının (kent merkezini çevreleyen) çoğunu geçerek, PFP'yi insan zinciriyle kuşatmaya çalışmak üzereyken gerçekleşti. Saldırganlar kışkırtma amaçlı bu gazlarla şiddeti körüklemek istiyorlardı -ki bunun ardından hemen zincirlerinden boşaldı. Sonrasında PFP'nin yol kavşaklarından başlattığı genel bir saldırı gerçekleşti. Bu saldırılar sırasında çeşitli sokaklarda bir araya gelen çok sayıda yoldaşımız gözaltına alındı. Ayrıca PFP ve diğer polis birlikleri ile birlikte hareket eden, ücretli sokak çetelerinin ve para-militer güçlerin doğrudan gerçekleştirdiği şiddete dönük saldırıları meydana geldi. Bunların birçoğu silahlarıyla APPO üyelerine ateş açtılar.

4. APPO üyeleri ve eyleme katılan halk kesimleri, bu kapsamlı saldırı karşısında halka dönük bir katliamı önlemek için, meşru müdafaa haklarını kullandılar. Taşlarla, sopalarla, molotofkokteylleriyle ve birçoğu böyle bir duruma karşı hazırlıksız olduğu için, yol boyunca

ellerine geçirdikleri çeşitli araçlarla kendilerini savundular.

5. Elimize ulaşan geçici bilgilere göre, 165 politik tutsak, düzinelerce "kayıp", yüzlerce yaralı ve sayılarını henüz net olarak bilmediğimiz ölü var.

Bu durum karşısında Oaxaca Halkları Halk Meclisi şu açıklamaları yapmaktadır:

* Halkımızın yaşamak zorunda bıraktığı bu saldırıyı tüm enerjimizle geri püskürtüyoruz. Tüm bunlar, tarihimizde yaşadığımız, faşizmin en vahşi dönemlerini hatırlatmaktadır.

Sosyal, politik ve ekonomik dönüşüm için verdiğimiz mücadelemizi, halk iktidarı (poder popular) mücadelemizi, daha da güçlendireceğiz. Şunu bir kez daha ilan ediyoruz ki; Ulises Ruiz Ortiz tiranı vakası, Oaxaca'ya tekrar daimi barış ve sükünat gelmesinin başlangıcı olabilir. Bunu sağlamanın koşulu ise, PFP birliklerinin koşulsuz olarak çekilmesidir. Onların gelişinden (Oaxaca'ya) beri, Oaxaca'da şiddet ve yönetememe durumu giderek üst boyutlara varmıştır.

Bizler, Oaxaca halklarının ve APPO'nun mücadelesinin, Oaxaca halkını da içine alan bir kitle hareketi olduğu tespitini yapıyoruz. Bunun için de şunu ilan ediyoruz ki, kentteki birçok binanın ateşe verilmesi olayları, ne APPO'nun yönelimine denk düşmektedir ve ne de APPO bunlarla ilgili karar almıştır.

* Şu zamana kadar, Oaxaca, Miahuatlan de Porfirio Diaz hapishanesinde tutulan yoldaşlarımız, kısa bir süre önce bilinmeyen bir yere götürülmüşlerdir.

Bunların arasında Cesar Mateos Benitez ve Jorge Sosa Campos yoldaşlar da bulunmaktadır. Bu naklin hiçbir gerekçesi yoktur ve bununla birlikte temel hakları çiğnenmektedir.

PFP birliklerinin varlığı ve de yaşananlar, Oaxaca eyaletinin yönetilemez olduğunu göstermektedir. Oaxaca halkı tekrar huzura kavuşmamıştır.

* Oaxaca halkının Ulises Ruiz Ortiz'le ilgili mücadelesinin süreceğini ilan ediyoruz. Bunun için de, mücadeleye ve eyleme dönük programımızı hayata geçirmeye devam edeceğiz.

Tüm bunlardan dolayı, Meksika halklarını ve tüm dünya halklarını dayanışma eylemlerini sürdürmeye ve halka yönelmiş olan bu kanlı baskıları engellemeye çağırıyoruz. Ulusal ve uluslararası basının yanı sıra, insan hakları örgütlerini, bu kentin yanında olmaya ve halkın temel haklarına dönük saldırıları açığa çıkarmak üzere bir barikat örmeye çağırıyoruz.

Selamlar 26 Kasım 2006
Oaxaca Halkları Birliği-Halk Meclisi

Not: APPO'nun bu açıklamasını takip eden günlerde hükümetle görüşme yapmak için Oaxaca'ya gelen APPO'nun, aralarında Flavio Sosa'nın da bulunduğu önde gelen temsilcileri burada tutuklandılar. Böylelikle APPO'nun en az 150 önde gelen faaliyetçisi tutuklanarak, yüksek güvenlikli hapishanelere konulmuş oldu.

Baker Raporu ABD emperyalizminin krizine ışık tutuyor!

ABD emperyalizminin Irak'ta içine düştüğü bataklık önemli bir gündem olmaya devam ediyor. Irak'ta direnişin oldukça büyümesi ve mücadelenin iç savaş düzeyine yükselmesi, yine ABD başta olmak üzere "koalisyon" güçlerindeki diğer ülkelerde işgal karşıtı tepkinin halkların bağrında güçlenmesi emperyalizmi zor durumda bırakıyor. Emperyalizm yaşadığı ekonomik, siyasal ve ideolojik krizden çıkış için giriştiği Irak işgaliyle çözüme yaklaşmak bir yana yaşadığı krizi de daha da derinleştiriyor. ABD emperyalizminin Irak'ta halkın direnişinden kaynaklı bir çıkmazda olduğunu artık emperyalistlerin ve uşaklarının sözcüleri dahi dillendirmektedir. 19 Kasım'da BBC'ye açıklama yapan eski Dışişleri Bakanı ve Bush'un danışmanı **Henry Kissinger**, Irak'ta askeri bir zaferin mümkün olmadığını açıkladı. Kissinger iç savaşı ve şiddeti kontrol altına alarak demokratik siyasal sürecin başlamasının mümkün olmadığını belirtti. Yine savaşın önemli bir destekçisi olan Cumhuriyetçi senatör **John McCain** de New York Times'a yaptığı açıklamada Irak'taki ABD askerlerinin yanlış bir politika nedeniyle savaştığını ve öldüğünü açıkladı. Diğer bir savaş destekçisi ve Askeri Hizmet Komitesi üyesi Cumhuriyetçi senatör **Lindsey Graham** ise "Hemen çekilmezsek bu savaşı kaybedeceğiz" dedi. Graham işgalin başında ABD'lilerin Bağdat'ta açık hava pazarında alışveriş yapabildiğini ancak şimdi sadece tankın içinde Bağdat'ı gezebileceğini de açıkladı.

Emperyalizmin bu krizi çözecek iradi bir müdahalede bulunabilmesi de ufukta görünmemektedir. Bunun sonucunda da düne kadar işgalle tehdit ettikleri Suriye ve İran'dan medet umar bir duruma düşmüşlerdir. BM Sekreteri **Kofi Annan** 28 Kasım'da yaptığı açıklamada İran ve Suriye'nin Irak'ta çözümde rol oynamasının gerekli olduğunu açıkladı.

Açıktır ki ABD emperyalizmi açısından Irak yalnızca ekonomik kaynak, petrol kaynağı olarak önem kazanmamaktadır. Elbette ki bu, oldukça önemli bir nedendir. ABD emperyalizminin Irak'taki enerji kaynaklarının denetimini sürdürmesi kendisi açısından hayati önemdedir. Ancak işgal ve yükselen direniş meselenin ideolojik ve politik boyutunun önemini de artırmaktadır. "Teröre" karşı savaş, "yeni Ortadoğu" vb. söylemlerle işgale girişen ABD emperyalizminin bu savları da artık hiçbir şekilde inandırıcı gelmemektedir. Halkları bu tezlerle ikna etmesinin mümkün olmadığını emperyalistler gayet iyi anlamaktadır. Irak'taki direniş ve Filistin'deki isyan bu anlamda ABD emperyalizminin ve yerli işbirlikçilerinin kabusu durumuna gelmektedir. Halkların bastırılmayan öfkesi ABD emperyalizminin yenilebilirliğini ve aslında kağıttan kaplan olduğu gerçekliğini de somut bir şekilde halklara göstermektedir. Irak'ta yenilgiyi kabul etmesi bu nedenle sadece ekonomik tavizler vermesini getiremeyecek aynı zamanda son yıllarda kullandığı tüm ideolojik ve politik tezlerin de iflasını kanıtlayacaktır. ABD emperyalizminin yenilgisi aynı zamanda muazzam devrimci dinamikleri barındıran ve isyancı özelliklerini geliştirdiği Ortadoğu ve Güney Asya halkları

üzerinde de ciddi etkilerde bulunmaktadır. Ayaklanmalar yüzyılı olacak 21. yüzyılın başlangıcında özellikle bu iki bölgede gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri Irak'ta halkların kazanacağı bir zaferle ciddi bir ivme de kazanacaktır.

Irak'ta durum ciddi

ABD emperyalizmi işte bu zor durumdan kurtulmak amacıyla belirli plan ve projeler geliştirmektedir. Bunlardan biri de geçtiğimiz günlerde yayınlanan Irak Çalışma Grubu'nun raporudur. "Irak Çalışma Grubu'nun, eski ABD Dışişleri Bakanı **James Baker**'in yönetiminde hazırlanan "Irak Raporu", hem Bush hükümetinin hem de bir bütün ABD emperyalizminin içinde bulunduğu krizin ne boyutta olduğunu gözler önüne seriyor. Tüm dünyada büyük bir ilgiyle karşılanan rapor, aynı zamanda Irak batağının ABD'yi sürüklediği krizin, tarihsel bir boyutta olduğunu da gösteriyor.

"Irak'taki durum ciddi ve giderek kötüye gidiyor" cümlesiyle başlayan rapor, Irak'a ilişkin ABD emperyalizmi açısından karamsar bir tablo çiziyor. Aynı zamanda ABD'nin buradaki etkisini giderek yitirdiği ve "vakit kaybedildiği" vurgulanıyor raporda.

Beyaz Saray, "ilerleme" ve "başarı" olduğunu iddia etse de, Irak hükümeti çözülme aşamasına gelmiş durumda. Sünniler ve Şiiler arasında kışkırtılan dini ayrışmalar giderek keskinleşiyor. Raporda bu duruma ilişkin uyarı yapılarak, "Irak hükümeti düşebilir ve durum insani bir faciaya sürüklenebilir" deniyor. İşgalci ABD ve müttefikleri, Irak halkının giderek ve hızla büyüyen bir direnişle yüz yüze. Ekim ayında 180 silahlı saldırı gerçekleşti, bu sayı ocak ayında ise 70'di.

Yine aynı raporda, direnişin tamamen halk desteğine dayandığı ve silah, para gibi ihtiyaçların da yine Irak'ın içinden temin edildiği belirtiliyor. Direnişçilerin farklı hedefler güttükleri, ancak hemen hepsinin işgal birliklerine karşı direndikleri, Irak'taki şiddetin "sadece" küçük bir kısmının El Kaide'ye mal edilebileceği itiraf ediliyor. NBC Haberlerden **Jim Miklaszewski**'nin haberine göre askeri istihbarat kaynakları El Kaide militanlarının direnişin içinde en fazla % 2

olduğunu belirtiyorlar. ABD Ordu sözcüsü General **William Caldwell** de El Kaide'nin Irak'ta oldukça örgütsüz olduğunu belirtmekte. Yine ABD Deniz Kuvvetleri İstihbaratı şefinin Ağustos ayında yayınladığı rapora göre ABD'nin El-Anbar şehrindeki isyanı bastırması mümkün değil. Son 3 yılda öldürülen veya yaralanan ABD'li asker sayısı ise 30 bin. Rapor şöyle devam ediyor:

"Irak halkı korkunç koşullar altında bulunuyor. Irak hükümeti halkın, elektrik, içme suyu vb. temel ihtiyaçlarını karşılayacak durumda değil."

İşgal süresi boyunca 1.8 milyon Iraklı komşu ülkelere kaçmak zorunda kalırken, 1.6'sı ise ülke içinde göçe zorlandı. Tüm işgal süresi boyunca yaşamını yitirenlerin sayısı ise 655 bin.

Siyasal istikrarsızlık tehlikesi

Baker Komisyonu üyeleri bir kez daha, Irak batağının ABD'yi siyasi istikrarsızlığa sürükleyebileceğine ve savaş karşıtlığını yükseltebileceğine dikkat çekiyorlar.

Kamuoyunda Baker Komisyonu olarak bilinen Irak Çalışma Grubu'nda Demokrat Partili üyeler özellikle de Irak savaşının iç politikadaki sonuçlarına dikkat çekiyorlar. ABD'yi, 60-70'li yıllardaki Vietnam sürecine, hatta iç savaş sürecine benzer siyasal bir istikrarsızlığın beklediğini vurguluyorlar. Bir diğer tespitleri ise, ABD emperyalizmi ile Amerikan halkı arasında işgal sorununa ilişkin görüş ayrılıklarının en uç noktaya ulaştığı ve ülkenin yönetilemez hale geldiği yönünde.

Komisyon üyeleri, birkaç ciddi değişiklik veya değişiklik belirtisi olmazsa, savaş karşıtı muhalefetin Vietnam Savaşı döneminde olduğu gibi patlama yapacağından ve bunun da radikal siyasal bir biçime bürünebileceğinden kaygı duyuyorlar.

ABD'de ve dünyada yaşanabilecek böyle bir patlamanın, 60'lı yıllara kıyasla daha ciddi sonuçlar getireceği ise kesin. Çünkü Amerika'daki sosyal ve ekonomik gerginlikler bugün daha keskindir ve ABD ekonomik olarak o dönemden daha güçsüzdür.

Baker Raporu'nda çizilen karamsar tablo, birçoklarının Irak işgali gündeme geldiğinde yaptığı değerlendirmelerle örtüşmekte.

Baker Raporu, Beyaz Saray'a ve kongre-

ye, Irak'taki fiyaskoyla sonuçlanan maceradan nasıl çıkılabileceği ve Amerikan emperyalizmi açısından kurtarılabilecek bir şey kaldıysa, kurtaracak önlemler alınmasını öneriyor. Bu önlemler ise daha çok politik ve diplomatik: Irak üzerinde büyük etkileri olan, İran ve Suriye ile diyalogun yanı sıra, İsrail-Filistin sorununa ilişkin diplomatik inisiyatif ve Irak'taki etnik ve dini gruplaşmalar üzerinde "ulusal barış" hedefli baskı uygulanması.

Bush hükümetinin öncelikli tercihi olan ve politikalarının temelini oluşturan askeri çözüm de bu raporda kesin bir dille reddediliyor. Bunun yerine ABD'nin askeri rolünü azaltması ve savaş birliklerinin büyük bir bölümünü 2008'e kadar çekilmesi vurgulanıyor.

Ancak rapor, çizilen bu felaket tablosunun nedenleri üzerinde hiç durmuyor. Çünkü komisyon üyelerinin tamamına yakını, Amerika'nın ekonomik ve siyasal çıkarlarının yeminli uşağı olan kişilerden oluşuyor.

Bunun içindir ki, Bush hükümetinin işgal arifesinde getirdiği "gerçeklere" hiç değinilmiyor. Ne "kitle imha silahlarına" ne "teröre karşı savaş"a, ne de bir kez bile Amerika'nın götürmek istediği "demokrasi"ye hiç vurgu yapılmıyor. Bunun yerine, Amerika'nın hedefi olarak, sürekli "istikrar"dan söz ediliyor. Tabii ki, Amerika'nın buradaki en önemli çıkarının petrol olduğundan da!

Bunların yerine, "ABD'nin, uluslararası toplumu ve uluslararası enerji tekelini Irak petrol sektörüne yatırım yapmaya teşvik etmesi isteniyor. ABD, ulusal petrol endüstrisinin yeniden organizasyonu için, Iraklı (işgal yanlısı) önderlere destek sağlanmalıymış. Bununla kast edilen ise tabii ki, Irak'ın muazzam petrol rezervlerinin, uluslararası tekelin lehine, özelleştirilmesi ve satılmasıdır.

Beyaz Saray, rapordaki tavsiyeleri dikte alacakları açıklamasını yaptı. Raporun açıklanmasının hemen ardından eski CIA Şefi Robert Gates, senatoda yapılan oylamada, 5 karşı oya rağmen, 95 oyla Rumsfeld'in yerine seçildi.

Kongre'deki Demokrat Parti grubu ise raporu genel olarak iyi bulmuş. Demokratların Irak işgalini haklı gösteren ve kalıcı olmasını isteyen böyle bir raporu desteklemeleri, Kasım ayında, işgal karşıtı tepkilerini göstermek için kendilerine oy veren milyonlarca insanın, Demokratlar tarafından bir kez daha nasıl aldatıldığını da göstermekte. Aynı zamanda da, Demokrat Parti'nin, kongre seçimleri öncesinde iddia ettiği gibi işgale karşı olmadığını, işgali yargılayamayacağını, halkın değil, Amerika'nın hakim sınıflarının ve de Amerikan emperyalizminin çıkarlarını koruyan bir parti olduğunu da.

Bunun içindir ki, ABD'nin ve müttefiklerinin Irak işgalini ve Irak halkına çektiği acıları yargılayacak olanlar, onları işledikleri suçlardan dolayı cezalandıracak olanlar, demokrat- sosyal demokrat veya reformist partiler ve bunların temsilcileri değil, emperyalizmin, işgal ve katliamlarına, yağma ve talan politikalarına karşı direnen halklar olacaktır!

Çabalar nafile, ibre emperyalistlerin lehine dönmeyecek!

Kimi reformist çevre ve kişilikler, bugün Ortadoğu'da yükselen işgal karşıtı direnişlerin İslami önderliklerine ısrarla "anti-emperyalist" bir misyon biçme gayretiyle, Marks'ın" din kitlelerin afyonudur" tespitini bile çarpıtmaktan kaçınmamaktalar. Neymiş, Marks döneminde afyon acıları dindirmek için kullanılan, bir nevi ilaç olduğundan, Marks da aslında bu tespitiyle, dinin kitlelerin acısını dindirmeye yardımcı olduğunu vurgulamak istemiş!

Marks'ın kast ettiği, afyonun fiziksel acıları dindiren değil, beyinleri uyuşturan özelliğidir. Beyni uyuşan insan ise, düşünemeyen, sorgulayamayan, kaderini kendi ellerine alamayan ve de giderek toplumsal bir varlık olmaktan çıkan insan tipidir. Tam egemenlerin istediği insan tipi!

Yönetememe krizi egemen sınıfları her zaman değişik silahlara sarılmaya zorlar. Ancak dinler toplumlar üzerindeki geniş etkilerinden dolayı vazgeçilmez bir silah olmayı her zaman sürdürürler. Dozu kimi zaman artırılarak, kimi zaman ise azaltılarak...

Egemen sistemin günümüzdeki biçimi emperyalist-kapitalist sistem de, bugün içine girdiği krizi din silahını daha etkin kullanarak çözüme çabasına girmiştir.

Son yıllarda "Terörle Mücadele" konsepti ile başlatılan ve de ısrarla "medeniyetler çatışması" olarak getirilen tüm fiili vd. saldırılarda din olgusunun bu kadar öne çıkarılmasının nedeni de budur. "Terörist" ilan edilerek yoğun bir saldırıya maruz bırakılan emekçi halklar, bir yandan dini, etnik vb. ayrımlar kışkırtılarak karşı karşıya getirilmeye çalışılırken, diğer yandan da dinin toplumlar üzerindeki etkisi artırılmaya çalışılmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde ülkemizi ziyaret eden Papa 16. Benediktus'un bu ziyaretini ele alırken, bu önemli noktayı gözden çıkarmamak gerekiyor. Zaten Papa da, seçildiği günden bu yana yaptığı konuşmalarda şunu sıkça vurgulamaktadır: Dünyadaki çatışmaların artmasının ardında yatan neden, devletlerin dinle aralarındaki mesafeyi açmalarınıdır! Bu mesafeyi kapat-

ma görevi de haliyle Papa'nın kendisine düşüyor.

Şu bilinmektedir ki, batının egemenlik kavgalarında kiliseler öteden beri belirleyici bir pozisyona sahip olmuşlardır. **Ortaçağ karanlığı** denilen tarihsel kesitte batı devletlerini yönetenler esas olarak kiliselerdi. Gerek ezilen halklar gerekse sayısız bilim insanı, kilisenin koyduğu katı tutucu-gerici kurallara karşı koyma gibi gerekçelerle engizisyon mahkemelerinde vahşi işkencelerden geçirilerek, hunharca katledildiler. Halkların özgürlük hareketlerini bastırma görevi de yine kiliselerin başlıca misyonları arasındaydı.

Ancak batılı devletlerin kiliseyle olan ilişkileri sadece Ortaçağ'la sınırlı kalmadı. Hıristiyanlığın en büyük mezhebi Katoliklerin merkezi olan **Vatikan**, sayıları milyarlarla ifade edilen inanları üzerinde egemen ideolojiyi yayma ve toplumların gidişatına, ezenler-sömürenler lehine yön verme çabalarını, emperyalist-kapitalist sistem içinde de sürdürdü. Bu çabaların gerçekleşmesi ise tabii ki egemenlerin istemleri-bilgileri dâhilinde ve de onların yönelimlerine denk düşecek çerçevede oldu.

Örneğin, **Mussolini** ve **Hitler** faşizminin en büyük destekçileri de yine kiliseler olmuştur. Milyonlarca insanın yaşamına mal olan **2. Paylaşım Savaşı**'nda açıkça faşizmin saflarında yer almışlardır. Savaş sonrasında ortaya çıkan komünizm "**teh-didi**"ni "**savuşturmada**" da yine din etkin bir biçimde kullanılmıştır. Hem Hıristiyan toplumlarına, hem de "**Yeşil Kuşak Projesi**" çerçevesinde Müslüman toplumlarına dönük.

Batı emperyalizmi "**Soğuk Savaş**" denilen dönemin sonunun başlangıcı sayılan 70'li yıllarda doğu bloklarındaki çöküşü hızlandırma yönelimine girdiğinde de, Vatikan'a önemli bir misyon biçmiştir. Polonya asıllı **Papa Jean Paul** ise bu misyon için biçilmiş kaftandı. Çünkü kendisi azınlık bir anti-komünist olarak kendi ülkesinde yıllarca komünizme karşı mücadele etmişti ve bu önemli özelliği ile sürece denk düşen bir kişilikti.

Nitekim Papa Jean Paul görevde bu-

Papa buraya emperyalist projeler doğrultusunda ve ibreyi, Ortadoğu'da sıkışan emperyalistlerin lehine çevirme çabaları içinde gelmiştir. Kısacası, bu ziyaret, bugün bölgede hayata geçirilmeye çalışılan, ancak projenin sahipleri tarafından bile iflas ettiği kabul edilen BOP kapsamında gerçekleşmiştir.

lunduğu yıllar içerisinde yoğun bir anti-komünist propaganda yürüterek, sosyalizm-komünizm ideolojisinin, ezilen halklar nezdinde, onları gerçek özgürlüğe-kurtuluşa götürecektir olan yegâne ideoloji olmaktan çıkması yönlü olağanüstü bir çaba sürdürmüştür.

Papa Benediktus'a gelince, O da emperyalist saldırganlığın bugün geldiği boyuta uygun bir kişilik olarak tarih sahnesine sürülmüştür. Hem bizim hem de birçoklarının çeşitli vesilelerle de vurguladığı gibi, asıl adı **Reitzinger** olan Benediktus, azınlık bir eski Nazidir. Ve O da yine Jean Paul gibi, dönemin politikalarına denk düşen bir kişiliktir. **Jean Paul**, çizdiği yumuşak portreyle, yüzünden eksik olmayan (sahte) gülümsemesiyle, emperyalizmin şirin gösterilmeye çalışıldığı YDD politikalarının vitrinine denk düşerken, seçildiği günlerden itibaren çeşitli inanç ve ırklardan halkları karşı karşıya getirecek söylem ve pratikler sergileyen Benediktus da, din kisvesi altındaki ırkçı-faşist kimliğiyle, bu sürece denk düşmektedir.

Benediktus'un bu bilinçli kışkırtıcı tutumu emperyalist saldırganlığın başlıca hedefindeki Ortadoğu'da yer alan Türkiye'yi ziyareti öncesi ve sırasında tüm gözlerin Türkiye'ye çevrilmesini de beraberinde getirdi.

Almanya'da İslami toplulukların öfkelerini alacak bir konuşma yapan Papa'nın konuşmasında hedef aldığı bir toplumu ziyareti, batı medyasında olduğu kadar, ülkemiz ve tüm İslam dünyasında da merakla izlendi. Çeşitli komplo teorileri üretildi, olumlu-olumsuz yorumlar yazıldı-çizildi. Ziyaret vakti geldi ve tüm nefesler tutulmuş vaziyette, an an Papa'nın attığı adımlar izlendi.

"**En zor**" durumda kalan ise hiç şüphesiz ülkemiz egemenlerinin günümüz temsilcisi AKP hükümeti oldu. Din taciri hükümet yetkilileri, dayandıkları İslami tabana, bu ziyareti aslında hiç de onaylamadıkları, istemedikleri görüntüsü vermek için çok uğraştılar. Erdoğan, kabada-yılığının da verdiği üslupla, Papa'yla görüşmem gibilerden, "**efelenir**" gibi bile oldu.

Ama tüm bu "**çıkışların**" göstermelik olduğu, Erdoğan'ın Papa'yı havaalanında karşılamasıyla, bir kez daha açığa çıktı. Ve buradan sonrasında "**Mehmetçik**" medyamızın satılık kaleşörleri bir kez daha devreye girerek, Papa ziyaretinin esas amacını gözlerden saklama görevini üstlendiler. Kendi yorumlarının aralarına, hükümet yetkilileri ağzından, "**Kendisini 180 derece değişmiş bulduk**" gibi beyan-

lar sıkıştırarak, Papa'nın gerçek kimliğini ört-bas etme çabasına girdiler. Hele de Papa'nın politik bir taktik olarak Türk bayrağını sallaması, din-bayrak edebiyatıyla uyutulmaya çalışılan halk yığınlarına, O'nun aslında ne kadar "**barışçı-birleştirici**" olduğu biçiminde yansıtılmaya çalışıldı.

Papa bir gelenek olarak, her gittiği ülkede bir iyilik ve güzellik yapmış, bayrak tutar, toprağı öper, çocuklara şeker dağıtmış. O'nun görevi, ruhlara huzur, kâplere umut, kaygılı ve kederli yüzlere neşe vermiş! Ziyaretinin hiçbir art niyeti, hiçbir özel politik nedeni yokmuş ve olamazmış da, çünkü kendisi "**sadece ve sadece**" bir din adamıymış! Kendisi de böyle diyormuş!

Ama biz hiç de öyle demiyoruz. Papa buraya emperyalist projeler doğrultusunda ve ibreyi, Ortadoğu'da sıkışan emperyalistlerin lehine çevirme çabaları içinde gelmiştir. Kısacası, bu ziyaret, bugün bölgede hayata geçirilmeye çalışılan, ancak projenin sahipleri tarafından bile iflas ettiği kabul edilen BOP kapsamında gerçekleşmiştir. Bilindiği gibi BOP aynı zamanda Kafkasların büyük bir bölümünü de içine almaktadır. Buralarda ise eski **Doğu Bloğu** ülkeler bulunmaktadır. Bunların nüfusunun çoğunluğunu ise, Hıristiyan Ortodoksları oluşturmaktadır. Katoliklerle, sayıları 300 milyonu bulan Ortodokslar arasında geçmişi bin yılı aşkın bir süreye dayalı bir anlaşmazlık vardır ve batı emperyalizminin bölgedeki hâkimiyeti için bu anlaşmazlığın ortadan kalkması gerekmektedir. Etrafında fırtınalar kopartılan, **Fener Rum Patrikhanesi**'ne Ekmüenlik tanınması tartışmaları da, yine bu süreçte, bu projeler kapsamında ele alınmaktadır. Emperyalistler, bir yandan çoğunluğu Müslüman olan Ortadoğu halklarını, etnik ve mezhep ayrımları temelinde kışkırtarak, karşı karşıya getirmeye, böl-parçala-yönet politikasını daha kapsamlı hayata geçirmeye çalışırken, diğer yandan da Hıristiyan halklar içindeki dini ayrışmaları birleştirme, onları emperyalist politikalara yedekleme ve böylelikle de yağmalarını, talanlarını, işgal ve katliamlarını meşrulaştırma çabasına girmişlerdir. Emperyalist projelerin bölgede hayata geçirilmesinde kendilerine biçilen misyonu yerine getirme çabasını sürdüren AKP hükümeti ise, bu ziyaretin amaçlarını çok iyi bilmektedir. Çünkü bu ziyarette emperyalistlerin kendilerine biçtiği misyonun bir parçasıydı. Tıpkı **Erdoğan**'ın, hemen akabinde İran'dan başlayan bir Ortadoğu turuna çıkması gibi!

MOSKOVA'DA KORKU HÂKİM

Son günlerde eski bir Rus ajanın zehirlenmesi olayıyla yeniden gündeme gelen politik gelişmeleri Rusya'daki Putin yönetimine muhalefet eden politikacı ve gazetecilerin benzer yöntemlerle saf dışı bırakılması olarak anlamak lazım. Bu ve benzeri olayların gelişimiyle birlikte toplumsal çelişki ve çatışmaların giderek tırmandığını, egemenler arası çelişkilerin boyutunun arttığını ortaya koymaktadır.

Çeçenistan'daki işgalci Rus askerlerinin insanlık dışı uygulamalarını eleştiren işgal karşıtı duruşuyla ve muhalif kimliğiyle tanınan bayan gazeteci **Anna Politkovskaia**'nın Moskova'da öldürülmesinin ardından bu kez eski bir Rus ajanı olan Alexandre Litvinenko'nun Londra'da (Polonyum 210) zehirli maddeyle zehirlenmesi, gözleri yeniden Rusya'da **Putin** yönetiminin alışlagelmiş tasfiye yöntemlerine çevirdi. Bu gelişmelerin yankısı devam ederken, **Boris Yeltsin** döneminin eski başbakanlarından olan **Egor Gaidar**'ın da İrlanda'daki bir ziyareti esnasında aniden fenalaşarak hastaneye kaldırılmasının ardından hastalığa yol açan nedenin zehirlenme olduğunun açıklanması, muhalefetle Putin yönetimi arasındaki politik çelişkilerin derinleşeceğini ortaya koymaktadır.

Rusya'da politik ve toplumsal gelişmelerin bir yanını "**zehirlenme**" oluştururken diğer yanını işsizlik, yoksulluk ve toplumsal çürüme ve yozlaşmanın vardığı ürkütücü boyutlar oluşturmaktadır. Isınma sorunu yaşayan ve kışın dondurucu soğukunda yaşamları ölüme biten evsiz barksız yoksulların sayısının her geçen gün çoğalması keza alkol tüketiminin artması sonucu sonu alkol komasıyla ve ölüme sonuçlanan olayların sayısının hayli fazla olması Rusya'da halkın yaşam koşullarının Sovyet dönemiyle kıyaslanamayacak boyutta kötüleştiğini ortaya koymaktadır.

Keza Moskova'da bu yılın başından bu yana sonu ölüme ve ağır yaralanmalarla biten sayısız ırkçı ve yabancı düşmanı saldırılar yaşandı. Bu yılın başından bu yana Kafkas ve Orta Asya kökenli "**yabancı**"lara karşı sonu ölüme biten on sekiz ırkçı saldırı gerçekleşti. Son birkaç yıldır Rusya'da korku ve baskı dolu ırkçı ve yabancı düşmanı rüzgârlar Rus olmayan halkların üzerinde ağır şekilde esmektedir. ırkçı ve yabancı düşmanı saldırılar sonucunda 2004 yılında Rus kökenli olmayan 54 "**yabancı**" öldürüldü. 2005'de ölüm sayısı 28'e inerken saldırılar sonucunda yaralananların sayısı 402 kişiye yükseldi. Bütün bu saldırı-

larda aşırı milliyetçi ideolojiye mensup farklı örgütlenmelere mensup aşırı milliyetçi dazlak Rus gençleri tarafından ağırlıklı olarak Slav olmayanlar hedef olurken Rusya Cumhuriyeti vatandaşlarının da saldırılara maruz kaldıkları görülmektedir. Bir Rus deyimine göre "**Pasaporta göre değil surata göre adam dövülür.**" Slav görüntüsü olmayan her yerli vatandaş da ırkçı ve yabancı düşmanı saldırıların hedefi durumuna gelebilmektedir.

Diğer eski Sovyet Cumhuriyetlere ait bölgelerde faaliyet yürüten ırkçı örgütlenmeleri saymazsak, sadece Rusya Federasyonu'na bağlı topraklar üzerinde yedi ırkçı ve yabancı düşmanı parti ve hareket faaliyet göstermektedir. Sadece Rusya toprakları üzerinde 50 binden fazla ırkçı dazlağın varlığını ve yürüttükleri faaliyeti belirtirsek ırkçı ve yabancı düşmanı faşist partilerin ülke içindeki etki ve örgütlenme boyutu daha iyi anlaşılabilir olur.

Keza Rusya'da 100'ün üzerinde yabancı düşmanı, ırkçı propaganda yapan gazete mevcuttur. Bu gazeteler ülke içinde hiçbir engelleyici durumla karşılaşmadan özgür bir şekilde yayın hayatlarını sürdürmektedirler.

Başlangıçta tek tek ferdi olan ırkçı ve yabancı düşmanı saldırıların günümüzde giderek süreklilik kazanması, sistematik bir hal alması ve bu saldırıların Duma'da bazı parlamenterler ve parti liderleri tarafından açıkça savunulup desteklenmesi Rusya'daki politik gelişmelerin vardığı ürkütücü durumu ortaya koymaktadır.

"**Memorial**" adlı organizasyonun verdiği rapora göre 1998 yılından bu yana Moskova başta olmak üzere Rusya'nın çeşitli illerinde Kafkasyalı, Orta-Asyalı "**koyu renkli**" esmer-kara kafalı insanlara karşı ırkçı saldırılarda büyük bir artış yaşanmaktadır. Bu saldırıların büyük bir bölümü polis kayıtlarına ırkçı saldırılar olarak değil "**holiganların**" saldırısı yani adli vaka olarak geçmektedir. Ölüme sonuçlanan ırkçı saldırıların mahkeme tarafından ağır cezalara çarptırılmaması ırkçılığın ve yabancı düşmanlığının bütünlüklü bir devlet politikası ve uygulaması olduğu gerçekliğini ortaya koymaktadır.

Yabancı düşmanı, ırkçı dazlaklar Kafkas kökenli insanlara saldırılarını "**zatchistka**" yani etnik temizlik olarak nitelenmektedir. Rusya etnolojik ve bölgesel araştırma enstitüsü müdürü **Vladimir Moukamel**'in belirttiğine göre yapılan araştırmalar sonucunda **Xenophobia** (yabancı düş-

manlığı'nın poliste ve mahkemelerde daha yaygın ve gelişkin olduğunu belirtmektedir. ırkçı ve yabancı düşmanlığının toplumun diğer kesim ve tabakalarında daha az görüldüğünü belirtmektedir.

Keza Rusya'da "**Rusya Ruslarıdır**" sloganının doğruluğunu kabul eden kesimler içinde yapılan bir ankete göre ankete katılanların % 50 ila 60 görüşlerine göre **Çeçenlere** düşmanlığın %14, **Azerbaycanlılara** % 5.1, **Ermenilere** % 4.1'inin düşmanlık duyduğunu Kafkas kökenlilere duyulan düşmanlığın % 6, **Yahudilere** duyulan düşmanlığın ise % 2.5 olduğunu belirtmiştir.

Yapılan ankete göre "**Rusya Ruslarıdır**" sloganının doğruluğuna inananların düşmanlığının farklı milliyetlerden kökenli insanlara yönelik olduğunu belirtse de ırkçı saldırıların hedefi durumuna Moskova'da yaşayan göçmen Ermeniler gelmektedir. Sonu ölüme biten 18 ırkçı saldırıya uğrayanların 6'sının Ermeni olması düşündürücü bir durum olarak görülmektedir. Rusya'da Ermeni düşmanı "**daha az Haçik olursa daha rahat soluk alacağız**" sözleri daha sık duyulmaktadır. (Rusya'da Ermeniler Haçik olarak çağrılmaktadır.) Yahudi düşmanı sloganlar şimdi de Kafkas halklarına yönelik düşmanlığa dönüşmektedir.

Rus yetkililer gruplar halinde ayaklarında siyah botlar üzerlerinde siyah deri elbiseyle dikkatleri üzerlerine çeken dazlakların sokak ve caddelerde topluca dolaşmaları ve topluca kahvelere girip "**kara kafalı esmer tenli**"lere saldırımları karşısında Kafkas kökenli göçmenlerin bu saldırılara karşı misillemede bulunmasından kaygılanmaktadır. Bu kaygılar yabancı düşmanlığın önüne geçip ırkçı saldırıları engellemekten uzaktır. Çünkü ırkçı saldırıların ve yabancı düşmanlığının temelinde Rusya'da son dönemde daha belirgin hal alan ve giderek kötüleşen ekonomik-politik gelişmeler yatmaktadır. Bunun sonucu artan işsizlik ve yoksulluk vardır. Ülkesi ekonomik kriz içinde olan yeni çarlar eski çarların yolundan yürüyüp Rusya'yı yeniden halklar hapishanesine çevirmekten çekinmemekte-

dir.

Halklar hapishanesinde başta Rus olmayan halklar olmak üzere Rus halkının da insanca yaşama koşulları yoktur. Başka bir ulusu ezen bir ulusun özgür olamayacağı gibi Rusya'da Rus kökenli olan emekçilerin de özgür olmadığı onların da işsizlik, açlık içinde onursuz bir yaşama mahkûm oldukları açıktır.

ırkçı saldırıların artması Rusya'nın ekonomik gelişmelerinden bağımsız ondan kopuk değildir. Sosyalizm döneminde farklı milliyetlere mensup emekçi halkın kimliğine yazılı olan "**SOVYET**" vatandaşının silinmesiyle birlikte, ırkçılığın yabancı düşmanlığın egemen olduğu açlığın ve işsizliğin egemen olduğu lanetli bir kapitalizm yazılmaktadır. **Lanetli kapitalizm çeşitli milliyetlerden emekçilere sadece kölelik ve onursuzluk sunmaktadır.** Vahşi ve barbar kapitalizm çeşitli milliyetlerden emekçi halklara kurtuluş yollarının geçmişteki gibi olduğunu göstermektedir. Rusya'daki ve diğer cumhuriyetlerdeki emekçi hakların yaşam koşulları Çarlık dönemine dönmektedir.

Rusya'da ağır işsizlik ve yoksulluk sonucu hakların yaşam koşulları her geçen gün daha da kötüleşip, sefalet ve çürümenin eşliğine gelmekte alkol ve uyuşturucu kullanımı hızla yaygınlaşmakta, dilencilik ve fahişelik gibi ağır toplumsal sorunlar bütün halkların yaşamında yer etmektedir. Emekçi halklar eski çarlar dönemindeki ağır ve baskıcı yaşam koşullarına geri döndü. Soğuk, açlık, işsizlik, evsizlik, eğitimsizlik gibi olguları sosyalizm sayesinde unutan ve gençlik ve çocukluk hatıralarında kalan anılar yeniden yaşamaya başlayarak zor ve ağır günlere geri döndüler.

Sovyet halkları sadece işini aşını ve kimliğini kaybetmedi aynı zamanda onuru da ayaklar altına alındı. Sovyet döneminde sosyalizmin yarattığı ve kazandırdığı maddi ve manevi bütün toplumsal değerler birer birer yok edildiği gibi ağır ve zor yaşam koşullarına mahkûm edildikleri gibi, göçmen olmanın da ağır yıpratıcı ve yoksulluk dolu yaşamına mahkûm oldular.

CHP AYMAZLIĞINA SON HIZ DEVAM EDİYOR

Ülkemizde faşizmin her geçen gün koyulaştığı tüm pratiklerle, tüm uygulamalarla ortadadır. TMY'yi tüm halkımız iliklerine kadar hissetmeye başladı. Gazetelerin, dergilerin yayınları durdurulmakta, büroları basılmakta, çalışanları yazarları tutuklanmaktadır. Bunun yanında yapılan baskılara, haksızlıklara 'dur' demek isteyen işçilere, kamu emekçilerine vb. azgınca saldırılmaktadır. F Tipi hapishanelerde ağırlaştırılan tecrit koşullarında devrimci ve komünist tutsaklara baskılar yaygınlaşmakta, soruşturmalar ve verilen cezalarla tecrit içinde tecrit yaşatılmaktadır. **Bunlarla beraber tek taraflı ateşkes ilan eden KKK'ye karşı operasyonlar son hız devam etmekte, sağ yakalanan gerillalar infaz edilmektedir.**

Yukarıda sıraladıklarımız, ülkemiz gerçekliğinin bir parçası ve her seferinde sıraladığımız durumun bir tekrarı niteliğindedir. Bunları buraya yeniden yazdık, çünkü yukarıda sıraladığımız gerçekliğin yanında ülke gündemini meşgul eden gerçekleri çarpıtıp, bir kez daha seçilerek parlamentoya girerek ceplerini doldurmak isteyen, bunun için de halkımızı kandırmak için ellerinden geleni ardına koymayan siyasi partilerin, özellikle 'sol' görünen faşist partilerin gerçek yüzlerini ortaya koymaktır.

CHP'nin yaklaşan seçimlere yönelik düzmece rapor ve çalışmaları devam ediyor. Bu dönem özellikle güç kaybı yaşadığı, T.Kürdistanı'na yöneldiği, buraya yönelik politikalar belirlediği ortaya çıkıyor. Bu çalışmalardan biri de; **CHP Genel Başkan Yardımcısı Onur Öymen'in hazırladığı Güneydoğu Anadolu Projesi**'dir.

Yaşadığımız coğrafyanın güneydoğusu yani T.Kürdistanı hepimizin bildiği üzere yok sayılan, görmezden gelinen bölgelerin başında gelmektedir. Kuşkusuz bunda bölge halkının istem ve taleplerinin yanı sıra kimliğinin ve sisteme karşı duruşunun etkisi büyüktür.

Nüfus oranının yüksek olduğu, yoksulluk ve işsizliğin yoğun olduğu bölgelerden biri olan **Türkiye Kürdistanı** her zaman olduğu gibi yine seçim arifesinde burjuva faşist partilerin uğrak yeri... Her dönem halka bin bir türlü yalan vaatlerde bulunan bu partiler seçimlerden sonra tekrar tüm 'duyarlılığını' unutmakta. CHP'de yaklaşan seçimler öncesinde güneydoğuya yöneldi. CHP Genel Başkan Yardımcısı **Onur ÖYMEN**'in bölgede sözde yaptığı temasların ardından hazırladığı rapor, bölge profilini yoksulluk ve işsizlik açısından ortaya koyarken hazırlanan raporun gözlemden uzak masa başında hazırladığı da açık bir şekilde ortadadır. Bölgede yaşanan tüm sıkıntılara neden olan 'Kürt sorunu' görmezden ge-

linerek reddediliyor. Öymen hazırladığı raporda sağlık koşullarının yetersizliğinden, eğitimdeki yetersizliğe işsizliğin yol açtığı yoksulluğa yani ülkemizde yedi-
den yetmiş hepimiz tarafından bilinen

Bölgenin geri bırakılması devletin bilinçli olarak tercih ettiği bir şeydir. Bölgedeki güçlü muhalefet ve örgütlenme potansiyeli ve olan halk hareketinin bilincinde olan devletin, potansiyel terörist olarak değerlendirdiği bölge halkına reva gördüğü yaşam da doğal olarak

CHP'nin son hazırladığı raporda dahi Kürt halkına kimliğinden kaynaklı yapılan saldırılara maddi ve manevi hiçbir yönüyle değinilmemekte. Bölgede yaşananları görmezden gelerek bu ülkede Kürtler ve Kürt sorunu yokmuş gibi davranmakta. Bu bir halkın kimliğine saldırı değilse nedir?

bu.

bölge gerçekliğine değinmiş. Ancak tuhaf olan sanki bu sorunların daha önce yokmuş gibi yansıtılması. Bölgede yaşanan sıkıntıların nedenini PKK'ye bağlayan Öymen, "**Bunda hükümetin bölgede yatırım yapmaması nedeniyle halkın yaşadığı yoksulluktan kaynaklı terör örgütüne yakınlaştığının da**" altını çizmekte. CHP başkan yardımcısı Öymen'in hazırladığı rapora birkaç örnekle değinecek olursak;

Güneydoğu Anadolu Kalkındırma Projesi ve Raporu

Raporda güneydoğu ve doğudaki sağlık hizmetlerine yönelik sağlık koşullarına dikkat çekilerek bırakalım doktorları pratisyen hekimlerin bile bulunmadığına, hastanelerde bulunan yatak sayısının yetersiz olduğuna, bu nedenle de hastalık nedeni ile ölümlerin özellikle de bebek ölümlerinin çokluğuna değiniliyor.

Bu durumun yeni bir şey olmadığı, bölge halkının egemen klikler tarafından insan olarak dahi görülmediği, bugüne kadar çeşitli örneklerde kendini göstermiştir. "**En iyi Kürt ölü Kürt'tür**" mantığıyla hareket eden egemen klik bunu son süreçte yaşanan sel felaketiyle de bir kez daha göstermiştir. Bölgede onlarca insanın ölmesi, binlerce insanın evsiz kalması dahi görmezden gelinmiştir.

Sırf Kürt oldukları ve bunu savundukları için yıllardır yaşamadıkları işkence kalmayan Kürt halkı dilinden ve kimliğinden kaynaklı yok sayılmaktadır.

Türk olmaktan her daim mutlu olduğunu ifade eden Deniz Baykal '**kompleksiz, açık ve net olmalıyız, kendi kimliğimizi korumalıyız ama başka kimliklere saldırılmasına izin veremeliyiz**' demektedir. Ancak; CHP'nin son hazırladığı raporda dahi Kürt halkına kimliğinden kaynaklı yapılan saldırılara maddi ve manevi hiçbir yönüyle değinilmemekte, bölgede yaşananlar görmezden gelinerek bu ülkede Kürtler ve Kürt sorunu yokmuş gibi davranılmaktadır. Bu bir halkın kimliğine saldırı değilse nedir?

Raporda; güneydoğu ve doğu illerindeki eğitim seviyesine dikkat çekiliyor, bölgede okuma yazma bilmeyenlerin sayısının Türkiye ortalamasının çok üzerinde olduğu belirtilirken bölgede eğitim verecek yeterli sayıda öğretmen olmadığına olanların ise stajyer kapsamında gönderildiğine ve okulların eğitime elverişli olmadığına dikkat çekiliyor.

Bu durumdan bi habermiş gibi davranan CHP sanırım atanmak için bekleyen binlerce eğitim mezunu genç öğretmenlerden de bi haber, terörist aday olarak görülen bölge halkı ve gençliği bilinçli olarak geri bırakılmaya çalışılıyor. Bölgeye MEB'in bilinçli olarak ödenek aktarmaması, öğretmen ataması yapmaması bunun en somut örneğidir. CHP'nin hükümette olduğu dönemlerde de bu tablo aynıydı. Yarın da değişmeyeceği hepimiz tarafından bilinen bir gerçektir. Bu nedendendir ki CHP'nin oy avcılığı yaptığı şu süreçte "**maymun gözünü açtı**" aldatmacaları nfiledir.

Raporda bölgedeki '**terör**' nedeniyle

yatırımların yarım kaldığına, bu nedenle işsizlik ve yoksulluğun Türkiye ortalaması üzerinde olduğuna dikkat çekilmekte. Var olan hükümetin bölgeye yatırım yapmaması ve işsizliğin yoğun yaşanması ise bölgede '**terör**' örgütünün etkin olmasına vesile olarak gösterilmektedir.

Bu durumu AKP hükümeti ile sınırlayan CHP'nin kendi partisinin de hükümet olduğu dönemlerde bu durumun değişmediğini unutmış olması şaşırtıcıdır doğrusu. Yıllardır bölgeye yol, su, elektrik ödeneği dahi yapmayan hükümet, askeri yatırımlarını (silah-cephane vb.) aralıksız olarak sürdürmüş, bunu için trilyonlar harcamıştır. Bununla yetinmemiş emperyalist efendilerinin direktifleri doğrultusunda, bölgede kendi yaşamını tarım ve hayvancılıkla devam ettiren halkı göçe zorlamış, tarım ve hayvancılığın bitirilmesi için envai türlü politika gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla koltukta oturan kim olursa olsun değişen durum siyasi partilerin isimlerinden öteye gitmemiştir. Bu nedenledir ki, CHP'ye bir kez daha hatırlatmakta fayda görüyoruz; **AKP, MHP, DSP, CHP'den ziyade uşaklıkta yarıştıkları ve birer parçası oldukları faşist sistem değişmediği sürece yoksul emekçi halka reva görülen yaşam da değişmeyecek.** Halkımız lafla peynir gemisinin yürümeyeceğini yaşadıklarından öğrendi. CHP'nin "**yapacağımız**"larının birer aldatmacadan ibaret olduğu bugün itibarı ile hepimiz tarafından bilinen su götürmez gerçeklerdir.

Dünden bugüne CHP: 'Kürt sorunu yok'

Sol parti, halkçı parti adı altında yıllardır halk katliamlarının altına imza atan CHP son süreçte faşist yüzünü daha fazla sergilemeye başladı. Yaklaşan seçimlerle beraber muhalefet adı altında emperyalizme ve faşizme daha iyi bir uşak olacağını sergilemeye çalışan CHP bunu yaparken hiç de çekinmiyor. Çünkü halkın oylarından ziyade emperyalizmin desteğinin sözde '**demokratik**' olan seçimlerde daha etkili olduğunun diğer partiler gibi o da farkında. Geçtiğimiz yıllarda faşist karakterini gizlemeyi başaran CHP bu gün buna ihtiyaç duymayarak rolünü açıkça oynamaktadır. Geçtiğimiz dönem (halkımızın büyük bir kesiminin sandık başına gitmediği seçimde) emperyalist efendilerinin çizdiği güzergâhta ilerleyen AKP ve CHP %10'luk barajı aşarak parlamentoya girdiler. Bu 4-5 yıllık süre boyunca da bir iki kaza dışında efendilerinin isteklerini koşulsuz yerine getirdiler. İşin bu kısmı ayrı bir yazı konusu olduğu için girmeyeceğiz.

AKP'nin hükümet CHP'nin de ana muhalefet partisi olarak yer aldıkları tiyatrosahnesinde CHP ülkemizdeki egemen sınıfların (bunların başında da TSK'

nın) sözcüsü olarak rolünü başarı ile oynamıştır özellikle son sürece şöyle bir baktığımızda, halka daha fazla zulüm ve baskı yapmak için hazırlanan **301. maddeye** yaklaşımı ve onaylaması. Kürt sorununa yaklaşımı vb. bu tutumunun en somut örnekleridir. Bu yazımızın içeriğinden kaynaklı CHP'nin Kürt sorununa yaklaşımı üzerinde durmaya çalışacağız.

KKK'nın 5. kez yaptığı tek taraflı ateşkesin ardından iki ay geçmesine karşın devletin Kürt halkına yaklaşımı gözetilmez, işkence ve infazdır. Kürt halkının demokratik taleplerine dahi tahammül edemeyen faşist zihniyetin en iyi savu-

nularının ve uygulayıcılarının başında bugün CHP yer almakta. KKK'nın ateşkes çağrılarında en sert cevaplardan biride CHP'den geldi. **"Terörle"** hiçbir şekilde uzlaşmayacaklarını ifade eden CHP meclis grup başkanvekili **Ali Topuz** **"terör yuvalarını yok edeceğiz, sınırlarımızda güvenliği sağlayacağız, içeride terörü çeşitli boyutlarıyla ortadan kaldırmak için ekonomik, sosyal, güvenlik tedbirleri dâhil hepsini uygulayacağız. Bundan daha doğal bir hakkımız olabilir mi? Kimse bizi bu hakkımızı kullanıyor diye suçlayabilir mi? Kimse CHP'yi bir sınır ötesi harekete yeşil ışık yaktığı**

için suçlayabilir mi? Asıl suçlanması gereken o varlığın orada olmasını destekleyenlerdir. Biz hiçbir zaman Kürt fanatikçiliğine izin vermeyeceğiz" derken CHP'nin Kürt sorununa yaklaşımını da ortaya koymaktadır. Bir halkın en demokratik talepleri yani dilini konuşmak, kültürünü yaşamak istemesi Kürt fanatikçiliği ve terör olarak değerlendiren CHP devletin bu taleplere saldırgan ve tahammülsüz yaklaşımını sergilenmesi gereken tutum olarak değerlendirmekte ve bu tutumun devamcısı olmakta tereddüt duymayacaklarını belirtmekte.

Sonuç olarak; CHP'nin muhalefet

adı altında kendinden soyutladığı T. Kürdistanı gerçekliği ve halka reva görülen yaşam bu sistem var olduğu sürece değişmeyecektir. Defalarca yapılan tek taraflı ateşkes insanları ve devletin tutumu bunun en somut göstergesidir. Bugün emekçi halkın refah içerisinde eşit bir şekilde yaşamasının tek yolu örgütlü ve kararlı mücadeleden geçmektedir. Halkımızın bugüne kadar yaşadıkları bu geçişi bilince çıkarmalarında en büyük etkendir. **Bu nedenledir ki CHP'nin tüm planları ve aldatmacaları içi hava dolu uçurulan balonların ötesine gitmeyecektir.**

Afganistan'da felaket alametleri!

Dünyaya **"barış"**, **"demokrasi"** ve **"özgürlük"** yayma aşkıyla tutuşan ABD ve şimdiki askeri vurucu gücü NATO çıkmazda.

11 Eylül saldırılarından sonra hedef tahtasına konulan ve eylemin sorumlusu olarak görülen Taliban'a yönelik operasyonlar Afganistan'ın fiili işgaline dönüşmüş, Afganistan dağları aylarca bombalanmış, binlerce Afganlı **"özgürlüğüne"** kavuşturulmuştu.

11 Ağustos 2003 yılından beri Afganistan'daki demokrasi havarisi olarak faaliyet yürüten NATO'nun işi giderek zorlaşıyor. Görünüşe bakılırsa Afganlılar ABD etiketli **"demokrasiye"** karşı son derece ön yargılı! Bunu da söylemekle kalmıyor aynı zamanda hissettiriyorlar da.

Afganistan'ın **Heldman** eyaletinde görev yapan bir asker Independent muhabirine hissettiklerini şöyle anlatıyor: **"Bütün yerleri yerle bir ettik ama saldırılar kesilmedi. Düzinelercesini öldürdük, daha fazlası geldi. B1, Harrier, F16 ve Mirage 2000'leri kullanıyoruz. 250, 500 hatta 1000 kiloluk bombalar atıyoruz. Karada her yerde tuzaklar var."**

İşgal güçlerinin basına yönelik sansürüne rağmen her gün Afganistan'dan saldırı haberleri tüm dünyaya yayılmaktadır. **27 Kasım 2006** tarihinde Kandahar'da bomba yüklü bir araç ile saldırıya uğradıklarını söyleyen takım komutanı **Jason Clock**, iki ISAF askerinin öldüğünü açıkladı. 4 Eylül Pazartesi günü **Kabil**'de devriye görevi yapan İngiliz askerlerine yapılan saldırıda dört asker yaralandı. İngiliz Savunma Bakanlığının yaptığı açıklamada da İngiliz askerlerine yönelik düzenlenen eylemde bir İngiliz askerinin öldüğü bir askerin de yaralandığı duyuruldu.

Yaşanan saldırılardan sonra NATO Genel Sekreteri **Jaap De Hoop Scheffer**; ABD, **Britanya**, Kanada ve **Hollanda** askerlerinin omzundaki yükün diğer müttefiklerce paylaşılması gerekti-

ğini belirtip dayanışmaya çağırdı. Bu örnekler Afganistan'da yaşananların sadece küçük bir bölümü.

Afganistan'da savaş arabasını kuma saplayan ABD, **"demokrasi ihraç etme"** serüveninin nasıl bir fiyaskoya dönüştüğünü en yetkili ağızlardan duyuruyor:

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, 11 Eylül saldırılarının gerisinde Kaide ve Taliban'ın olduğunu söyleyerek "Afganistan iç değişimini tamamlamaz ve istikrara kavuşamazsa devletle savaştan teröristler geri dönüp bizi avlayacak. Böyle bir boşluğun oluşmasına ve stratejik bir yerde devletin başarısızlığına izin verirseniz bedelini ödersiniz" tehditlerinde bulundu.

Condi böyle konuştuğuna göre direnişçiler onu çok kızdırmış olmalı! Afganistan'da direnişin boyutu, gücü her gün gelişirken işgalciler giderek köşeye sıkışıyor. ABD öncülüğündeki NATO'nun kurmayları diğer ülkelerden daha fazla fedakarlık ister hale geldi artık. Yıkılmaz, yenilmez ABD, Afganistan'da da **ikinci bir Vietnam sendromu** yaşıyor.

Tüm dünyaya "Demokrasi"!

NATO (Kuzey Atlantik İşbirliği Teşkilatı) üyesi 26 ülkenin devlet ve hükümet başkanları **28 Kasım**'da Letonya'nın başkenti **Riga**'da bir araya geldi.

NATO'nun geleceğini belirlemek gündemi ile yapılan toplantıya Afganistan'daki direniş damgasını vurdu. Üye sayısını artırarak sınırlarını Yeni Zellanda hatta Afrika'ya kadar genişletmek ve kapılarını Japonya, Güney Kore, Avustralya gibi ülkelere açmak isteyen NATO'yu kabus dolu günler bekliyor. ABD emperyalizminin **"küresel işbirliği"** sloganıyla önümüzdeki yıllarda yapacağı operasyonlarda/işgallerde daha aktif kullanmayı düşündüğü NATO içindeki çatlaklar büyüyor.

Zirve öncesinde konuşan ABD Başkanı **George Bush**, NATO müttefiklerinin Afganistan'da daha fazla görev almalarının şart olduğunu, askerlerinin de zor görevleri üstlenmeleri gerektiğini söyledi. ABD, Avrupalı emperyalistlerden Taliban'a karşı sıcak çatışmalara girme konusunda daha cesur davranmalarını istiyor.

Toplantı açılışında konuşan NATO Genel Sekreteri Jaap de Hoop Scheffer; NATO'nun kendisini 21. yüzyıla uyarlamak zorunda olduğuna işaret etti. ABD emperyalizminin müdahalesi ve öncülüğünde şekillenen toplantı ağırlıklı olarak ABD'nin küresel çıkarlarına paralel bir hatta sokulmaya çalışılıyor. Ancak bu hiçte kolay değil. NATO'nun sınırları dışında gerçekleştirdiği ilk operasyon olan Afganistan'ın işgalinin başarısızlığı bu küresel jandarlamalık meselesinde emperyalistlerin elini kolunu bağıyor. Son NATO zirvesine de damgasını vuran bu tartışma oldu.

Etki alanını genişletmeyi hedefleyen ABD böylelikle olası işgallerine hem Avrupalı emperyalistleri dâhil etmeyi hem de ortaya çıkacak yükün paylaşılmasını sağlamayı amaçlıyor. ABD dün-

ya halkları nezdinde yıpranan imajını ve giderek daralan hareket alanını böylelikle daha rahat aşmanın hesaplarını yapıyor. Elbette evdeki hesap çarşıya uymuyor. **Fransa** ve **Belçika**, ABD önderliğinde oluşturulacak **Acil Mukabele Gücü (NRF)**'ye muhalefet ediyor.

Fransa Cumhurbaşkanı **Jacques Chirac**, NATO'nun transatlantik ittifakı olarak kalmadığı sürece Asya'ya kötü sinyal vereceğini söyleyerek ABD' in politikalarına açıktan karşı çıktı. Belçika Savunma Bakanı Andre Flahaut ise **"Artık çıkış stratejisi düşünmeliyiz. Durum kötüleşiyor, Bu gidişle NATO işgal gücü gibi görünecek"** sözleriyle tavrını ortaya koydu.

İngiltere, Kanada, **Hollanda** ve **Danimarka** Taliban'la yürüttükleri umutsuz savaşa diğer ülkeleri sürükleyerek ABD'ye kan taşımaya çalışıyor.

Toplantıya Türkiye adına Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**, Dışişleri Bakanı **Abdullah Gül** ve Milli Savunma Bakanı **Vecdi Gönül** katıldı.

Kurulduğu günden beri **Uluslararası Güvenlik Destek Gücü (ISAF)**'in bünyesinde faaliyet yürüten Türkiye, 3 bin askerden oluşacak kara gücünü NRF için hazır bulunduracak.

NATO Afganistan'da **"İyi sicil sahibi"** Türkiye'den daha fazla yararlanmayı planlıyor. Bu amaç doğrultusunda 2007 yılından itibaren NRF'nin komutanlığı altı aylığına Türkiye'ye verilecek.

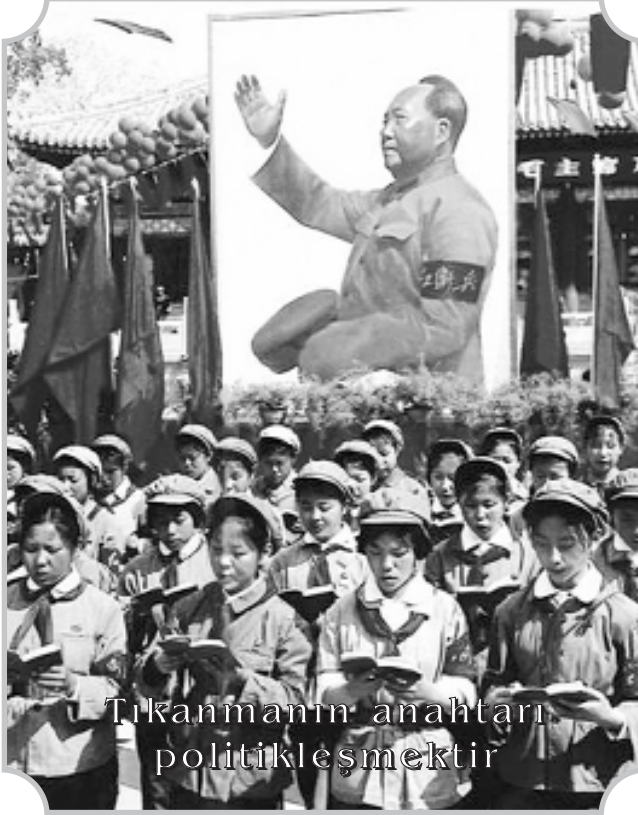
NATO Afganistan'da yaşanan ve bir çığ gibi büyüyen direnişe bir **"çözüm"** bulamamışken şimdi ABD'nin küresel jandarlamasına soyunuyor. Bunun ne kadar başarıya ulaşacağını görmek için Afganistan'da yaşananlara bakmak yeter. Dünya halklarını katleden Emperyalistler isimlerini, ünüformalarını değiştirse de direnişçilerin öfkesinden kurtulamıyor. **Afganistan'da ISAF'ın yaşadıkları bunu yeterince anlatmıyor mu? Emperyalistlerin sömürü, baskı ve zorbalığı arttıkça onlar için felaket alametleri de artıyor! Direnişçilerin eylemleri bunu gözler önüne seriyor!**

GÜNDEMİMİZ DEVRİM!

Sınıf mücadelesinin muazzam öğretileriyle çelikleşmiş olan proletaryanın evrensel ideolojisi MLM, karamsarlıkların, kavga kaçkınılığının revaçta olduğu böylesi dönemlerde, her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyacağımız bir kaynaktır. Marksizm'in doğuşunda ve bunun öncesinde ezilenleri fiziki-maddi şiddetle kontrol etmeye çalışan egemenler, proletaryanın bilimsel ve yenilmez ideolojisinin var olmasıyla birlikte saldırı araçlarını da çeşitlendirmiştir. Özellikle de günümüzde modern revizyonizm ve reformizm ezilenlerin saflarını içeriden yıkmak için, devrim düşüncesinin bulanıklaşması amacıyla egemenlere hizmet etmektedirler. 1980'li yılların sonunda Rus Sosyal Emperyalizminin yıkılmasıyla dünya halklarına geçici olarak umutsuzluk aşılama egemen dünya sistemi, "ideolojiler öldü", "tarihin sonu" safsatmalarıyla adına "küreselleşme" dedikleri "kapitalizmin en yüksek aşaması emperyalizm" in yenilmezliğini (!) kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak genelde dünya halklarının, özelde de devrimci saflardaki insanların devrime, sosyalizme; sınırsız, sınıfsız, sömürsüz bir dünyaya olan inançları eskisine oranla azalmakta ve devrimci mücadele ile geniş kitleler arasında suni bir mesafe oluşmaktadır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bu inançsızlık, devrimci saflarda da yansımaları bulmaktadır. Yaptığı işin başarılı olacağını düşünmeyen, devrimciliği çoğunlukla hala süredenen alışkanlıklarla sürdürmeye çalışan, yani kısacası kendisinde de faşizmin yenilmezliği düşüncesi oluşmuş anlayışlarla faaliyet sürdürülmesinin nedeni de budur. Oysaki insan, amaçsız ya da amacı bulanıklaşmış bir şekilde hiçbir konuda başarılı olamaz. Tasfiyeciliğin etkisi ile devrimci saflarda yaşanan ideolojik kırılma ve amacın bulanıklaşması devrimci hareketin hiç de gündeminde olmayan, olmaması gereken meselelerin sıklıkla gündeme gelmesine neden olmaktadır. Milyonlarca ezileni örgütlemek, politik gündemlere müdahale etmek yerine oldukça tali ve mücadeleye objektif olarak hiçbir şey katmayan tartışmalara girilmesinin nedeni de budur.

Proletarya Partisi'nin devrim konusundaki iddiası, kısa, orta ve uzun vadeli amaçları, kitlelere sundukları ve örgütlü yapılanmasından beklentileri her zaman ilk ve esas gündem olmak zorundadır. Buradan çıkartmamız gereken ana sonuç, politikaların daha fazla, örgütsel düzenlemelerin daha az tartışılması gerekliliğidir. Bu konuyu biraz daha açarak temel bir yaklaşım ortaya

koymaya çalışalım. Marksizm'in ortaya çıkması ile beraber proletaryanın mücadeleye aygıtı olan Proletarya Partisi (PP) de oluşmaya başlamış ve ustaların her katkısıyla daha donanımlı bir araca dönüşmüştür. MLM ideolojinin bu mücadeleye aygıtını sistemleştirerek Bolşevik-Maoist örgüt kurgusunu yaratması ve düzenlemesi işte böylesi bir sürecin ürünüdür. Marks ve Engels'in "Komünist

Tıkanmanın anahtarı politikleşmektir

Parti Manifestosu' ile temelini attıkları PP, dünya devrim tarihindeki birçok gelişmenin, bilhassa da 1917 Ekim, 1949 Çin ve 1966 **Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin** deneyimlerinin ilmek ilmek işlenmesi ile oluşmuştur. PP'ye yön veren MLM ideolojinin her süreçte stratejik zaferi mümkün kılan anlayışı, tüm bu denetimlerden sentezlenerek bugüne ulaşmıştır. **Stratejik zaferin, proletaryanın ve tüm ezilenlerin oldukça haklı talepleriyle ve muazzam mücadele aygıtı PP'nin örgütsel yapısıyla, ilkeleriyle doğrudan bağı vardır.** Bolşevik-Maoist örgüt, bu nedenle bizim gibi ülkelerde -ki bunlar çok defa tekrarlandığı için uzun uzun açmayacağız- demokratik merkezîyetçi çalışma tarzını benimseyerek esasa merkezîyetçiliği almak zorundadır. Bu bir tercih değil zorunluluktur. Bu konuda SBKP tarihini incelediğimizde önemli deneyimlerle karşılaşacağımızı da belirtebiliriz. PP, bizim gibi ülkelerde dar bir kadro partisi olarak örgütlenerek merkezden geniş kitlelere nüfuz etmek zorundadır. Lenin yoldaşın deyimiyle PP dar örgütlenirken çevresi olabildiğince geniş tutulmalı, ezilen milyonlar, PP'yi çevreleyen örgütlere çekilebilmelidir. 1917 Ekim Devrimi sırasında 150 milyon nüfuslu Rusya'da **Bolşevik Parti'nin** 80 bin kişiden oluşmasının izahı da budur.

Devrimi gerçekleştirme büyük ama-

cayla hareket eden PP'nin dar örgütlenmesi, güvenilir ve en iyilerden oluşması bu nedenle bir zorunluluktur. Yine bu nedenle PP'nin ilkelerinin kırılacak kadar esnetilmemesinin gerekliliği daha iyi anlaşılacaktır.

Neden örgütsel düzenleme?

Görece uzun bu açıklamanın nedeni, örgütsel düzenlemelerin keyfi değil devrimi gerçekleştirme amacının, en iyi nasıl yapılacağına düşünülmesi ile gerçekleştirildiğini anlatmak içindir. Bu nedenle aynı amaçtan ve aynı dünya görüşünden başka ortak noktası olmayan örgütlü bileşenin kimi ilkesizliklerde örgütün çıkarları için önlemler alması, örgütsel düzenlemeler yapması çok doğaldır ve hatta gereklidir. Devrim hedefinin bulanıklaşması ve gerçekleşmemesi için ezenlerin ve revizyonistlerin her çabasını dikkatle boşa çıkartması gereken PP, kendi içerisinde de yanlış anlayışlarla, ilkesizliklerle, burjuvazinin saflardaki uzantılarıyla aynı titizlikle mücadele etmek zorundadır. Çünkü bu meselenin sorumluluğu bizzat PP'ye aittir. **Milyonların çıkarını düşünerek hata ve zaafarla uzlaşmama tavrı, aynı zamanda PP'nin kitleler nezdindeki güvenilirliğiyle de doğrudan ilintilidir.** Birçok zayıf yaklaşımla mücadele etmeden, bu anlayışları mahkum etmeden, anlayışların kendisini dayattığı koşullarda da örgütsel tedbirler almadan bu güven asla sağlanamayacaktır. Konumuz özgülünde verdiğimiz örneği sadece yanlış anlayışlarla, ilkesizliklerle sınırlı tutamayız. PP'nin mutlaka kişilerin beklentilerini de dikkate alarak, ancak esasta devrimin çıkarları için farklı alanlar arasında aktarımlar yapması da oldukça doğal ve gereklidir.

Tüm bu anlattıklarımızın tartışılmaz olduğu elbette söylenemez. Hatta bazı dönemlerde PP, böylesi düzenlemeler yaparken hatalı da davranmış olabilir. Konumuz gereğince bu tartışmaların neden ulu orta yapılmaması gerektiğine değinmeyeceğiz. Yazının başında da belirttiğimiz gibi asıl anlatmaya çalıştığımız, örgütsel düzenlemelerin ya da meselelerin, politik belirlemelerden daha az tartışılması gerektiğidir. Mücadele içerisinde iyi arkadaşlar, haksızlık yapıldığını düşündüğümüz yoldaşlar, beklentilerin altında düzenlemeler her zaman olacaktır, ancak örneğin revizyonizm karşıtı kampanya için neler yapacağımızı, neler yaptığımızı ve neler öğrendiğimizi, yukarıdaki meselelerden daha az gündemleştirdikçe daha çokça zaman aynı sorunlarla karşılaşacağımız açıktır. Bu yaklaşım temelinde son sü-

reçteki politik yönelimlerimiz doğrultusunda neleri ne kadar ciddi ele aldığımızı ve bu gündemleri ne kadar ilk sıralara taşıyabildiğimizi mutlaka sorguluyoruz. Bunun yanı sıra "kim kime ne demiş?", "bu niye böyle olmuş?" tartışmalarıyla her seferinde devrimin gerçekleşmesini ertelediğimizi, her seferinde devrimden gün çaldığımızı bilmeliyiz. **Emperyalizmin dünya genelinde saldırılarını artırdığı, ülkemizde de devrimcilere yönelik baskıların tırmandırıldığı, halkımızın sellerle, açlıkla, sefaletle ve ölümlerle cebelleştiği bir dönemde bu sorunlara yanıt olma hedefimizin ikinci plana düşmesine müsaade etmememiz gerekmektedir.** Gerçekten de olumsuzlukların daha fazla hissedildiği, kitlelerin beklentilerinin karşılanamadığı, tasfiyeciliğin, moral bozukluklarının revaçta olduğu böylesi dönemlerde neye sarılmamız gerektiği ortadadır. Olumsuzluklar ne kadar ağır bassa da karşıtı olumlulukları da içinde barındırmak zorundadır. Direnişlerin, bilhassa baskının ve sömürünün en fazla olduğu yer ve zamanlarda filizlenmesi bunun doğal bir kanıtıdır. Ülkemizde ve dünyada artan baskılara ve olumsuzluklara rağmen geniş kitlelerdeki kıpırdanmalar dikkatle incelenmelidir. Proletaryanın, kaybedecek hiçbir şeyi olmadığını, yani oldukça olumsuz yaşam ve üretim koşullarına mahkûm olduğunu hatırlarsak, bu olumsuzluğun, en devrimci sınıfı yaratan olumluluklara neden olduğunu da kavramış oluruz. O halde devrimci mücadeleye umut vermesi gereken hareketlilikler ve bunun karşıtı olan baskılar arasından hangisini büyütme için çaba sarf edeceğimizi bir kere daha düşünmeliyiz. Politik bakış açısını ikinci plana atarak örgütsel meseleleri esas gündem yapan bir anlayış, karamsarlığı büyütürken geniş çapta da sadece olumsuzluklara sırtını yaslayacaktır. Sel felaketinde onlarca insanın ölmesi, yüzlerce, binlerce insanın aç, evsiz kalması olumsuz bir durumken, halkımızın egemenlere verdiği tepki, birbiriyle dayanışması da olumlu bir durumdur. Bu nedenle safımızı doğru belirleyerek direniş ve dayanışma cephesinde yer almamızla, sessizliğe bürünmemizin her birisi de bu durumlardan birisine tekabül edecektir.

Yazımızın girişinde de belirttiğimiz gibi böylesi dönemlerde MLM'ye olan ihtiyacımız her zamankinden daha fazladır. Genel konjonktürü doğru gözlemleyerek doğru yorumlamak, pratiği bu olabildiğince objektif belirlemelerin hizmetine sunmak gerekmektedir. İdeolojik-politik eğitime önem vererek özellikle örgüt bilincinin geliştirilmesine daha fazla özen göstermeliyiz. Mücadeleye hangi amaçla girdiğimizi unutmamalı ve o halde amaçlarımızı gerçekleştirecek pratiği asla diğer meselelerin gerisine itmemeliyiz.

PUSULA

Bildiğinle yetinme! Devrimci kavrayışını geliştir!

Kitlelerin önemli bir bölümü örgütsüz ve dağınık bir şekilde baskı ve sömürü altında kölece bir yaşama mahkum edilmiş ve “**kendinde duruyorsa**” egemen sınıfların burjuva-feodal politikalarıyla aldatılmaya, gerici-faşist örgütsel yapılanmaları içinde etkisiz hale getirilip manevi kölelik altında suskun kalmaya devam ettiriliyorsa, sınıf bilinçli proleterlerin önünde muazzam boyutta kitleleri örgütlenme ve parti etrafında örgütlenme sorunu var demektir. **Devrimci politikanın işçilerin, emekçilerin yaşamında, düşünsel-pratik dünyalarında egemen kılınması, maddi bir güce dönüştürülme sorunu var demektir.**

Proletarya Partisini başarıya ulaştıracak olan politik çizgisinin doğruluğu ve onu politik hedefine götüreceği olan örgütsel birliğinin gücüyle, politik çizginin doğruluğunu ispatlayacak, tanımlayacak, onu maddi bir güce dönüştürecek olan devrimci teorinin yaratıcı tarzda pratiğe uygulanma sorununun çözülmesi gerekir. Bu sorun devrimci tarzda çözülmedikçe politik çizginin doğruluğu ispatlanmaya muhtaç durumda kalmaya devam edecek demektir.

Devrimci teori ve pratik arasındaki her kopukluk ve uzaklık kaçınılmaz olarak politikada oportünizmin ortaya çıkmasına neden olur. Oportünizmin ortaya çıkması teori ve pratik arasındaki kopukluğun kaçınılmaz adıdır. Proletarya partileri ne zaman ki kendi içindeki oportünist (tasfiyecilik-darbecilik-maceracılık-bölgecilik vb.) anlayışları alt etmişse ilerleme ve gelişme kaydetmiştir. Ne zaman ki oportünist anlayışlar proletarya partileri içinde egemen olmaya başlamışsa başarısızlık ve yenilgi kaçınılmaz bir sonuç olmuştur. **Kısaca proletarya partileri içinde ortaya çıkan oportünizmle, yaşanan örgütsel başarısızlık ve yenilgi arasında kopmaz bir diyalektik bağ vardır.** Parti içinde anlayış-uygulama ve denetleme-kırılma noktaları ortaya çıkarak bu kırılmaya neden olan etmenler araştırılıp incelenerek, çözülmeye başlanırsa ileri düzeyde bir

devrimci kavrayış yaratılır, devrimci teori pratikte egemen kılınır.

Devrimci teori ve pratik arasındaki diyalektik bağın kapsamlı irdelenmesi demek ayrıntılarda gizli olan konuların ve pratikte ortaya çıkan sorunların incelenmesi demektir. Bugün sahip olunan devrimci teori ile pratiğin örgütlenmesi arasında sorun olduğu bir gerçek ise bu sorunun yaşanmasına neden olan temel ögenin devrimci teorinin, Proletarya Partisi'nin programatik görüşlerinin eksik ve yetersiz kavranışı olduğunu belirtelim. Parti çizgisinin sınıf bilinçli proleterlerce kavranış yetersizliğinin olduğunu belirtelim. Bu gerçeklik öncelikli olarak kabul edilmelidir. Parti çizgisinin bütünlüklü bir politika olarak uygulanamamasının temel nedeni kavrayış darlığında ve derinlikten uzak bilginin, öteden beri oluşmuş ezberlerin tekrarlamasına rağbet edilmesindedir.

Unutulmamalıdır ki politik çizginin eksik ve yetersiz her kavranışı örgütsel ve yönetsel dokunun da bozulmasına yol açar. Bu durum proleter devrimci örgüt özelliklerinin yitirilmişliğine varan ölçüde bir önderlik ve örgütsel sorun yaratır. Olguların bu duruma dek olumsuz yönde gelişim göstermesi bir niyet sorunu değil tamamen objektif bir gerçeklik sorunudur. Bu ne demektir? Bu demektir ki kapsamlı düzeyde bir ideolojik-politik düzey geriliği var. Gerçeği çözümlenmekten uzak, ezberci bilgiler ve bu kısır bilgilerin pratiğe uygulamaları sonucu yaşanan başarısızlık var.

Politik nitelik artırıldıkça (düşünme-inceleme-kavrama-uygulama-kolektifin devrimcileşmesi) örgütsel ve yönetsel sorunların çözümü kolaylaşır. Devrimci teorinin kavranışını artıran, düzeyini yükselten her adım aynı zamanda pratiğin ileri ve yeterli düzeyde örgütlenmesini yaratır.

Devrimci pratiğin egemen olmadığı bir sürecin yaşanmaya devam ettiğini belirtirken, işçilerin, köylülerin, emekçilerin örgütlenmediği bir pratikten bahsedilmektedir. So-

mut sorunları etrafında örgütlenip harekete geçirilemediği, talepleri doğrultusunda devrimci bir muhalefet geliştirilemediği bir pratikten bahsedilmektedir. Devrimci politikanın kitlelere ulaştırılmadığı, kitlelere benimsetilemediği bir pratikten bahsedilmektedir. Devrimci politikanın belirleme, uygulama ve değiştirme sürecindeki eksiklikten, yetersizlikten ve tıkanıklıktan bahsedilmektedir. Bütünlüklü olarak pratiğin yolunun devrimci teoriyle aydınlatılmadığı bir süreçten bahsedilmektedir. Uygulanan devrimci pratiğin eksikliğinden, yöntemsel hatalardan bahsedilmektedir. Bu durum karşısında ne yapmalı sorusu akla gelen ilk soru olmaktadır. **Evet bu durum karşısında ne yapmalıyız?** Başarı kazanmak için öncelikle kendimizi değiştirmekten işe başlamalıyız. Değişimin ve gelişimin önünde duran, onun ilerlemesine engel olan düşünce ve pratiğin ortadan kaldırılmasından başlamalıyız. Sorunu kendimizde aramayıp dışımızda ararsak çözümsüzlüğün nedenlerini de kendi dışımızda aramaya başlarız. Dolayısıyla aynı noktada, aynı sorunları sürekli olarak tekrar tekrar yaşar ve yine aynı soruları sorup cevaplar aramaya devam ederiz demektir. Çünkü bilim bize her şeyin çözümünün, sorunların çıktığı yerde, gerçeğin kendisinde olduğunu söylemektedir. **Sorunların çözümüne yönelik doğru sorular sorup nedenleri üzerinde doğru yanıtlar aramaya başlarsak bugün yaşanan sorunlar yaşanır olmaktan çıkmaya başlar.**

Sorunların çözümüne önce politik seviyenin geliştirilmesiyle başlayacağız. Devrimci tarzda bütünlüklü düşünmenin, bilimsel temelde bilgilenmenin, sistemli ve kapsamlı tarzda inceleme ve araştırma çalışmasının egemen kılınmasından başlayacağız. Bürokrat-statükocu yaklaşım, geliştirici olmayan, kendini tekrar eden örgütsel alışkanlıkların, kitlelerden kopuk çalışma tarzlarının değişiminden işe başlayacağız. Bu anlayışa uygun kadroların eğitilip yetiştirilmesi, onların doğru konumlandırılıp, faaliyetlerin denetlenmesiyle, aynı hedefe doğru tek bir adam gibi ortak hareket etme inisiyatifinin geliştirilmesiyle işe başlayacağız.

Bildiğimizle yetinmekten vazgeçeceğiz. Eğer dünkü bilgi düzeyimizle, basma kalıpcı önerme ve yaklaşımla yetineceksek, pratiği ör-

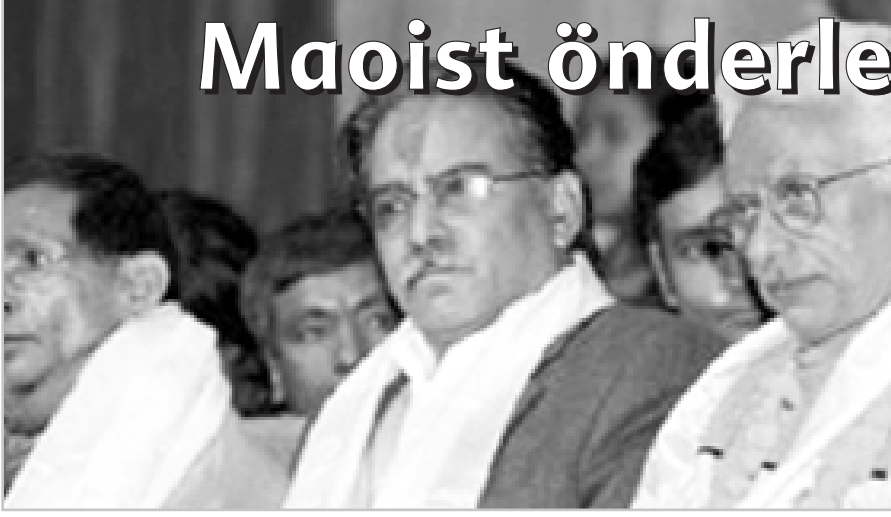
gütlenme sürecimizin yarım yamalak devam etmesini kabul etmeye devam edeceğiz demektir. Yani “**cahil devrimcilik**” yapmaya devam edeceğiz. Alternatif olmaktan uzak kalacağız. Pratiği örgütlenmede, komiteleri yönetmede devrimcileşme, daha ileri düzeyde bir gelişme ve farklılaşmayı yaratamayacağız; dün yaşadıklarımızdan farklı bir şey yaşamayacağız demektir. Düzeltme ve düzeltme, değişim ve dönüştürme pratiğini yaşamayıp ileri doğru bir adım atamayacağız demektir.

Sınıf savaşımının sorunlarına subjektif yaklaşımdan, bildiği ile yetinme tutumundan, ezberci söylemlerden vazgeçeceğiz. Dogmatik-kalıpcı yaklaşımlara ve bunun neden olduğu yarım yamalak yüzeysel bilgilenmeye, keza bunların yol açtığı her derde deva olduğunu sandığımız hazır reçeteli çözümlerine, statükocu, değişime ve gelişime ayak direyen duruşlara son vereceğiz.

Devrim biliminin temel sorunları hakkındaki kavrayışımızı (işçi sınıfı içinde, sentlerde DKÖ'lerde illegal-legal çalışma anlayışını düzeltme, ikisi arasındaki devrimci bağ doğru kurma devrimci zemine oturtma, kitleleri kendi sorunları etrafında örgütlenme ve talepleri doğrultusunda muhalefet etme gibi bir dizi temel konuda) **Halk Savaşı** teorimiz hakkında bilgimizi derinleştireceğiz. Buna katkı sunacak her çaba ve katkıyı önemseyerek iş başlayacağız. Bugün fazlasıyla ihtiyaç olan şey düşünme-inceleme-uygulama tarzımızın ciddi bir şekilde sorgulanması ve düzeltilmesidir. **Bir kılavuz olduğunu öğrendiğimiz ve şimdiye dek öğretmeye çalıştığımız MLM'ye tam da bir kılavuz olarak bakmak, bir bilim gibi yaklaşmak bizler için esas sorun haline gelmelidir**

Devrimci teoriyi pratiğe uygulamada başarı kazanmak için önce düşünme tarzımızı, kitlelere gitme (onlardan gizlenen, onlara gözükmeyen anlayışımızı) politika yapma tarzımızı, komiteleri yönetme sanatımızı devrimcileştirerek, düşünsel ve pratikte değişime başlayacağız. Şimdiye dek ihmal edilen, önemsenmeyen, kavranmayan ve tartışılmayan konuları ele alıp işe başlayacağız. İşte o zaman devrimci teori ile pratik arasındaki kopukluk sorunu çözüme kavuşur. Düşünsel ve nesnel gelişim sağlanır.

Maoist önderler serbest bırakıldı

Hindistan hapisanelerinde tutsak edilen Maoist önderler **Mohan Baidya** ve **Chandra Prasad Gajurel** 30 Kasım günü NKP (Maoist) ile Nepal Hükümeti arasında imzalanan anlaşmaya bağlı olarak serbest bırakıldı.

Gajurel yoldaş 2003 yılında Güney Hindistan'da, Avrupa'ya sahte pasaportla uçuşa hazırlığında olduğu iddiasıyla tutuklanmıştı. Baidya yoldaş ise Hindistan aleyhinde gizli çalışmalar yaptığı ve Hindistanlı Maoistlerle birlikte hareket ettiği iddiasıyla Batı Bengal'de 2 sene dir tutuklu bulunmaktaydı.

Gajurel ve Baidya yoldaşlar **1 Aralık** günü Başkent **Kathmandu**'ya geldiler ve kendileri için düzenlenen karşılama törenine katıldılar. Bu törene NKP (Maoist) Başkanı **Prachanda** yoldaşla birlikte binlerce kişi katıldı. Burada yaptıkları konuşmalarda Halk Hareketinin taleplerine uygun olarak en geniş Cumhuriyetçi Cephe'nin en kısa sürede kurulması gerektiğini vurguladılar.

Baidya yoldaş "Monarşi kurumunun tamamen kaldırılması, yabancı müdahalelerden kurtulmak ve Yeni Nepal'i kurmak için Kurucu Meclis seçimleri öncesinde monarşi karşıtı partilerin bir cepheye birleşmesine ihtiyaç vardır" derken Gajurel yoldaş da "Nepal Devriminin içinden geçtiği bu dönüm noktasında ben de üzerime düşen sorumluluklarımı yerine getirmek için elimden geleni yapacağım" dedi.

Geçici Anayasa hazırlanıyor

NKP (Maoist) ile Nepal Hükümeti arasında imzalanan barış anlaşması öz olarak NKP (Maoist)'in kraliyet darbe-

sinin ardından belirlediği plana uygun bir şekilde devam edildiğinin göstergesiydi ve devrime giden yolda atılan önemli bir adımdı.

2 yıl önce yalnızca Maoistler tarafından savunulan bu planın bugün tüm ulusun ortak gündemi olduğunu destekleyen veriler de güçlenmektedir. Anlaşmanın ardından Maoistler tarafından düzenlenen "Zafer Miting"lerine onbinlerce kişi katıldı. Yine bağımsız bir kuruluş tarafından 56 yerleşim biriminde 17 bin kişi ile yapılan anketin **2 Aralık**'ta açıklanan sonuçları da bu gerçeği bir kez daha göstermektedir. Ankete göre halkın % 88'i anlaşmada kurulması hedeflenen demokratik cumhuriyeti desteklediğini belirtti. % 5'i anayasal monarşiyi isterken, % 5'i ise törensel kraliyetten yana olduğunu belirtti. Yine ankete katılanların % 88'i katılımcı demokrasi istediklerini ve toplumun her kesiminin temsil edilmesini savunduklarını belirtti.

Bununla birlikte **Geçici Anayasa** için belirlenen komite de çalışmalarını 10 Aralık'ta sonlandırdı ve liderler toplantısı için Parti önderlerine taslak sundu. Taslakta eğitimin ve sağlığın paralı olması gibi temel haklar konusunda anlaşma sağlanamadı. BM'nin görevine başlamasının beklenmesi için ve görüşmeler sırasında Maoistlerle Hükümet arasında bir dizi politik konuda anlaşma sağlanamadığından dolayı anlaşmada belirlenen süre uzatılmıştı.

ABD ise **Temsilciler Meclisi** ve **Büyükelçisi**yle yaptığı açıklamada Maoistlere silah bırakma çağrısında bulundu.

3 Aralık tarihinde **Himalayan Times** gazetesine açıklama yapan Prachanda yoldaş ise Yeni Nepal'in tüm ezilen top-

lulukların kendi kaderini tayin hakkı temelinde federal bir devlet halinde örgütlenmesi gerektiğini vurguladı. "Halkımız merkezi feodal devlete son vererek herkesin kendisini ifade edebileceği yeni bir düzen kurmak için Nisan ayındaki Halk Hareketine katıldı" dedi. Ancak barış anlaşmasında otonomiye, federalizme ve kendi kaderini tayin etme hakkına yer verilmediğini, bunları anlaşmaya eklemeye başarısız kaldıklarını belirten Prachanda bunun nedeni olarak da barış anlaşmasını engellemek isteyen unsurların faaliyetlerini önlemek için bu konuları ele alamadıklarını vurguladı. NKP (Maoist) lideri önümüzdeki dönemde bu sorunların da gündemleşmesi için çaba harcayacaklarını vurguladı.

Hindistan'da taktik saldırılar

Hindistan'ın güneyindeki **Andhra Pradesh** eyaletinden Nepal sınırına kadar olan ve adına Kızıl Koridor da denilen, Hindistan'ın 29 eyaletinin 15'ini kapsayan bir alanda Halk Savaşı veren **Hindistan Komünist Partisi** (Maoist), son dönemde askeri operasyonlarını yoğunlaştıran ve halka yönelik işkenceleri ve baskıları artıran faşist Hint devletine karşı taktik saldırılarını yoğunlaştırıyor.

29 Kasım'da Batı Bengal'deki **Purulia** şehrinde 5 polis öldürüldü. **2 Aralık**'ta ise **Ranchi** şehrinde askeri aracı bombalayan Maoist gerillalar **Özel Görev Gücüne** bağlı 14 polisi öldürdü, 3'ünü yaraladı.

Filipinler'de köylü önderi öldürüldü

Filipinler'de devrimci **KMP** örgütünün **Ca-gayan Ovası**'ndaki Başkanı **Ka Willy Marbella** tarlasından evine dönerken **Arroyo rejiminin** ölüm müfrezeleri tarafından katledildi. Bu infazdan bir hafta önce de yine aynı örgütün kurucu başkanı **Ka Joey Javier** katledilmişti.

KMP, yaptığı açıklamada **Marbella'nın**

2001'den bu yana katledilen 57. KMP üyesi olduğunu ve bu dönemde katledilen 794 siyasi faaliyetçiden birisi olduğunu belirtti. "Adalet için savaşmaya devam edeceğiz. Çünkü **Arroyo'nun öldürdüğü her militanın yerine 10 militan daha mücadelemizde yerini alacaktır**" denildi.

Filipinler'de FKP önderliğinde yükselen Halk Sava-

şı karşısında Filipinler devleti de her faşist rejim gibi halkın önderlerini katlederek halkın meşru isyanını bastıracağını düşünüyor. Bugüne kadar gerek Filipinler'de gerek ülkemizde gerekse de dünyanın dört bir yanında ulusal ve sosyal kurtuluş amaçlı verilen savaşlar gericilerin tüm saldırılarına rağmen yok edilememiştir ve edilemeyecektir de.

Dünyadan kısa kısa...

PORTEKİZ

Portekizli halkı, Portekiz hükümetinin ekonomi ve sosyal politikalarını protesto etmek için sokağa döküldü. Portekiz'in 21 kentinde, **26 Kasım** günü gerçekleşen eylemlere yaklaşık 70 bin kişi atıldı. Eylemler, hükümetin kamu hizmetlerindeki ücretleri, emekli maaşlarını ve bir dizi ek ödemeyi kısma kararı almasıyla gündeme geldi.

NAİROBİ

Nairobi'de gerçekleşen ağır sel felaketinde yaşamını yitirenlerin sayısı 250'yi aştı. **Kenya**, **Somali**, **Ruanda** ve **Etiyopya**'da yaşayan binlerce insan evlerini terk etmek zorunda kalırken, yardım kuruluşları binlerce insanın dünyayla bağlarının kesildiğini duyurdu. Böylece zaten yoksulluğun, açlığın pençesinde yaşayan insanlar, çaresiz bir bekleyiş içine girdi.

BANGUİ

Fransa, Merkez Afrika'da bulunan **Bangui Cumhuriyeti**'deki isyancı gruplara yönelik bir hava saldırısı düzenledi. Emperyalistlerin **Afrika**'daki paylaşım alanlarından biri olan Bangui'de uzunca bir süredir iç savaş yaşanıyor. Avrupalı emperyalistlerin son dönemde Afrika'nın birçok ülkesinde, kendilerine bağlı rejimleri işbaşına getirme adına gerçekleştirdikleri askeri müdahalelerden biri de, bu ülkeyi kendi çıkarları doğrultusunda şekillendirmeye çalışan Fransa tarafından gerçekleştiriliyor.

HİNDİSTAN

Hindistan'daki **kast sisteminin** en aşağı tabakasını oluşturan **Dalitler** 50 yıl önce yitirdikleri özgürlük savaşçısı önderleri **Bhim Rao Ambedkar**'ı anmak için Mumbai'de bir araya geldiler. 800 bin Dalit'in katıldığı anma toplantısında **Ambedkar**'ın mücadelesi anlatıldı.

SOMALİ

Doğu Afrika ülkesi **Somali**'nin başkenti Mogadişu'da bir araya gelen binlerce kişi, ülkelerinin "**Barış Gücü**" adı altında işgal edilmeye çalışılmasını protesto etti. Ortadoğu'nun yanı sıra, Afrika'nın birçok ülkesine dönük işgal planları olan ABD emperyalizmi, BM-GK'nden bir karar çıkarmaya ve emperyalist politikalar sonucu Afrika'nın en yoksul ülkelerinden biri olan, Somali'ye uluslararası bir "Barış Gücü" göndermeye çalışıyor.

Filipinler'de tayfun yine yoksulları vurdu

Filipinler'de Kasım ayının sonlarında gerçekleşen tayfunlar yine büyük kayıplara neden oldu. Emperyalizmin uşaklığını yapan tüm gerici sınıflar gibi Filipinler devleti de yaşanan felaketin öncesinde ve sonrasında gereken önemleri almadığı için yüzbinlerce insanın büyük acılar çekmesine sebep oldu. Bu duruma bizler ülkemizde yabancı değiliz. Ülkemizde olduğu gibi Filipinler'de de felaketin ardından devletin yetkili ağızları zararlı küçümseyen açıklamalarda bulundu ve halkın zararlarının karşılanması yolunda ciddi bir adım atmadı. Ve ülkemizde olduğu gibi Filipinler'de de halkın yardımına koşan, seferber olan ve kitleleri seferber etmeye çalışan yine devrimci demokrat güçler oldu. Halkın zor gününde halk, yanında yine gerçek dostlarını buldu.

Filipinler Komünist Partisi 3 Aralık'ta yaptığı açıklamada Filipinler'i etkisi altında alan tayfunlarda zarara uğrayan, yaralanan, evlerini, ürünlerini kaybeden halkla dayanışma çağrısında bulundu. FKP yaşanan ölümlerden kaynaklı üzüntülerini bil-

dirirken Arroyo rejimini de eleştirdi. FKP başta Yeni Halk Ordusu olmak üzere tüm devrimci demokratik halk örgütlenmelerini seferber olmaya çağırıyordu.

FKP sözcüsü Gregorio "**Ka Roger**" Rosal, Yeni Halk Ordusunun kı-

zıl savaşçıları ile devrimci kitle örgütlerinin tayfundan etkilenen bölgelerde bakım ve rehabilitasyon hizmetleri için en üst düzeyde seferber olacaklarını ve önceliği kitleyi harekete geçirmeye vereceklerini belirtti. YHO'nun halk örgütlenmeleri, tıbbi gruplar ve yerel ve uluslararası yardım kuruluşları ile koordineli bir şekilde çalışacağını belirten Ka Rosal, yapılacak yardımların bürokratik ve askeri kanallarda yağmalanmaması için devlet üzerinden değil de güvenilir kitle örgütleriyle iletilmesini önerdi.

Rosal, Arroyo Hükümetini ve yetkili devlet kurumlarını gereken önlemleri almadığı ve halkı uyarmadığı için sert bir şekilde eleştirdi. Rosal ayrıca tayfundan zarar görenlerin büyük çoğunluğunun yoksul köylüler olduğunu da vurguladı.

Evrensel Bakış

DURUM "VAHİM VE TEHLİKELİ"!

ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice geçtiğimiz günlerde yaptığı Ortadoğu gezisinde "**Barış meleşti**" görüntüsü vermek için çok uğraştı. Sözde, Ortadoğu'da barışı yeniden tesis etme amacı taşıdığı söylenen gezisinin ilk durağı olan Kudüs'de önce **Mahmud Abbas** ile bir araya geldi ve ardından da İsrail başbakanı Olmert ile görüşti. Ortadoğu gezisi boyunca, bölgenin, Mısır, Ürdün gibi işbirlikçi-uşak devletlerinin yetkilileri ile de bir dizi görüşme yapan Rice, iflas eden Ortadoğu politikalarına "**istikrar**" kazandırmak için büyük bir çaba içine girdi.

Rice'in Filistin özgülünde Hamas yetkilileri ile değil de, Abbas'la görüşmesinin başlıca nedenlerinden biri, Hamas'ın, en azından bugünkü aşamada, Filistin'in çıkarlarından taviz vermeyeceği düşüncesidir. Bu görüşmede aynı zamanda seçilmiş Hamas hükümetinin nasıl işlevsiz hale getirileceğinin görüldüğü de çok açık. Bush önderliğindeki ABD saldırganlığı, ABD güdümlü unsurlar aracılığıyla Hamas'ın önünü kesmeyi planlıyor. Onlara göre bunun koşulları mevcut. Çünkü El-Fetih'in içindeki birçok unsurun yıllardır CIA tarafından eğitildiği ve maaşa bağlandığı söyleniyor. Rice'in bu ziyaretinden cesaret alan Abbas ise, Hamas'la yürütülen görüşmelerin "**çıkmaza**" girdiğini ve ülkeyi iç savaşın eşiğine getirdiğini iddia ediyor. Bugünlerde **El-Fetih** tarafından yapılan erken seçim çağrılarını da, bu son ziyaretle birlikte emperyalistlerden bir kez daha alınan desteğin sonucu olmalı.

Ortadoğu'daki işgal politikalarının giderek batağa saplanması, son dönemlerde, hem ABD hem de İngiltere çevrelerinde "**Filistin sorunu çözülmeden bölgede istikrar sağlamak mümkün olmaz**" seslerinin de yükselmesine neden olmakta, bu yönlü telkinler artmaktadır. İşte, hem **Bush**'un hem de **Rice**'in bu süreçte gündeme gelen Ortadoğu gezileri de bu telkinler sonucu gerçekleşti. Ancak bu ziyaretlerin sadece bir taktik olduğu ve Filistin sorununu Filistin halkının lehine çözmeyi değil, hem genel olarak Ortadoğu'daki işgalleri hem de İsrail'in Filistin halkına dönük saldırılarını meşrulaştırmayı amaçladığı çok açık. Söz konusu olan "**barış**" girişimi değil, Ortadoğu'da iflas eden politikaları tersine çevirmeye dönük, ikiyüzlü bir hile!

Ancak tüm bu ikiyüzlü çabalar nafi! Çünkü ABD emperyalizminin Ortadoğu politikalarının iflası artık **Irak Çalışma Grubu**'nun geçtiğimiz günlerde açıklanan raporunda da net bir biçimde yer almakta.

Irak Çalışma Grubu (ISG) Irak'taki durumu "**vahim ve tehlikeli**" olarak açıklıyor.

Resmi rakamlara göre 2900 ABD askerinin öldüğü, 21 askerinin yaralandığı ve 400 milyar harcama yapıldığı vurgulanan rapor, ilk kez net olarak ABD askerlerinin buradan çekilmesi gerektiğine de vurgu yapıyor. Rapor, buradaki çıkmaza artık itiraf eden ABD çevrelerince oldukça ciddiye alınırken, Irak'ın işbirlikçi hükümeti rapora karşı en büyük tepkiyi gösteren oldu. ABD'nin

kendilerini "**sonuna kadar**" desteklemeye devam etmesi gerektiğini söyleyen Irak Başbakanı Maliki, iç savaş görüntüsünün giderek arttığı Irak'tan işgalcilerin çekilmesi durumunda, Irak halkının öfkesinden kurtulamayacaklarını çok iyi bilmekte anlaşılıyor. Maliki zaten şimdiden hükümette de kan kaybetmeye başlamış durumda. Maliki'nin Ürdün'de Bush'la yaptığı görüşmenin ardından kendisine tavrı alan Sadr yanlısı milletvekillerinin ABD karşıtı bir ittifak girişiminde buldukları söyleniyor.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'ya dönük son yönelimine dönecek olursak, bunda Lübnan'daki gelişmelerin de büyük payı olduğu kesin. Çünkü geçtiğimiz haftalarda gerçekleşen Suriye karşıtı Cemayel suikastının sonrasındaki gelişmeler, Ortadoğu politikalarını daha da zora sokmuş bulunuyor.

Ardında emperyalistlerin parmağının bulunduğu çok açık olan bu suikastın ardından yaşanan gelişmeler, Suriye'nin Lübnan'da etkisizleştirilmesi ve aynı zamanda da emperyalist güdümlü Sinyora hükümetinin güçlendirilmesi planlarını zora soktuğunu gösteriyor. Aynı zamanda İran'a dönük planlarını da...

Ortadoğu'daki durumlarını kendileri bile artık "**vahim ve tehlikeli**" olarak açıklayan emperyalistler, son çarpınış olarak olsa gerek, bölgeye girdikleri yıllardan itibaren etkin olarak kullandıkları, böl-parçala-yönet politikasına da bu süreçte ağırlık vermekteler. Tüm işgal süreci boyunca Irak özgülünde hayata geçirilmeye çalışılan bu politika Irak'ı gerçekten de iç savaşın eşiğine getirmiş durumda. Hatta şu an mevcut durumu iç savaş olarak açıklayanların sayısı oldukça fazla. Aynı politika, hem siyonistlerin hem de emperyalistlerin açık bir yenilgi aldığı Lübnan'da da hayata geçirilmeye çalışılıyor. Kuzey ve

Güney Lübnan halkları, geçmişte olduğu gibi karşı karşıya getirilerek, yeni bir iç savaşa sürüklenmek isteniyor.

Ancak, Sinyora yanlılarının, **Cemayel suikastının** ardından gerçekleştirdiği ve önceden planlandığı belli olan, Suriye karşıtı eylemlerinin hemen ertesinde sokağa dökülen yüzbinlerce Lübnanlı, sadece emperyalist güdümlü Sinyora'nın istifasını talep etmekle kalmayıp, aynı zamanda "**ABD Lübnan'dan defol!**" sloganlarıyla, emperyalist politikalara karşı koymayı da sürdürüyorlar.

Ortadoğu'daki direniş rüzgarları giderek daha şiddetli esmeyi sürdürürken, Latin Amerika'da uzunca süredir esen reformist rüzgarlardan etkilenen ülke sayısı da giderek artıyor.

Bu rüzgara kapılan son ülke ise Ekvador. **Ekvador**'da geçtiğimiz günlerde yapılan seçimlerin galibi olan ekonomist **Rafael Correa**, tıpkı Chavez, **Morales** vd. Latin Amerikalı "**solcu**" liderler gibi, bir dizi reformist vaadle iktidara geldi. Aynı günlerde Venezuelada yapılan seçimlerden bir kez daha galip çıkan **Chavez**'in büyük bir hayranı olduğunu söyleyen Correa, Chavez'in Venezuelada hayata geçirdiği politikaların aynısını ülkesinde hayata geçirmeye çalışacağını belirtiyor. Uzun yıllar boyu emperyalist politikalar altında acı çeken, yoksulluğa sefaletle itilen Latin Amerika halklarının sol söylemli liderleri iktidara taşınması, defalarca da vurguladığımız gibi, çok açıktır ki eşitliğe-özgürlüğe duyulan özlemin sonucudur.

Ancak gerek Latin Amerika halklarına, gerek Ortadoğu halklarına gerekse tüm dünya halklarına eşitlik ve özgürlük, reformist veya gerici önderliklerle değil, devrimci ve komünist önderlikler ve onların önderliğinde yükselen sınıf mücadeleleri ile gelecektir.

Köyleşen şehirlerde kadınların yazgısı değişmiyor

Ülkemizde tarımın tasfiye edilme-ye çalışılmasıyla birlikte kırdan kente göç artarken, köylü nüfusunun yığınlar şeklinde kırsaldan şehre yerleşmesi oturlan yer dışında pek fazla bir şeyi değiştirmiyor. Şehirlerde de giderek artan işsizlik neticesinde şehre göçtüğünde üretim biçiminde bir değişiklik olmayan bireyler, araştırma raporlarında köylü nüfusunun düştüğünü ve sözüm ona “modernleşme”yi gösterse de, esasında değişen bir şey yok. Şehre göç sonrasında ise yükün çoğu her zaman olduğu gibi kadınların omuzlarına yükleniyor. Bu konuda Diyarbakır’da yapılan araştırmalardan biri, tam da bu gerçekliği gözler önüne seriyor. Diyarbakır şehir alanının genişlemesiyle il sınırları içine dahil edilen bu köylerde yapılan araştırma sonuçlarına göre, kadınların yaşam standardında herhangi bir düzelme yok. Tam tersi çoğu kadın şehirdeki pek çok hizmete ulaşmaktan mahrum.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’nin mahallesi haline getirilen 97 köydeki evli kadınlar üzerinde yapılan araştırmada kadın sorununa ilişkin ilginç verilere ulaşıldı. Araştırmada kadınların yüzde 80’inin okuma yazma bilmediği, yüzde 43’ünün ilk doğumunu 14-18 yaş arasında yaptığı, yüzde 36.7’si ise başlık parası alınarak evlendirildiği tespit edildi.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Kadın Sorunlarını Araştırma ve Uygulama Merkezi (DİKASUM), kadının toplum ve aile içerisindeki yerinin ve durumunun tespitine yönelik bir araştırma yaptı. DİKASUM Sosyal Hizmet Uzmanı Halime Sarı Sabuncu tarafından yapılan araştırma kapsamında 97 köyde evli 472 kadın-

la yüz yüze görüşme yapıldı. İlginç veriler ve sonuçlara ulaşılan araştırmada, kadınlarla yapılan görüşmeler, Sosyolog Kerim Sakçı tarafından çözümlendi.

Yapılan araştırmada, Büyükşehir Belediyesi’ne bağlanan bu köylerin altyapısı gibi üst yapısının da enkaz halinde olduğu ortaya konuluyor. Bekar veya dul kadınların kapsam dışı bırakıldığı araştırmaya göre, kadınların yüzde 79.4’ünün okuma yazması yok, yüzde 4.4’ü ise sadece okur yazar. Yüzde 15.8’i ilkökul mezunu olan kadınların, sadece yüzde 0.4’ü ortaokul mezunu.

Araştırmaya göre, evli kadınların yüzde 63’ünün herhangi bir sosyal güvencesi bulunmazken, kadınların yüzde 58’i görücü usulü ile evlenmiş. Kamuoyunda çok tartışılan berdel ile evlenenlerin oranı yüzde 21 olarak tespit edildi. Kadınların yüzde 67’sinin ise resmi nikahı bulunmuyor. Kadınların yaklaşık yüzde 45’i eşi ve çocuklarının dışında kaynana, kayınbaba, görümce, kayın, evli çocuklar ve eşleri ile birlikte yaşıyor.

‘İlk doğum 14-18 yaşında’

Araştırmada, 15 ve altındaki yaşta evlenenlerin oranı yüzde 30 olarak tespit edildi. Kadınların yüzde 41’i ise 16-19 yaş arasında evlenmiş. Yüzde 54’ünün eşleriyle akraba olduğu tespit edilen kadınların yüzde 44’ünün 6 ve daha fazla çocuğu bulunuyor. Resmi olarak 18 yaşından küçükler çocuk olarak kabul edilirken, 14-18 yaş arasında ilk doğumlarını yapan kadınların oranı yüzde 43.

Ülkemizde tarımın tasfiye edilmeye çalışılmasıyla birlikte kırdan kente göç artarken, köylü nüfusunun yığınlar şeklinde kırsaldan şehre yerleşmesi oturlan yer dışında pek fazla bir şeyi değiştirmiyor.

‘Kız çocukları okutulmuyor’

Araştırmaya katılan kadınların kız çocuğu olup da yaşı geldiği halde okula gönderilmeyenlerin oranı yüzde 18 iken, aynı şekilde okula gönderilmeyen erkek çocukların oranı yüzde 5. Kız çocuklarının okula gönderilmemesinin sebepleri “okulun olmaması”, “okulun uzak olması”, “babasının okula gitmeye izin vermemesi”, “kız çocuğu olduğu için gönderilmemesi”, “maddi sıkıntılar” olarak sıralanıyor. Erkek çocukların okula gönderilmemesi ise “okul olmaması”, “iş yapsın, çalışsın diye”, “özür-lü” gibi sebeplere bağlandı.

‘Başlık, berdel, beşik kertmesi’

Araştırmaya katılan kadınların yaklaşık 36.7’si başlık parası alınarak, yüzde 15.7’si berdel, yüzde 0.2’si beşik kertmesi ile evlendirilmiş. “Yakın çevrenizde töre cinayeti işlendi mi?” sorusuna kadınların yüzde 6.4’ü evet yanıtını verdi. Kadınlar, namus cinayeti sebebi ile öldürülen kadınların sayısını 19 olarak aktarıırken, öldürülen kadınlar 20-35 yaş grubu arasında yoğunlaşıyor. Cinayete kurban gitme sebepleri olarak ise, “sevgilisine kaçma”, “tecavüze uğrama”, “gizli ilişki”, “kıskançlık” ve “sebebi bilinmiyor” şeklinde sıralandı. Araştırmada kadınların silahla, boğarak, damdan atarak ve taşlanarak öldürüldüğü belirlendi.

‘Çaresizlik intiharı düşündürüyor’

“Yakın çevrenizde intihar olayları yaşandı mı?” sorusuna kadınların yüzde 14’ü evet yanıtını verdi. 18 erkek ile 40 kadının intihar ettiği belirtilirken, erkeklerin intihar etme sebepleri, “baba ile kavga”, “sevdiği kız ile evlenememe” ve “hastalık” olarak sıralandı. Ancak kadınların intiharı “anne ve baba ile kavga”, “zorla evlendirilme”, “sevdiği ile evlenememe”, “eşi ve nişanlısı ile kavga”, “tecavüze uğrama”, “sağlık problemleri” ve “maddi sıkıntılar” şeklinde çeşitlen-

di. Kadınlarda 20 yaş ve altı grubunda intihar olayları yoğunlaşırken, erkekler 25 yaş ve altı grubunda yoğunlaşıyor. Kadınlar, “Canınız çok sıkıldığında ve kendinizi çaresiz hissettiğiniz zamanlarda ne yapmak isterdiniz” sorusuna, sırasıyla “yalnız kalmak”, “babasının evine dönmek”, “eşinden boşanmak” ve “intihar etmek” şeklinde yanıt verdi.

Sosyolog A. Kerim Sakçı ayrıca geçen yıl 97 köyde yaptığı “Mahallelere Dönüşen Köyler” adlı araştırmasında mahalleye dönüşen bu yerleşim birimlerinin ciddi altyapı sorunları olduğunu ortaya koymuştu. Köylerin yeterli temiz su, tuvalet, yol gibi altyapı sorunları bulunduğunu ortaya koyan Sakçı, birçok köyde okul bulunmadığını belirlemişti.

Elde edilen sonuçlar özellikle Türkiye Kürdistanı’nda feodal yapının ağırlığının devam ettiğini ve şehirlerde yaşayan pek çok kişinin köydeki yaşam tarzını devam ettirdiğini gösteriyor. Aynı zamanda devletin yaşam standardını yükseltmek için attığı adımların yok denecek kadar az olduğunu da.

2006’nın son zamanlarını yaşadığımız bugünlerde, bu yıl zihnimize kadınların töre cinayeti adı altında öldürülmesinin had safhada olduğu bir yıl olarak kalacak ne yazık ki. 100 yıl sonra bugünleri inceleyenlerin yapılanları insanlık adına utandırıcı bir durum olarak göreceklere kesin. İsimleri sayılamayacak kadar çok “töre”ye kurban gidenlerin, bizim aklımızın bir köşesinde annesinin evinde yaralı olarak saklandığı sandıkta kaleşnikofla taranarak katledilen Gülistan Gümüş, uğradığı tecavüz sonucu hamile kalan, bebeğini doğurduktan sonra 15 yaşında katledilen Naile Erdaş, patronu tarafından akla hayale gelmeyen işkencelere maruz kalan Meryem Sak kalıyor.... Bir de “O adamın dışarı çıkma ihtimali var mı? Gelip beni bulur diye çok korkuyorum” diyen sözleri... Aynı acıların tekrar yaşanmaması için unutmamak ve unutturmamak gerektiğini bir kez daha hatırlatarak....

“Dost dost ille kavga”

Anamız birdir, aynı memeden emmişiz dostlar.

Kan kardeşiyiz, sizlere kanım kaynıyor.
Sizlerle beraber herk ettik toprağı,
Beraber yattık hapiste, beraber teskere
aldık

Ve maniler yaktık hasret için;
Gülemediyse de boş verdik beraber...
Halay mı çekmedik kol kola,
Horon mu tepmedik diz dize,
Cepken mi vermedik rüzgâra?
Koyun koyuna yattık toprak duvarlarda
Sıtmayla, sığırla, davarlarla...
Daha da yatarız dostlarımız daha da...
Gün gelirse eğer

Halay çeker, türkü söyler gibi yan yana
Mavzer mavzere verip de
Düşmana kurşunda atarız.

Sizlere kanım kaynıyor, Yabancı değilsiniz bana...

Yoksulluk sağanağından geçen bir ömürdür Gökçe'nin yaşamı. Ne var ki istese en 'parıltılı' hayatı birkaç adımla yakalaması mümkünken, o bunu bilerek ve isteyerek reddetmiştir. Özellikle içinden geçtiğimiz süreç dikkate alındığında bizlere anlamlı yaşamının örneklerini sunar Gökçe. Bedelleri ne kadar ağır olursa olsun erdemli olmak insan olmanın öncelikli ölçütüdür ona göre. Ancak bu şekilde kavganı ve inançlarını satmazsın.

Bu düsturla hareket eden Ozan, kolektif hayatı yani altın çağı yaratmak için her bedelin göze alınmasını savunur:

“Uğruna çekilen/Derttir, mihnettir/Senden yana olduğumuz sebeptir/Kolektif hayat!”

Buna karşın bilir ki bedellerin karşılığı mutlaka alınacaktır. Bu acılar ve sıkıntılar sonsuz değildir: **“Ve/Şiddetin sabahı yaktır/Dayan dizlerim dayan”**

1920'de Erzincan'ın Eğin kasabasında dünyaya gelen Enver Gökçe, daha küçük yaşta oyun oynarken bir gözünü kaybetmiştir. 9 yaşında Ankara'ya göçer ailesi. Ankara onun yaşamını şekillendiren bir kenttir artık. İlk, orta ve lise öğreniminden sonra Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'ni kazanır. Burada devrimci düşüncelerle tanışır.

Hem okuyup hem çalışan ozan, işçilerin dostu olur. 1951 tutuklamalarında içerde yaşamını kaybeden mürettip ustası Hasan'ı hiç unutamaz ve onun adına şiir yazar.

Enver Gökçe yaşadıklarının ve okuduklarının kendine kattığı bilinçle şiir yazmaya başlar, böyle olduğu içindir ki pratik olarak kavganın dışına hiç düşmez.

Ondan dinleyelim; **“Ben sınıf edebiyatı yapıyorum... Türk halkının, hayatın her döneminde aktif olan, güzel olan, büyük**

olan bu halkın sanatını yapmaya çalışıyorum. Bence sanat bu sınıfın yaşam kavgasındaki gücünü ve kudretini ortaya koymasındır... Bir sanatçının doğru, devrimci bir yönde bir şeyler verebilmesi için, pratik ve teori arasındaki işbirliğini daima gözetmesi gerekir. Dünyayı ve olayları ancak diyalektik metodun ışığında kavrayıp yorumlayabiliriz. Bilinç ve duyarlılık arasında tam bir uyum olmalıdır. Ne salt bilinç ne salt duyarlılık yeterli değildir. Yani dünyamızı insanca yaşanacak bir yer haline getirebilmek için şiiri ve sanatı sosyo-politik bir mücadelenin tamamlayıcı araçları olarak görmeliyiz.”

O, yukarıda aktardığımız düşüncelerine uygun olarak hemen birkaç arkadaşıyla Türkiye Gençler Derneği'ni kurar. İlerleyen günlerde faşistler derneğe saldırır, sabaha doğru yapılan saldırıda çatışma yaşanır dernek yakılır. Her zaman olduğu gibi yakanlar değil dernektekiler tutuklanır. O günlerde **“Fakültenin Önü”** adlı şiirini yazar.

Arkadaşlarıyla birlikte tutuklanır. İçeride o ünlü **“Görüş Günü”** dizelerini yazar;

“Bugün görüş günümüz/Dost kardeş bir arada/Telden tele/Mendil salla el salla/Merhaba/İzin olsun hapisane içinde/Seni /Senden sormalara doyamam/Yarım kalır cigaramın ateşi/Gitme dayanmam”

Dışarı çıkınca üniversiteyi bitirir, ancak bu kez de işsizlik yakasına musallat olmuştur. O bir komünisttir ve iş verilmeyecektir.

İstanbul'a gelir ve kısa bir süre için iş bulur. Yurtlar Müdürlüğü'nde işe başlar. Ancak burada bir yıl kalabilir. Ünlü 1951 tevkifatıyla 168 kişi gözaltına alınır. İçlerinde O da vardır. Diğerleriyle birlikte yoğun işkencelere uğrar, tam iki yıl İstanbul'daki ünlü işkence merkezi 1. şubede

tutulur. Şair Enver Gökçe o günleri şöyle anlatır: **“Alışılmamış birçok yıldırma yöntemleri uygulandı! Gene tabutluklar, falakalar ve her türlü insanlık dışı işlemler yapıldı.”**

Çektikleri, bütün aydınlık yayan insanların çektikleriydi. O tüm bu zulümlere, ve tekrar şubede uzunca kalacak olmasına, rağmen mahkemede kendini en onurlu bir şekilde savunur. Marksizm'e inandığını ve Komünizmi hakim kılmak için mücadele ettiğini söyler. Böylece 7 yıl yatar.

Nazım Hikmet'in dışında, Pablo Neruda'yı çok sever, kendisine örnek alır. Yaşamını kendisine yakın bulur. Bu nedenle onun eserlerini Türkçe'ye çevirir.

O, bilinçle cesareti bir arada bulunduran ender ozanlardan biridir. Bir yazısında şöyle der: **“Baştan bakıldığında asıl mesele insanın görüşlerinde kararlı ve tutarlı olması gerekir. Sadece namuslu olmaktan yetmez. Sonuna kadar hem namuslu hem de sapına kadar bilinçli olmak şarttır. Gerçek sanatçı pazarlıkların, küçük hesapların adamı değildir ve olamaz da.”**

Yaşamının sonuna kadar bir namus işçisi bir yiğit ozan olarak kaldı.

Bizlere de, insan kalmayı devrimci olmayı ve savaşmayı öğütleyen **“Eğin Türküleri”**, **“Dost Dost İlle Kavga”**, **“Panzerler Üstümüze Kalkar”** gibi sayısız değerli şiir kitabı bıraktı. 19 Kasım 1981'de yaşamında ürettiği güzellikleri halkına ve insanlığa bırakarak aramızdan ayrıldı.

Halkımıza yaşatılan ne kadar zulüm ve yoksulluk varsa o da payına düşeni fazlasıyla aldı. Biliyordu ki bu zulmün nedeni ne ülkesi ne de halkıdır:

“Senin emekçinin olaydım/Şen olası türküsü/Dost kokusu dost selamı Türkiye”

Grup Şiar'dan “Filistin” klipi

Çalışmalarını yurtdışında **Tohum Kültür Merkezi** bünyesinde sürdüren **Grup Şiar**, “Yılmadık” isimli albümlerinin ilk klipini hazırlayarak internet sitesinden dinleyicilerine ulaştırdı.

İlk klipini Ortadoğu'nun kanayan yarası olan işgal altındaki ülke Filistin için yazılan **“Filistin”** parçasına çeken Grup Şiar'ın solisti ve bağlamacı **Yetiş Yalnız** ise halen Fransa'nın başken-

ti Paris'te tutuklu bulunuyor.

Filistin'den taş generallerin yarattığı intifada ve işgal görüntülerine yer verilen klipte Filistinli bir dostun okuduğu bir şiirle birlikte, ülkemizden **ILPS Türkiye Seksiyonu** ve **Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**'nin eylem görüntülerine de yer verilmiş. Tutuklu bulunan üyeleri Yetiş Yalnız'ın da unutulmadığı klip, geçtiğimiz günlerde Almanya'da düzenlenen **“Filistin dayanışma gecesi”**nde büyük alkış aldı ve beğeniyle izlendi. Geceye katılan Filistinliler beğenilerini dile getirdiler.

Grup Şiar'ın Filistin klipini izlemek isteyenler http://grupsiar.org/html/filistin_klibi.html adresinden klibe ulaşabilirler...

3 bin yıllık tarihi yazmanın kokusudur Grup Nidal

Arap dilliyile 12 yıldır müzik yapan **Grup Nidal**'in hazırladığı ilk albüm olan **“Asfur”** piyasaya çıktı. Arap toplumunun kültürel ezgilerini seslendiren Grup Nidal üyesi **Belgin Ayrancı**, **“Biz adımız gibi 12 yıllık mücadeleyle bu kasedi çıkardık. Ülkemizde ciddi bir asimilasyon yaşanıyor. Bu kaset buna karşı bir duruştur”** dedi.

Kasette yer alan hemen hemen tüm ezgilerin tarihi bir öyküsünün bulunduğunu ifade eden Ayrancı, Grup Nidal'ı şu sözlerle tanımlıyor: **“Anadolu'da yaşayan, farklı bir renkten Türkiye toplumuna ses vermek isteyen ve Cemil Hayek'lerin, Şih Yusuf Hakiyem'in soluğu, Mehmet Latifeci'nin tebessümü, Cebel El Akra'nın çılgılığı, düşmanlığı bilmeyen, sevda şarkılarıyla yoğrulmuş, ana dilleriyle şarkılar**

söylemeyi, hayaller kurmayı, rüyalar görmeyi, bebeklerine ninnileri kendi dilleriyle, masalları kendi mimikleriyle, oyunlarını kendi doğrularıyla yaşamak isteyen bir toplumun utangaç selamı, sürmeli kara gözlerin, 3 bin yıllık tarihi yazmanın kokusudur Grup Nidal.”

“1980 yıllarında düğünlerde çalınan **Meryem Meryem**'tinin yasaklandığı, kendi ülkelerinde sürgün kuşlar gibi giden halkların acılarını ve yığılmasını bademe benzeten, başta Ortadoğu'da akan kana **‘Skebaya’** diyen ve bin yıllık ezilmişliğin yeniden ayağa kalkışını anlatan Nidal'ı (Mücadele) biraraya getirmeyi amaçlıyoruz” diyen Ayrancı, ilk defa Arapların sesiyle oluşmuş bir albüm çıkarmanın anlamlı olduğunu söyledi.

“Hayalet Dansı”

“...Sahip olma isteği onlarda bir hastalık olmuş. Bu insanlar, zenginlerin bozabileceği ama fakirlerin bozamayacağı birçok kural koymuşlar. Yönetici olan zenginleri güçlendirmek için fakirlerle gücsüzlerden vergiler alıyorlar.

Bizim annemizin, top-rağın, kendilerinin olduğunu söylüyor, komşularını çitler yaparak kendilerinden uzaklaştırıyorlar; top-rağı binalarıyla ve diğer süpürüntüleriyle çirkinleştiriyorlar. Bu ulus, baharda yatağından taşarak, yoluna çıkan her şeyi yok eden bir ırmağa benziyor...” (Tatanka İyotake/Oturan Boğa)

Tatanka İyotake

Çoğumuz onları Kaplan Swing, Teksas, Tommiks gibi çizgi romanlardaki “Vahşiler” olarak tanıdık. Vahşi Batı filmlerinde attıkları savaş çığlıkları kulaklarımıza, “Soluk yüzler”in karşısına dikilen yarı çıplak dev gövdeleri ve savaş boyasıyla boyanmış yüzlerindeki öfke, gözlerimize yerleşti.

Oysa Kristof Kolomb, bu halkı gördüğünde İspanya Kral ve Kraliçesi'ne yazdığı mektupta “Bu insanlar öyle uysal, öyle barışsever ki, yeryüzünde bunlardan daha iyi bir ulus bulunmadığına majestelerinizin önünde ant içebilirim” demişti. Sonra mı? Sonra “yeni dünyaya” akın başladı... Akıncılar, geldikleri bu topraklarda yüzyıllardır yaşayanları bir yana itip, kendi yeni dünyalarını kurdular. Ve bu yeni dünyanın içinde “Native American” (Amerikan yerlisi) olarak isimlendirilen Kızılderililere yer yoktu. Her ne kadar kabile reisleri ile barış çubukları içildiyse de soykırımı varan savaşlar sonunda Kızılderililer kendileri için ayrılmış, tel örgülerle çevrili özel bölgelerde, bizon derisinden yapılan çadırlar yerine, tenekte barakalarda, karavanlarda yaşamaya zorlandılar. Önce Güney Amerika ‘medenileştirildi’. Amazon’da o tarihe kadar görülmemiş kıyımlar, katliamlar yaptı ‘Uygar Avrupa’. Yaşanması daha kolay, verimli topraklara sahip Kuzey Amerika’ya doğru yelken açmak zorunda kaldı Kızılderili halkı. O tarihlerde Kuzey Amerika artık onların anavatanları olmuştu, ama ‘Uygar Avrupa’ya karşı anavatanlarını kaybetmeleri çok da uzun sürmedi.

Film karelerinden öğrenilen kahramanlık gösterilerinde yüzlerce kurşunun üzerine gözünü kırpmadan atılan görev adamları, düşsel bir dünyada doğüstü becerileriyle şahlanan kostümlü kahramanlarına pek

sık rastlanır, oysa ‘kahramanlık’ hikâyelerinin ardında çoğu kez halkların acıları uzundur. Yine çoğu kez, bu acılara nüfuz etmek kolay olmaz, çünkü her dönemin ‘çağdaş’ iletişim kanallarının kalın sis perdesi, o puslu coğrafyadaki cılız sesi duyup da duraksamayan isteksiz ve kuşkucu kulakları kendi yalancı güneşiyle avutur.

Kuzey Amerika Kızılderililerin tarihi bir ‘kahramanlık’ safsatasının değil, en azından bir ‘direniş’ yolculuğunun tarihidir. 1861’deki İç Savaş’tan sonra son federasyon askerinin de güney eyaletlerinden çekildiği sıralarda, yani beyaz adam toprağa ve tabii üretim güçlerine sahipken, yeni eyalet kanunlarıyla kağıt üzerinde ‘özgür’ ama gerçek hayatta çulsuz ve perişan olan Afrika kökenlilerin bir parça toprak, bir parça ekmek umuduyla akın akın Batı’ya, Kansas’a göç ettikleri yıllarda Kızılderililer için mendenenin son kertesi de kapanmak üzeredir. Tatanka İyotake’nin (Oturan Boğa), 19 Temmuz 1881’de, açlık çeken ve donmak üzere olan, çoğu kadın ve çocuk 200 kişiyle birlikte teslim olmasını izleyen yıllar, Kızılderililerin direnişinin bir kıvılcımla parlamayıp sonra da ebediyen söndüğü yıllardır. İşte bu mısralar, 1931-1932 yılında tehcir yolunda telef olan binlerce Kızılderilin söylediği bir türkünün mısrasıdır.

1938-1939 kışında Yerli Bölgesi adındaki tehcir bölgesine, komşuları gibi sürülen yaklaşık 14 bin Çeroke, içlerinden 4 bini soğuk ve açlıktan öldüğünde, o uğursuz 1 600 kilometrelik yolculuğa, Doğu’dan Batı’ya zorla sürülen 90 Kızılderili, halkın ortak acısının adını koyar; ‘Gözyaşı Yolculuğu’. Bu tarihten sonra Kızılderililer için zulmün yeni adresi tehcir bölgeleridir. Olmadık acılar yaşayan Kızılderililer için hazırlanan Kaliforniya eyaletindeki “koruma kamplarında” 1849’da 150 binden fazla olan yerli nüfusu 1870’te 30 binden daha aza düşmüştür. Bir de ‘isyankarlar’ için askeri tehcir kampları vardır burada. Kızılderili İşleri Müdürlüğü’nün talimatının askeri uygulaması da açıktır; kafa dansı yapmak, güneş dansı yapmak gibi ayinleri yapanlara, İngilizce öğrenmemekte veya konuşmamakta ısrar edenlere 10 güne kadar aç bırakma cezası verilmektedir. Madem ki beyaz asker, yiyeceği verecektir, o halde Kızılderili ya uygarlaşmalıdır ya da ölmeli...

Sürgün, açlık ve ölüm çeken Kızılderili toplulukları arasında tam da bu dönemlerde uzaklarda, Nevada’da, geleceği görebilen, ölümlerle konuşabilen bir Kızılderili’nin yaşadığı söylentisi yayılır.

Her Kızılderili reisi, bir büyük reisin gelip, kendilerini beyazların elinden kurtaracağına inanmaya başlar. Bu konunun araştırılması için tüm Kızılderili reisleri birer heyet gönderir.

Heyetin dönüşünü bekleyen Kızılderililerin çoğu kendilerinden geçerek ve bu olguya kendilerini iyice vererek dans etmeye başlar. Bu dans bir uyanışın, bir dirilişin habercisi gibi tüm Kızılderili toplumlarına yayılır.

Kızılderili önderleri ısrarla Büyük Kurtarıcının geleceğini ve beyazların zulmünden kurtularak anayurtlarına kavuşacaklarını anlatmaya başlar.

Beyazların ‘Hayalet Dansı Ayini’ adını verdikleri bu şöenler, yerlilerde bir silkinişi ve birlikteliği doğurur ve çok geçmeden tüm kıtanın Kızılderilileri bu dansı uygulamaya başlar.

Heyecan doruktadır artık. Suskunluğu parçalayan çığlık giderek artar. Yitirilen dağların, ovaların ağıdı koca birer yürek olup, ırmak olup akar.

Dönemin hükümeti bu yeni eylemden etkilenen yerlilerin üzerine silahlı güçler göndererek püskürtmeye çalışır, katliamlar birbirini kovalar, Kızılderililere karşı süre avı daha da artar.

Hükümet, Hayalet Dansı ile gelen bu özgürlük kıvılcımını tehlikeli ve sakıncalı görerek, dansın yapılmasını tüm kabilelerde yasaklar ve 15 Aralık 1890’da Sioux Şefi Oturan Boğa (Totanka İyotake), Hayalet Dansı yasağına uymadığı için öldürülür.

Hayalet Dansı ve kuralları kuşaklar boyunca gizlilik içerisinde kabileler arasında sessizce uygulandı. Topraklarını korumak için savaşan, Kızılderili tarihinde, kardeş dayanışmasının ‘yenilmez güç’ olduğunu kanıtlayan ilk lider oldu Yaşlı Oturan Boğa. Savaşlar belki kaybedilebilir ama bazılarının hikâyeleri onurlarıyla birlikte hatırlanır.

Hayalet Dansı

Kartal mesajı getirdi
Güneşin çocuklarına
Bufalonun dönüşü için,
Ve güzel günler yakında
Sen bedenimi öldürebilirsin
Ruhuma lanet okuyabilirsin
Senin tanrına inanmadığım için
Dualarım karşısında durma şansın yok
Sevgime karşı durma şansın yok
Onlar yasakladılar Hayalet Dansı’nı
Fakat biz tekrar yaşayacağız
(...)

Hayalet Dansı’na gelin
Comanche’ler
Gelin Karaayaklar
Gelin Shoshone’ler
Gelin Cheyenne’ler
Biz tekrar yaşayacağız
Gelin Arapaho’lar
Gelin Cherokee’ler
Gelin Paiute’ler
Gelin Sioux’lar
Tekrar yaşayacağız

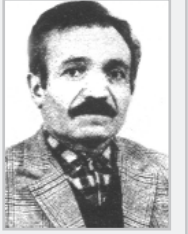
KAVGADA

ÖLÜMSÜZ-LEŞENLER

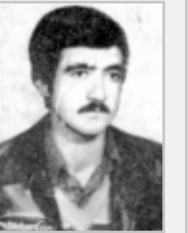

Mustafa Şişman: Aslen Sivas’lı olan Mustafa Şişman, Proletarya Partisi’nin 24 Aralık 1978’de yürüttüğü “MHP, ÜGD kapatılsın, MİT Kontrgerilla dağıtılsın” adlı kampanyanın afişlerini astığı sırada Topkapı Mithatpaşa’da, fabrika bekçisi bir gericinin açtığı ateş sonucu katledildi.

Ali Kepez: Elbistan doğumlu olan Kepez, Proletarya Partisi’nin düşünceleriyle İstanbul’da tanıştı. Ümraniye gecekondu yapımında çalıştı. 23 Aralık 1979 tarihinde kaldığı evde çıkan yangında yaralandı. Ali Kepez, kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

İbrahim Kır: Dersim Ovacık doğumlu olan İbrahim Kır, Proletarya Partisi ile İstanbul Kazlıçeşme’de 1975 yılında işçilik yaptığı sırada tanıştı. İşçiler arasında örgütlenme faaliyeti yürüttü. Aralık 1980’de faaliyetlerinden dolayı gözaltına alındı. günlerce süren ağır işkencelerden sonra İbrahim Kır’dan hiçbir şey alamayacağını anlayan işkenceci katiller çareyi O’nu katletmekte buldular.

Sedat Özkaradağ: Urfa Sive rek doğumlu olan Sedat Özkaradağ Mersin’de Proletarya Partisi saflarında mücadele ederken tutsak düşmüştü. Sedat Özkaradağ, 27 Aralık 1980’de işkencede katledildi. Adana Kiremithane’deki hapishanede merdivenlerin her iki tarafına dizilmiş askerlerin dipçik darbeleri altında kararlılığını, devrime olan inancını, Partisine olan bağlılığını asla yitirmedi.

Abdurrahman Meral: Proletarya Partisi taraftarı olan Abdurrahman Meral, Aralık 1993’te İstanbul’da yakalandığı kanser hastalığına yenik düştü.

19 Aralık şehitleri ölümsüzdür!

Hem lanetlenecek hem de saygıyla anılacak ve gururla kuşaktan kuşağa anlatılacak o günlerin üzerinden tam 6 yıl geçti. Faşizm en kıyıcı silahlarını kullanarak 19 Aralık şafağında 20 hapishaneye birden saldırarak devrimci tutsakları iğrenç bir vahşetle katletti. Öyle iğrençtiler ki, bu icraatlarının adına da “**HAYATA DÖNÜŞ OPERASYONU**” dediler. 19 Aralık’ın altıncı yıldönümünde şehitlerimizi saygıyla anıyoruz

Bayrampaşa:

Nilüfer Akan, Gülser Tuzcu, Seyhan Doğan, Şefinur Tezgel, Özlem Ercan, Yazgülu Güden Öztürk, Aşur Korkmaz, Fırat Tavuk, Murat Ördekçi, Cengiz Çalıkoparan

Ümraniye:

Abdullah İbili, Rıza Poyraz, Ercan Polat, Alp Ata Akçagöz, Umut Gedik, Haydar Akbaba, Muharrem Buldukoğlu

Çanakkale E Tipi:

İlker Babacan, Fahri Sarı, Sultan Sarı,

Fidan Kalşen

Ceyhan Hapishanesi: Halil Önder

Uşak Hapishanesi: Yasemin Camcı, Berrin Bıçkılar

Bursa Hapishanesi: Murat Özdemir, Ali İhsan Özkan

Çankırı Hapishanesi: Hasan Güngörmez

Devrimci Tutsaklardan...

“ (...) Silah sesleriyle birlikte saldırı başladı. Saat 05:00 civarıydı. Yoğun bir şekilde otomatik silahlarla tarıyorlardı. Hemen barikat malzemeleri ile barikat kurduk.

(...) Bir yandan çatıları delip gaz bombaları atıyorlar, diğer yandan da sürekli pencerelere doğru ateş ediyorlar, havalandırmaya gaz bombaları atıyorlardı. Koğuş içinde yoğun bir gaz bombardımına tutulduk. Zor nefes alabiliyoruz. Sonra pencereleri kırdık. Bir süre sonra gaz bombalarına alıştık. Ve “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadeleimiz”, “**Devrimci tutsaklar teslim alınamaz**” diye slo-

gan atmaya başladık.”

“Esas olarak düşmanın yönelimine hedef olan yer ÖO savaşçıların kaldığı koğuşlardı. Biri kadın arkadaşların koğuşu, diğeri de erkek arkadaşların koğuşuydu. Buralarda direniş kapsamlı oldu. Malta diye tabir ettiğimiz yerde çatışmalar devam etti. Faşizm silahla ateş ediyor, bizimkiler ise bedenleriyle direniyor ve düşman ilerleyemiyor.”

“İlk tutuklandığımızda bizi Kartal Özel Tip Hapishanesi’ne gönderdiler. 20 gün sonra F Tipi hapishaneye gönderileceğimiz kesinleşmişti. F Tipi hapishaneler aşağı yukarı 30-40 gün önce açılmıştı. Bir ayın sonunda büyük ama küçük hücre şeklinde olan ring araçlarının içinde F TİPİ tecrit hücrelerine doğru yol almıştık. Ring aracı F tipi zindanın önünde durduğunda hâla ne olacağını bilmemenin şaşkınlığıyla ve çekingenliğiyle dışarıya bakıp F Tipi zindanın nasıl bir şeye benzediğini anlamaya çalışıyorduk. (...) Koca bir yapı vardı karşımızda. Çıkış kapısının yan tarafında ring araçlarının yanaştığı bir bölüm vardı, orada iki sıra halinde robokop giyimli askerler, ellerinde coplarla bekliyorlardı. Bu tamamen psikolojik bir etki yaratmak içindi. Ama her an saldırmaya hazır bekletildiklerinin de göstergesiydi.”

“Bizler, hayatımızı devrimci tutsak kimliğimizin meşrebine uygun olarak sürdürmeye ve örgütlenmeye devam ediyoruz. Devrimci coşku ve kararlılığımız, faşizmin zindanlarıyla, tecrit ve izolasyon terörüyle engellenemeyecek ve durdurulamayacak kadar büyük ve güçlüdür. Gücümüzün kaynağı, bizden önce yenilgi ve zaferlerle büyümüş zindan direnişlerinden gelmektedir. Diyarbakır’ın vahşetine ve teslimiyetine Mazlumca çakılan kibrit çöpünden alevlenen Dörtler’den, Selimi-

ye’den Metris’e, ‘83 Ölüm Orucu Direnişi’nden 96 Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu Direnişleri’ne, Buca, Ümraniye ve Ulucanlar’dan, 19-22 Aralık Büyük Hapishaneler Direnişi’nden ve ölümü öldüren kahraman Ölüm Orucu savaşçılarımızdan alıyoruz biz gücümüzü.”

“ (...) 19-22 Aralık günlerinde devrimci tutsaklar iradeleri ve idealleriyle bir destan yazdılar. Devrimci tutsakların gözkapaklarına dek sokulduğunda ölüm, şafakla doğrudular özgürlüğe ve yıldız yıldız umudu yazdılar gökyüzüne...”

GÜNDE DÜN...

1 Aralık

1984. Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu, TRT’de “yurttaş, yurt, ozan, yaşam, özveri, olanak, koşul, bilimsel, toplumsal, tarihsel, sırdas” gibi sözcüklerin kullanılmasını yasakladı.

2 Aralık

2000. Sorunlarını anlatmak isteyerek Başbakanlığa yürüyen 50 görme engelliye 200 polis saldırdı.

3 Aralık

1994. Özgür Gündem gazetesinin İstanbul ve Ankara’daki üç bürosu bombalandı. 1 kişi öldü, 20 kişi yaralandı.

4 Aralık

1991. İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı **Şakir Koç** ve şoförü **Vedat Dilmaç**, Devrimci Sol tarafından ölümle cezalandırıldı.

5 Aralık

1970. İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu’nda 2 öğrenci vuruldu. Devrimci düşüncelere sahip Hüseyin Aslan 9 Aralık’ta öldü.

7 Aralık

1996. TBMM’de harçları protesto etmek için pankart açan öğrencilerin yargılanması sona erdi; gençler toplam 96 yıla mahkum oldular.

8 Aralık

1964. İstanbul Berec Pil Fabrikası’nda 1000 işçi greve başladı.

1995. KESK kuruldu.

9 Aralık

1967. Ankara’da üniversite öğrencileri “NATO’ya karşı direniş” mitingi düzenlediler.

1987. Gazze Şeridi’ndeki Cebaliye mülteci kampına İsrail askerlerinin saldırısı ile “İntifada”nın ilk şehitleri verildi.

10 Aralık

İnsan hakları günü

1977. İstanbul **Toptaşı Hapishanesi’nden** 9 devrimci tutsak firar etti.

13 Aralık

1985. İçişleri Bakanlığı bir önerge hazırladı; “komünist zanlısı” yakını olanlara güvenlik belgesi verilmeyecek.

Raci Yılmaz

26. ölüm yıldönümünde anıldı

6 Aralık Çarşamba günü Proletarya Partisi’nin şehitlerinden **Raci Yılmaz** için, İstanbul **Bağcılar** semtindeki **Yeni Kardelen Kültür Merkezi’nde** bir anma

etkinliği yapıldı. Etkinlik, devrim şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Yeni Kardelen Kültür Merkezi adına **Nurten Yılmaz**’ın yaptığı açılış konuşmasından sonra Raci Yılmaz’ın yaşamı ve mücadelesi anlatıldı:

“Raci Yılmaz 1958 yılında Samsun’un Bafra ilçesinin Sarı Çevre köyünde dünyaya geldi. İlk ve orta öğrenimini Bafra ilçesinde tamamladı. Lise yıllarında haksızlıklara karşı duruşu ve sınıf tavrı ile öne çıktı. Ta-

rıyla uğraşan ailesinin ikinci çocuğu olan Yılmaz İstanbul Üniversitesi’ni kazanarak burada devrimci düşüncelerle tanışmış ve gençlik içerisinde aktif çalışmalara katılmıştır. Yılmaz kısa sürede kendini geliştirerek çalışkanlığı, fedakârlığı ve engin sorumluluk anlayışıyla mücadele etmiştir. Düşman onun için “**İkinci İbrahim**” tanımlamasında bulunuyordu. Partisi içinde çıkan bütün hi-ziplere karşı amansız bir ideolojik ve siyasi mücadele yürütmüştür. Parti II. Konfe-

ransı’na delege olarak seçilmiştir. Ancak **6 Aralık 1980’de İstanbul Harbiye Çimen Sokak**’taki evde yapılan baskınla faşistler tarafından katledilmiştir” denildi. Destekleyen çeşitli kurumların mesajlarının okunduğu anmada **Lotus Kültür Merkezi’nden Grup Çarçella** da kendilerine özgü müzikleriyle anmaya katılarak destek verdi. Program **Grup Harman**’ın verdiği dinleti ile son buldu.

(TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ)

Topselvi halkı çetelerin ve uyuşturucunun kışkacında; Yeter artık!

Her gün ülkemizde ve dünyanın birçok yerinde, TV, radyo, internet, arkadaş, eş-dost aracılığıyla duyduğumuz; işlenen cinayetler, tecavüzler, çeteleşmeler, uyuşturucu şebekeleri, mafya örgütlenmeleri vs. sistemin ürettiği bir dizi yozlaşma ve çürüme, artık kulağımıza olduğu kadar birebir tecrübelerimize de yabancı değil. Batı medeniyetinin bilim, kültür, teknoloji, sanat gibi ileri yönlerini değil, görüntüsünü ve yaşantısını taklit eden “kayıp bir gençlik” var karşımızda. İsteddiği gibi at koşuran açık-gizli mafyavari örgütlenmeler ise, bizzat devletin gözetimi altında, para karşılığı hayatları satın almaya devam ediyor. Bir kere daha, değiştirip dönüştürmeyen, sorgulayıp üretmeyen, temelde insan varlığını yaşatmak için değil, egemen azınlığın çıkarları doğrultusunda tüketmek için yaşatılan hayatlar, bu gidişe dur demek için haykırıyor: Yeter artık!

İstanbul’un Kartal ilçesine bağlı bir mahalle Topselvi. Kısa bir süre önce mahalle esnafından Musa Daşlar isimli bir kişi hırsızlar tarafından boğazı kesilerek öldürülmüş. Musa Daşlar’ın oğluluyla görüşüyoruz ve babasının halk tarafından çok sevilen birisi olduğunu, bu yüzden de herkesin çok büyük tepkisinin olduğunu, mahalle halkının manevi desteğinin kendilerine çok büyük dayanak olduğunu söylüyor. Ayrıca, esnafın neye karşı örgütleneceğini bilmediğini, kendi içinde bir kopukluk olduğunu ifade ediyor. Daha fazla sorumluluk alabilecek insanların inisiyatifinde bir şeylerin düzeleceğini belirtiyor.

Bunun yanında hırsızlık temelinde cinayetler ve uyuşturucu satıcılarının faaliyetleri hız kesmeden devam ediyor. Mahalle halkının bu yaşananlardan şikâyetçi olmasına karşın bir örgütlülük yaratılamamış, ya da önderlik edecek bir anlayış çıkmamış olması şimdilik durumu pek iç açıcı göstermiyor. Her an patlamaya hazır bir öfkenin dinamiklerini içinde barındıran Topselvi, şimdilik patlayacağı gün için sessizliğini koruyor.

Bizler de Topselvi halkının yaşadıklarını paylaşmak, kamuoyunu bilgilendirmek için Topselvi halkı ile görüştük.

Emine Deliktaş

Emin Deliktaş, 24 yıldır Topselvi’de oturduğunu söylüyor. Geçtiğimiz günlerde öldürülen Musa Daşlar’ın yeğeni oluyor. Dayısının başına gelenleri şöyle anlatıyor, “Dayım sabah namazından sonra dükkânını açmaya gitmiş. O sırada köşe başında bekleyen bir kişi camiden çıkanların dikkatini çekmiş, iki kişi de içeriye girmişler. Bunlar zaten daha önce de haraç istemişler, olaydan 3 gün önce saat 17.00’de gelmişler dayım, ‘Ne alıyorsanız alın ama çoluğuma çocuğuma dokunmayın’ demiş. Önce çok kötü dövmüşler, bayağı bir boğuşma olmuş, sonra da 17 yerinden bıçaklamışlar ve boğazını keserek öldürmüşler. Başka esnaf-lardan da haraç istiyorlarmış, yani kim olduklarını biliyorlar ancak korkudan kimse bir şey söylemiyor”. Mahallede bir sürü benzer vakanın yanı sıra, komşu mahallelerde de benzer olaylar gerçekleştiğini belirtiyorlar. Örnekler vererek anlatmaya devam ediyor Deliktaş, “Çavuşoğlu Mahallesinde bir eve girerek bir kıza tecavüz edip daha sonra da öldürmüşler. Bu gün Be-tonyol’da gördük 13 yaşında bir kız çocuğuna tecavüz etmişler ve öldürmüşler. Geçenlere de bizim komşumuzun kızı bir kız arkadaşının altınlarını almak istemiş, alamayınca öldürmüş. Kesen kız madde bağımlısıymış.” Topselvi’nin artık yaşanacak bir yer olmadığını belirten Deliktaş, “Esrar, eroin, çeteleşme, haraç toplama her türlü şey var” diyor ve her şeyin çığırından çıktığını belirterek, yolda yürümekten korkar duruma geldiklerini söylüyor. Uyuşturucu satışına göz yuman polis, mahalle halkına “Bizim de çocuğumuz var” diyerek

kendisini masum göstermeye çalışırken, bir yandan da “ne olacak bu Topselvi’nin hali” diyenlere, “Elinde ispat var mı? Neyi kanıtlayacaksın ki?” diyerek gülüyor ve işbirliğini açıkça belli ediyormuş. Deliktaş, “Burada şu köşe başında açıkça satıyorlar, biz çocuklarımızın geleceğinden çok endişeliyiz, okullarda da başladı bu çeteleşme, nereye kadar gidecek böyle?” diyor. Uyuşturucunun yaygınlaşmasını ise “ailelerin duyarsızlığı, çocukların bilgisizliği” olarak değerlendiren Deliktaş, madde bağımlısı olarak alıştırılan gençlerin, borçlandırılarak satıcılığa zorlandığını ve bilinçli bilinçsiz etrafına saldırmaya başladığını vurguluyor. Uyuşturucunun organize bir şekilde mahalleye sokulduğunu belirten mahalleliler, polisin göstermelik olarak birisini tutukladığını, ama asıl elebaşının sokaklarda gezdiğini söylüyorlar. Uyuşturucu satışı öyle bir boyut almış ki, ailecek yapanların olduğu, ilkokul çağındaki çocukların yaptığı söyleniyor. Gerekece ise işsizlik. Mahalle adeta bir dağıtım üssü olarak kullanılıyor. İzmit, Hatay, Antalya, Adana gibi illerden gelen uyuşturucu buradan gelen alıcılara satılıyor. Mahalle halkı, “Siz saat 22.00’den sonra şurada durun ve gelen arabalara bakın, son model jipler, taksiler geliyor alıp gidiyorlar, buranın insanı sigara alıyor” deniliyor.

Mahalledeki çeteleşmeye karşı örgütlü bir duruş sergilendiği durumda, bunun çatışmaya kadar gideceği, geçtiğimiz yaz polis ve çeteler arasında bir çatışma yaşandığı, ama sağlam bir anlayış etrafında örgütlenilmesi durumunda bir sonuca ulaşabileceği de söyleniyor. Bunun yanında, “İstanbul valisinin şoförü

baskın olacağına dair haber veriyor satıcılara, buradakiler de anında ortadan kayboluyorlar” şeklinde ciddi iddialar da var. Sorunun düzen sorunu olduğunu ve düzenin değişmeden bu çeteleşme vb. sorunların da değişmeyeceğini, yani en başta bu düzenin bozuk kültürünün değişmesi gerektiğini savunanlar da var. Kentsel dönüşüm projesi kapsamında bölgede inşa edilmek istenen yapıların araştırılmasına başlanılmış durumda. Henüz net bir şey olmasa da, mahallelinin bir de evlerinden olma sorunuyla karşı karşıya kalması olası gözüküyor.

Topselvi esnafıyla görüşerek son süreçte ve genelde yaşanan çeteleşme sorununa dair görüşlerini alıyoruz. Durumu, “Artık biz de geç açıp erken kapatmaya başladık. Önceden tek açıyordum şimdi iki kişi açıyoruz. Durum hiç iyiye gitmiyor, ciddi korkular var burada. Parayı vermek pek bir şey değiştirmiyor, tanık bırakmamak için öldürüyorlar. Bunun için devletin ya da polisin herhangi bir şey yaptığına inanmıyoruz, zaten hiç ortaklıkta görünmüyorlar. Son yaşanan olaylardan sonra göstermelik olarak ekip arabaları geçiyor, biz de silahlanmayı düşünüyoruz” biçiminde dile getiren esnaf, duyarsızlıktan yakınıyor ve “Toplu hareket edelim diyen çok, ama kimsede iş yok, sadece lafta. Kaç kişiyle konuşuyorsam hepsi de ahkâm kesiyor ama sonuç yok” diyor ve öncü bir örgütlülüğün yokluğundan yakınıyor. Esnafın odası vb. kuruluşları eleştiriyorlar ve “Bakkal odasına ayda 300 YTL veriyoruz ama bize hiçbir faydaları yok” diyorlar. Paranoya derecesindeki korkularını şöyle anlatıyor bir esnaf: ➔

“Burasını dahi soymaya kalktılar. Kapılar içeriden dışarıdan kilitli, alarmı var, üstüne üstlük sigorta, kasko yaptık ama hala korkuyoruz.” Mahalle gençlerinin sosyal aktivitelerinin olmaması, ailelerin bilinçsizliği gibi faktörler bu durumun gelişmesinde etken olarak görülüyor. “Ben 79’dan beri burada oturuyorum, 10 senedir de esnafım bu mahallede. Daha önce böyle olaylar olduğunu duymuştum ama hiç karşılaşmamıştım. Buradaki insanlarda sahihsizmiş gibi bir his var, güvensizlik duyuyoruz” şeklinde konuşan, bir sorun olduğunu kabullenen, ama aynı zamanda da olayın dışında durmaya çalışanlar da var. Çeteleşme üzerine görüşmek istediğimizi söyleyince, önce biraz tedirgin (bazı yerde basın kimliğimizi sorarak) bazı yerde de bir “çözüm” umuduyla bizi ilgiyle karşılıyor esnaflar. “Ben 1970’den beri buradayım, buranın durumu gittikçe kötüye gidiyor, geçenlerde de bir kız kestiler bu yakınlarda. Bu olaylar son 4-5 senedir bu kadar

yoğunlaştı. Belediye ve muhtarın ‘kamera takalım’ gibi önerileri var. Bizim istediğimiz buradaki sorunların bir bir-

Uyuşturucunun organize bir şekilde mahalleye sokulduğunu belirten mahalleliler, polisin göstermelik olarak birisini tutukladığını, ama asıl elebaşının sokaklarda gezdiğini söylüyorlar. Uyuşturucu satışı öyle bir boyut almış ki, ailecek yapanların olduğu, ilkokul çocukların yaptığı söyleniyor.

lik etrafında toplanılarak çözüme ulaşması. Herkes çok tedirgin, bir korku havası hâkim mahallede” diyor, öl-

dürülen Musa Daşlar’ın komşusu olan bir esnaf. Son olarak Topselvi merkezinde fotoğraf çekerken bizi yanına çağırarak ne yaptığımızı soran ve tereddüt etmeden dükkânına davet eden 50 yaşındaki bir esnaf ile sohbet ediyoruz. Sıcak çay ve yemek ikram eden sıcakkanlı ve güler yüzlü amca başlıyor anlatmaya, “Çorumluyum, 10 senedir buradayım, neden bakıyorsun diyerek insanlar bir birini dövüyorlar. Geçen gün kendim gördüm burada birbirlerine girdiler. Ben daha önce kahvede çalışıyordum bir genç geldi çay verdim, parasını almaya geldiğim zaman ‘ben çay içmedim’ diye tutturdu. Meğer tuvalete gitmiş ve ot içmiş. Ben burada esnafım ama Çavuşoğlu’nda oturuyorum, ama orası da Topselvi’den farklı değil. Akşam 21.00’den sonra dışarı çıkılmaz, Teksas’a dönmüş burası. Her gün görüyoruz TV haberlerinde sürekli cinayetler, olaylar, bunları artık söylemeye, anlatmaya gerek yok her şey ortada zaten.” (Kartal)

İşçiler yasal hakkını arıyor suç mu?

Gaziosmanpaşa’da kurulu bulunan Komanteks fabrikasında, işçiler çalışma koşullarına tepki göstererek sendikal çalışmaya başladılar. Bir ay gibi kısa bir süre içinde 320 işçi sendikaya üye olarak yetki başvurusunda bulundu. Bakanlıktan ilk cevap gelirken kesin yetki belgesi gelmeden patron fabrikada çalışan 600 işçiyi işten çıkardı. Patron sendikal çalışmadan öyle korkmuş ki sendikaya üye olmayan işçileri bile işten çıkardı. İşçiler Teksif Sendikası Yenibosna Şubesi’ne üye olurken işten atıldıkları gün fabrika önünde bir basın açıklaması yaptılar. Ancak bir muhattab bulamadılar. Fabrikayı kapatacağını söyleyen patron işçilerin son maaşlarını vermeden ücretli izne çıkardı. Ardından evlere tebligat göndererek iş sözleşmesinin tek taraflı olarak feshedildiğini bildirdi.

İşten atılan işçiler bundan sonra ne yapacaklarını konuşmak amacıyla 6 Aralık günü saat:12.00’de Teksif Sendikası’nın Yenibosna’daki şubesinde bir toplantı yaptı. Biz de İşçi-köylü gazetesi olarak toplantıya katılarak işçilerle gelişmeler üzerine sohbet ettik.

İK: Ne kadar süredir burada çalışıyorsunuz? Sendikal mücadele nasıl geliştirdi bizi bilgilendirir misiniz?

Rüstem Kaya: 2.5 yıldır çalışıyorum. Fabrikada toplam 600 işçi var. Ekim’de başladık sendikal çalışmaya. Bir aylık sendikal çalışma oldu. Biz fabrikaya sendika girsin istedik, bazı haklarımız olsun istedik. Aldığımız ücret 460 milyon lira. Senede 30-35 milyon zam veriyor. 20-25 milyon zam alanlar var. Bu parayı işçiler ne yapsın? Hiçbir hakkımız yok, yol parası, servisimiz yok, yakacak parası yok. 3 vardiya üzerinden çalışıyoruz. Biz yıkamadayız, iş sıkışık

olduğu zaman bizi kimyasal bölümüne gönderiyorlar. Çalışacak işçi lazım diyor. Biz 12 saat çalışıyoruz, 10 saat çalışıyoruz. Herkes bunalmış, baskılardan bıkmış, sendikaya üye oldu. Ama patron kabul etmedi. 320’ye yakın işçi sendikaya üye oldu. Patron bunu duyunca 600 işçiyi işten çıkardı. Sendikalı olmayanları da işten çıkardı. Şu anda 31 Aralığa kadar ücretli izin verdi. Fabrikayı kapatacağım diyor. İşten çıkarılmadan önceki son maaşımızı da almadık. Tazminat da almadık. Patron Tekstil piyasasındaki diğer patronlara da haber vermiş. Yenibosna, Sefaköy, Halkalı, İkitelli, Komanteks’ten gelen işçileri işe almayın diye. Başka yerde de iş bulamıyoruz. İnternette bile yayın yapmışlar. Bunlar yüzünden fabrikayı kapattım diye.

İK: İşçiler şimdi ne yapmayı düşünüyor?

Sergen: Ben 5 yıldır burada çalışıyorum. Milletin hakkı çok yeniliyordu, adaletsizlik vardı. Mesai çok az verililiyordu. Kafasına göre çalıştırıyor kafasına göre izne çıkarıyor. Bunun üzerine işçiler de sendikaya üye oldu. Sendikanın fabrikaya geldiği gün otobüsleri içeri almadı. Herkesi aşağı indirdiler. İşinize son verildi, dışarı çıkın dediler. Patronun sadece Merter’de 17 tane fabrikası var. Kayhan Tekstil adında başka bir fabrikası var. Patron bütün işçilerin ekmeği ile oynuyor. Bizim başka yerde çalışmamıza engel oluyor. Başka yer-

de iş bulamayacak mıyız? Diğer patronlara söylemiş iş vermeyin diye böyle bir kanun var mı? Patron işçileri işten çıkarırım, tazminatlarını veririm diye düşünüyor. Ama biz sendikaya üye olduk. Tazminatlarımızı böyle istiyoruz. Patron şu an görüşmeyi kabul etmiyor. Tazminatları da iki üç taksitle vermeyi hesaplıyor. Patron fabrikaya zarar verdiğimizizi iddia ediyor. Biz niye fabrikaya zarar verelim ki? Benim gidecek bir yerim yok şu an kahvede yatıp kalkıyorum. Evim barkım yok. Bu işe başladık sonuna kadar götüreceğiz. Bütün arkadaşlar da hakkını alacak. Ben buna inanıyorum.

Sendika olduğu zaman işçi kendi hakkını arayacak. İnsanca yaşamak istiyoruz. Onu da elimizden alıyorlar. Çoğu arkadaşımızın evine ekmek götürecek parası yok. İşçiler için bıçak kemiğe dayandı. Hak ettiği maaşına bile el konuldu. Bütün oyunlar oynanıyor. İşçileri topluyorlar imza istiyorlar, sendikayı feshetmek istiyorlar. Biz fabrikanın kapanacağına inanmıyoruz. 600 işçiyi ekmeğinden etmek yanlış. Çoğu insan perişan.

* * *

Sendikanın konferans salonunda toplanan işçiler avukatların verdiği bilgiler ışığında ne yapmaları gerektiğini tartıştı.

Tartışmalardan anladığımız kadarıyla patron “Fabrika zarar ediyor” gerekçesiyle işçileri kıdem ve ihbar tazminatlarını ödeyerek işten çıkarıyor. Böylece işçilerin işe iade davası açmasını engelliyor. Tazminat davaları açıldıktan altı ay sonra ise patronun yasal olarak fabrikayı tekrar açma hakkı var. İşçilerin birçoğuna tebligat gitmemiş, patron yasal işlemler için fabrikaya gelen işçilere “Hiçbir hak talep etmiyorum” yazılı evraklar imzalatmaya çalışıyor.

İşçilerin şu an işe geri dönmek gibi bir talebi kalmamış durumda. Sendika üyeliğini resmileştirerek tazminatlarını bu şekilde almaya çalışıyorlar. Yaklaşık iki saat süren toplantıda bizde İşçi-köylü gazetesi olarak söz alarak işçilerin karşılaştıkları bu haksızlığın kamuoyuna taşınması gerektiğini, bunun patron üzerinde baskı oluşturabileceğini ifade ederek işçilerin yanında oldukumuzu belirttik. (İstanbul)

Şu an herkes çalışır gözüktüyor bu yüzden kimse bir şey yapamıyor.

“İşçiler için bıçak kemiğe dayandı”

İK: Siz patronun sendikal mücadeleye yönelik baskılarını yaşıyorsunuz.

Mehmet Ali Güngör: İşçiler yasal hakkını arıyor suç mu? Beni köle gibi çalıştırıyorlar, saat ücretim de düşük.

İşçi-köylü'den

Truva atları yine sahnede

Emperyalistler, bölgedeki çıkarlarını koruyan, gerici, karşı-devrimci bir güç olarak şekillendirdikleri ve bu şekillenişe uygun silah vb. teçhizatla donattıkları TC devletine öteden beri bir "truva atı" rolü biçmişlerdir. Türkiye bu rol gereği, Müslüman ve "demokratik" bir ülke olarak içinde yer aldığı diğer Ortadoğu ülkelerine sızacak ve bu ülkeleri emperyalist projelere dâhil etme çabasında olacaktı. Türkiye ise bu çabalarının karşılığında, emperyalistlerin önüne koyduğu ve döneme göre uygun gördüğü kısıntılarla yetinmek zorundaydı.

20. yüzyılın ilk çeyreğinden itibaren emperyalist-kapitalist sistemin uç kalesi olarak düşünülen Türkiye, hem soğuk savaş yıllarında, hem de bölgede devrimci kabarışın üst boyutlarda seyrettiği '70'li yıllarda, emperyalistlerin, bölgedeki halk hareketlerini bastırma ve konjonktürü kendi lehlerine çevirme çabalarında, karşı-devrimci bir güç olma pozisyonunu korudu.

Ortadoğu'da iflas eden işgal politikaları emperyalistleri yeni taktiksel hamlelere zorlayınca, bunları hayata geçirmenin alt yapısını oluşturmaya dönük çabalarda Türkiye'nin yer almaması düşünülemezdi.

Erdoğan'ın geçtiğimiz günlerde gerçekleştirdiği Ortadoğu gezisi de emperyalistlerin bu yeni hamleleri çerçevesinde gerçekleşmiştir. Gezinin ilk ve en önemli durağı İran'dı. Ziyaret, burjuva basında her ne kadar Türkiye-İran arasındaki ticari ilişkiler eksenli ele alınmaya, gezinin merkezine bu oturtulmaya çalışılsa da, İran ziyaretinin merkezinde Ortadoğu'da giderek ısınan süreç ve de İran'ın bu süreç içindeki yeri vardı.

Irak işgalinin hemen ardından hedef gösterilen İran, sahip olduğu zengin doğalgaz rezervleri ve petrolüyle öteden beri emperyalistlerin göz diktiği paylaşım alanlarından biridir. 1979'da Şahın

devrildiği İslam devrimine kadar buradaki en etkili güç olan ABD emperyalizmi, Şahın devrilmesinden sonra buradaki etkisini yitirmişti. BOP, birçok Ortadoğu ülkesi ile birlikte, İran'ı da yine ABD'nin hedef tahtasına oturtmuş oldu. ABD Başkanı George Bush'un 2002 Ocak ayında yaptığı ulusa sesleniş konuşmasında "şer eksenli" olarak nitelediği İran, Irak işgalinin hemen ardından, Suriye ile birlikte, doğrudan hedef gösterilmeye başlandı. Ama gelinen aşamada Ortadoğu'da giderek batağa saplanmaları, yeni bir İran-Suriye cephesi açılmasını, en azından şimdilik zorlaştırdı, emperyalist cepheden birbiri ardına diyalog çağrılarını yükselmeye başladı.

Erdoğan, İran'da yaptığı görüşmelerde ilk olarak, nükleer kriz konusunda İran'daki en önemli karar mercisi olan Ayetullah Hameney ile bir araya geldiğinde, Türkiye'nin barışçıl nükleer program çalışmalarını sonuna kadar desteklediğini, ancak nükleer silahlara sahip olunmasına karşı çıktığını, zira bu durumun bölgede bir nükleer silahlanma yarışını başlatabileceğini ve dolayısıyla da, bölgenin "istikrarı ve huzuru için" İran'ın diplomatik bir çözüm bulunmasında gayret göstermesini istediklerini söylemiş. Erdoğan İran'daki nükleer silahlara karşı olduğunu söylerken, bölgenin en büyük silahlı güçlerinden biri olan ve emperyalizmin bölgedeki jandarmalığını yapması için yine emperyalistler tarafından en gelişmiş nükleer, kimyasal vb. silahlarla donatılmış olan Siyonist İsrail'i bir kez daha görmezden gelmiş, ülkemizdeki emperyalist üslerde, çok sayıda atom, nükleer ve kimyasal silahın varlığını ise "unutmuş" anlaşılan. Bu silahların Filistin, Lübnan ve diğer bölge halkları üzerinde denendiğini de.

Erdoğan'ın bu ziyareti BM Güvenlik Konseyi'nin İran'a yaptırım kararı alma aşamasında gerçekleşti aynı zamanda.

Erdoğan yaptırımlara ilişkin "telkinde" bulunarak, sözde arabuluculuk görevini yerine getirecekti. Görüşmelerin bir diğer ağırlık noktası ise, Filistin-İrak-Lübnan özgülündeki istikrarsızlığın çözümü için, Türkiye ve İran'ın ortak bir çaba göstermesi talebiydi. Bu yönlü çabalardan ne kast edildiği ise açık: işgal ve katliamlara ortak olan Türkiye, İran'ı da bu ortaklığa davet ediyor...

Emperyalistlerin havuç-sopa politikasında "havuç" rolü oynayan Türkiye, bu çabalarının karşılığını vakit geçirmeden alma yönlü girişimlerde de bulundu aynı zamanda.

Bu girişimler, doğalgaz anlaşmaları ve daha bir dizi ekonomik-ticari ilişkinin yanı sıra, en başta da Kürt sorununu kapsıyor. Bilindiği gibi, gerici İran rejimi de aynı Türkiyeli egemenler gibi Kürt ulusal hareketine dönük aylar süren operasyonlar gerçekleştirdi. Kandil dağı ağırlıklı bu operasyonlarda sayısız Kürt özgürlük savaşçısı can verdi. Bu operasyonlar henüz sonlanmış değil.

Cumhuriyet tarihi boyunca sürdürülen, Kürtlere dönük imha-inkar politikalarını bu süreçte iyice tırmandıran TC ise, bu ziyaret vesilesiyle İran gerici rejimi ile bu noktada işbirliği geliştirmeye çalışıyor aynı zamanda. Emperyalistlerin Irak'ı üçe bölme çabalarının giderek daha fazla gündemde olması ve bu bağlamda bölgede özerk bir Kürt Devleti kurulması düşüncesi, Kürtlere dönük politikaları birbiriyle benzerlik içeren bu iki gerici devleti uzlaştıran önemli bir noktayı oluşturuyor. Emperyalistlerin istemediği bir adımı hayata geçiremeyeceği kesin olan TC, anlaşılan bölgedeki "istikarsız" durumdan, kısıntılarla yetinerek değil, mümkün mertebe kârlı çıkma umuduyla hareket ediyor.

Bunun içindir ki, Erdoğan'ın temaslarının ağırlıklı bölümünü Türkiye, İran, Irak ve Suriye'deki Kürt sorunu oluşturdu. Bundan bir ay önce Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad da, aynı gündem ile İran'ı ziyaret etmiş ve Kürtlere karşı alınacak önlemler masaya yatırılmıştı. Esad'ın İran ziyaretinin hemen ardından Suriye Başbakanı Muhammed Naji Al Otari 13 Temmuz'da "Kürt gündemi" ile Türkiye'de bir dizi temasta bulun-

muştu. Tahran'da iki ülke arasında KONGRA-GEL'e karşı geniş içerikli bir Mutabakat Muhtırası imzalanması da gündeme geldi. İran'dan KONGRA-GEL'i resmen "terör örgütü" olarak tanımamasını ve HPG gerillalarının bölgeden çıkarılmasını isteyen Erdoğan, aynı zamanda ulusal harekete dönük ortak operasyonları da gündeme getirdi. Ancak İran ortak bir askeri operasyon fikrine şimdilik sıcak bakmıyor. Çünkü kapsamlı ortak askeri operasyonlar için henüz askeri ilişkilerin yeterli düzeyde olmadığını savunuyor.

Erdoğan'ın bir sonraki durağı ise Suriye oldu. Lübnan'da geçtiğimiz günlerde gerçekleşen Suriye karşıtı Cemayel'e dönük suikastın sorumlusu olarak gösterilen ve böylelikle de Lübnan'daki etkisi azaltılmaya çalışılan Suriye ile yapılan görüşmeler de yine esasta, Ortadoğu projelerinin önünde engel olarak görülen güçlerden biri olan Suriye'nin "dize getirilmesi" yaklaşımı çerçevesinde gerçekleşti. Ancak bu görüşmeler sırasında Türkiye bir kez daha Kürt meselesini de gündeme taşıyarak, İran'a önerdiği bu yönlü işbirliğini Suriye'ye de yineledi.

Kısaca söylemek gerekirse, öteden beri bölgesel bir güç olma hevesi güden Türkiye egemen sınıflarının, RSE'nin çöküşünden beri daha sıkça dillendirdikleri "Adriyatik'ten Çin Seddi'ne" hayalleri sürüyor. Emperyalistler de onların bu hayallerinin farkındalar ve bunun için de Türkiye'yi bölgedeki projeleri çerçevesinde kullanmakta hiç de zorlanmamaktalar. Ancak bugün Ortadoğu artık bir barut fıçısına dönmüştür... Halklar giderek daha fazla kendi aleyhlerine gelişen bu duruma karşı daha üst boyutta direnişler gerçekleştirecekler. Bu kaçınılmazdır. Bunun en somut göstergesi ise, emperyalistlerin ve onların Truva atı uşak rejimlerinin tüm çabalarına karşın yükselen işgal karşıtı direnişlerdir. Bu gelişmeler karşısındaki en önemli sorun ise, tüm bu gelişmeleri sömürü sistemini, emperyalist-kapitalist sistemi ortadan kaldırma hedefli, sınıfsal bir rotaya yönlendirme sorunudur. Emperyalist saldırganlığın gidişatını ve geleceğini belirleyecek olan da budur!

Alinterinin isyana dönüştüğü an

Binlerce işçisinin olmasıyla, onlarca ülkeye ihracat yapmakla övünen **BOY-DAK Holding**'in pazarladığı **Bellona** ürünlerinin **Kayseri**'deki üretimini yapan işçiler örgütlü oldukları **Öz Ağaç-İş Sendikası**'nın işçi haklarını, işçilerin taleplerine göre değil, işverenin istemlerine göre belirlediği için **3 Aralık**'ta sendikayı bastılar.

"Alinterinin mutluluğa dönüştüğü an" sloganını kullanan **Bellona**, işçilerin alinterini karşılamayı "tercih etmiyor". Toplu sözleşme döneminin yaklaşmasına rağmen sendikanın hazırladığı taslağı göremeyen işçiler 8-10 yıldır işyerinde yaşadıkları sıkıntıların öfkesiyle Öz

Ağaç-İş Sendikasına vekalet eden Öz İplik-İş Sendikası'nı bastılar.

8-10 yıllık çalışanların 460 YTL maaş aldığı İstiklal Grubu'nun **Bellona** işçisi ev kirası, yol, faturalar derken sürekli borçlandığı ve emeğinin karşılığını alamadığı için sendikayı basarak sendika başkanı Bünyamin Kahveci'yi görmek istediler. "İlk örgütlendiğimizde Başkan Bünyamin Kahveci, fabrikada tüm haklarımızı alacağımızı söyledi. Üç yıl geçti ama fabrikaya bir kez bile uğramadı. Bu nasıl sendikacılık, isimlerimizi, mücadele ediyoruz diye yularlara söyleyen bir şebeke gibi çalışıyorlar, yetti artık" diyerek sorunlarını

dile getirdiler.

Baskın sonrası sendika binasına gelen baş temsilci **Alparlan Yüreğil**'e sendika geldikten sonra haklarında gerileme olduğunu belirten işçiler, toplu sözleşmenin ne halde olduğunu öğrenmek istediler. Yüreğil ise "ilk altı ay için 170 YTL zam, ikinci altı ay ve sonraki altı aylarda % 10 zam, gıda yardımının ikiye çıkarılması için, kira ve kurban yardımlarının % 50 artırılması istenecek" şeklinde cevap verince işçiler de asgari ücret açıklanmadan önce toplu sözleşmenin imzalanmasını ve ücretlerin 700-800 YTL'ye çıkarılmasını istediler.

(Ankara)

Semtler dayanışma ateşiyle tutuştu!

1 MAYIS MAHALLESİ

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nde 10 Aralık akşamı, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği tarafından yapılmak istenen tecrit karşıtı eyleme polislerin saldırması üzerine, mahallede barikatlar kuruldu. Bir araya gelen Partizan, ESP, Alnteri ve HÖC saldırıyı protesto ettiler. Polislin bu protesto gösterisine de saldırması üzerine, kitle barikatlar kurarak polislerle çatıştı. Çatışma sırasında eylemcilere karşı gaz bombaları ile saldıran polis, aynı zamanda çevredeki esnafa da saldırarak, dükkanların camını kırdı. Ancak polislin saldırıları bunlarla da bitmedi. Polis panzerleri ve akrep-ler, eylemcileri dağıtma bahanesiyle evlerin duvarlarına da yöneldiler. Bir akrebin 3040. Sokakta bulunan Zöhre Kılınç'a ait evin duvarını yıkarak içeri girmesi polis saldırısındaki pervasızlığın boyutunu gösteriyordu. 18:30'da başlayan eylemler 21:30'a kadar sürdü.

Akreple bir evin içine girerek evin duvarını yıkan polisler ev halkına gaz sıkarak ağza alınmayacak küfürler etti. Mahalle halkı yapılanların sindirme politikası olduğunu ve eylemcilere mahalle halkının tepki duymasını amaçladıklarını ifade ettiler. (Kartal)

OKMEYDANI

7 Aralık günü Okmeydanı Temel Haklar

Derneği'ne baskın düzenlendi. Kar maskeli polisler ve çelik kuvvetler eşliğinde mahalleyi abluka altına alan polis çevrede terör estirdi. Bu gelişme üzerine aralarında HÖC, Partizan, ESP, Halkevleri ve DHP'nin bulunduğu grup Cemevi'nde toplanarak polise karşı ilk saldırıyı gerçekleştirdi. Bu saldırıyı hiç beklemeyen polisler bir anda panik oldular. Bunu üzerine polis, grubun üzerine gaz bombaları ve plastik mermilerle saldırmaya başladı. Grup daha sonra Sibel Yalçın Parkına doğru çekilmeye başladı. Burada barikatlar kurarak bekleyen grup sesli ajitasyon ile polisi teşhir etti. Polislin gelişigüzel saldırısında halk da zarar gördü.

Çatışmalar devam ederken barikat arkası da her dakika daha da kalabalıklaşıyordu. Her geçen dakika sertleşen çatışmalar sonucu polisler bu topyekün direniş karşısında çaresiz kalıyorlardı. Grubun kararlı tutumu polislin mahallenin dışına kadar çıkmasına neden oldu.

Sibel Yalçın Parkı'na gelen kitle burada bulunan iki hurda arabayı yolun ortasına çekerek ateşe verdi. İlerleyen saatlerde kitlenin sayısı 200'ü buldu. Çatışma sırasında TKP/ML

militanları Okmeydanı duvarlarını "Yaşasın Partimiz TKP/ML, TIKKO-TMLGB" sloganlarıyla kıvıla boyadılar. Eylemin ilerleyen saatlerine doğru barikatın arkasında Mücadele Birliği, SODAP ve KÖZ okurları da yerleri-

ni aldılar. Grup polisi mahallenin dışına attıktan sonra Sağlık Ocağı'na doğru yürüyüşe geçti. Grup burada kısa bir açıklama yaparak polisi halka karşı teşhir etti. Daha sonra saat 21.00'de İdil Kültür Merkezi önünde bir basın açıklaması yapılacağı bildirildi. Saat 21.00 olduğunda kitle işten gelen insanlarında katılımı ile daha da çoğalmıştı ve coşku da giderek artıyordu. Basın metni okunduktan sonra eylem molotoflarla son buldu. Kitlenin dağılmasını fırsat bilen polis mahalleye girerek gözaltı terörü estirmeye başladı, toplam 5 kişi eylemler sonrasında gözaltına alındı.

Okmeydanı İşçi-köylü okurları

GÜLSUYU

İstanbul polislinin 8 Aralık günü birçok kurumla eşzamanlı olarak bastığı yerlerden biri de, Gülsuyu Mahallesi'nde bulunan Temel Haklar Derneği'ydi. Dernek yakınlarında görüldüğü kişileri dahi gözaltına alan polis, Gülsuyu Heykel Meydanı'nda saat 16.00 civarında açıklama yapmak isteyen kitleye de coplarla ve gaz bombalarıyla saldırdı. Saldırı üzerine direnen kitle ile polis arasında çatışma çıktı. Barikatlar kuran kitle, saatlerce çatışarak polislin mahallenin içlerine doğru girmesini engelledi. Aşırı şekilde gaz bombası kullanan polis 8 kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısı ve gözaltılar sloganlarla protesto edilirken, hep bir ağızdan, "Gün doğdu" marşını söyleyen kitleye mahalle halkından da destek geldi. Saatler süren çatışmaların ardından barikatlar kuran eylemciler, mahalle halkına, devletin saldırılarını teşhir ettiler.

* 9 Aralık günü bu saldırıları protesto etmek için tekrar bir araya gelen kitle, yine benzer bir polis saldırısı ile karşılaştı. Gülsuyu son durakta saat 19.00'da toplanan kitle "Haklar ve özgürlükler mücadelemiz engellenemez" yazılı bir pankart açarak, marşlar eşliğinde halaylar çekti. Burada yapılan ajitasyon konuşmasının ardından meşalelerle yürüyüşe geçen kitle, "Yaşasın devrimci dayanışma", "Faşizme karşı omuz omuza" vb. sloganlar attı. Son duraktan başlayan yürüyüş, Heykel Meydanına gelindiğinde, eyleme "müdahale" edeceğini söyleyen polis barikatı ile karşılaştı.

Kitle geri adım atmazarak, barikatlar kurdu. Polislin onlarca gaz bombası ile saldırdığı kitle geri adım atmazarak, polise, taş ve molotofkokteyli ile karşılık verdi. Çatışmalar esnasında 1 polis panzeri alev aldı, iki kişi gözaltına

alındı. Saatler süren çatışmalardan sonra, ortak karar doğrultusunda geri çekilip, bir araya toplanan kitle şöyle bir açıklama yaptı: "...Dün olduğu gibi bugün de mahallemizi, meşru savunma hakkımızı kullanıyoruz. Eylemimizin başarıya ulaştığını düşünüyoruz, onları, kaçarken bize karşı kullandıkları silahlarını arkada bırakacak kadar acizleştirdik (elindeki polis copunu göstererek), şimdi bir kez daha 'Yaşasın devrimci dayanışma' diyoruz ve eylemimizi sonlandırıyoruz."

SARIGAZI

Geçtiğimiz günlerde Temel Haklar Dernek şubelerine ve bir dizi kuruma yapılan baskınlar ve sonrasında gerçekleşen gözaltılar, 10 Aralık Pazar günü Sarıgazi'de de protesto edildi.

Öğlen saatlerinde bir araya gelen ve birçok devrimci yapı ve kurumun da içinde yer alarak, destek verdiği açıklamada, kitle açıklama öncesi Demokrasi Caddesi boyunca bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Sarıgazi Meydanı'nda bulunan Heykel Durağı'na kadar süren yürüyüş sırasında jandarmanın etrafta yağmak yaptığı görüldü. Demokrasi Caddesi'nden başlayan yürüyüş, ana yolda jandarma tarafından önü kesilerek, açıklamanın heykelin önünde yapılabileceği, yolun kesilmesi durumunda "müdahale edecekleri" söylendi. Açıklama yapılacak yer zaten burası olacağından, herhangi bir sorun yaşanmadan açıklamaya geçildi.

Partizan, DHP, ESP, ODAK ve Kaldıraç tarafından organize edilen, EMEP ve DTP Sarıgazi örgütüllüklerinin de destek verdiği ve sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz" vb. sloganların atıldığı eylem metnin okunmasıyla son buldu. (Kartal)

SARIYER

Temel Haklar Dernekleri'ne yapılan baskın ve gözaltılar Sarıyer'de yapılan bir eylemle protesto edildi. 10 Aralık Pazar günü saat 19.00'da Dağevleri (Kazım Karabekir Mahallesi) 2 Temmuz Parkı'nda biraraya gelen Partizan, Odak, Alnteri ve Kaldıraç okurları meşaleler yakarak yürüyüşe geçtiler.

"Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Gözaltılar serbest bırakılsın" sloganları atan kitle, Dağevleri'nden Dereboyu'na kadar yürüdü. Burada bulunan parkta bir açıklama yapan kitle; Temel Haklar Derneklerine yapılan saldırıları protesto ederek devletin TMY'yi halkın öncülleri olan devrimcilere karşı uygulamaya başladığını söylediler. Coşkulu geçen eylem, saldırılara karşı duyarlılığın ve devrimci dayanışmanın olumlu bir örneği oldu. (İstanbul)

Bizler halk denizindeyiz!

Onlarca kurumun basılması üzerine devrimci, ilerici demokratik kurumlar hem semtlerde ve hem de merkezi yerlerde yaptıkları eylemlerle basılan kurumlarla dayanışmayı yükselttiler.

* 7 Aralık Perşembe günü Yürüyüş dergisinin basılması üzerine acil eylem çağrısı yapan devrimciler ve demokratik kitle örgütleri saat 16:00'da Yürüyüş dergisinin bulunduğu sokakta bir araya geldi. Burada kısa bir konuşma yapan Hüriyet Şener; bu kurumlara yapılan saldırılarla bu kurumların değil halkın sesinin kısılmak/susturulmak istendiğini söyledi.

Atılan "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yürüyüş susmadı, susmayacak" gibi sloganlara da Yürüyüş emekçileri bürolarının camlarından aynı sloganları atarak yanıt verdi.

Devrimci dayanışmaya da saldırı

Baskınları ve devlet terörünü protesto etmek amacıyla akşam 19.00'da Şişli'de bir basın açıklaması yapılmak istendi. Partizan, ESP, Barikat, EHP, Devrimci Hareket ve DHP tarafından örgütlenen açıklama polislin saldırgan tutumu nedeniyle yapılamadı. Dernek önünde toplanan kitlenin demokratik bir hak olan basın açıklamasına izin vermeyen polis, kitleye azgınca saldırdı. Polis 32 kişiyi yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar gece geç saatlerde serbest bırakıldı.

Saldırı planlı bir süreç

8 Aralık günü saat 13:00'de Taksim Tramvay durağında bir araya gelen arala-

rında Partizan, ESP, BDSP gibi devrimci ve demokrat kurumların bulunduğu kitle burada operasyonlara ilişkin açıklama yaptı. Kitle adına ortak basın metnini okuyan Ersin Sedefoğlu; 19 Aralık'ın yıldönümüne kısa süre kaldığına dikkat çekerek, saldırıların benzer pervasızlıkla devam ettiğini aynı şekilde akşam saatlerinde Şişli Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği önünde yapılmak istenen açıklamada da polislin vahşice saldırdığını söyledi.

Polis baskınları kınandı!

8 Aralık günü Temel Haklar Derneklerine yapılan baskınlar Federasyon binasında yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi.

Açıklamada konuşan TAYAD başkanı Mehmet Güvel, TAYAD'ın hapishanelerdeki tutsakların sorunları için kurulduğunu, ancak TAYAD'ın aynı zamanda demokrasi mücadelesinin önemli bir bileşeni olduğunu, bu yüzden devletin saldırıları ile karşı karşıya kaldığını söyledi. Ardından söz alan Okmeydanı Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Başkanı Musa Aykanat; yozlaşmaya, fuhuşa ve uyuşturucuya karşı yürütülen mücadelenin önüne engel çıkarılmaya çalışıldığını, ancak halkın derneği ve kampanyayı sahiplendiğini, baskından sonra yaşanan çatışmaların bunun bir sonucu olduğunu söyledi. Açıklamadan sonra dernek çıkışında Okmeydanı Temel Haklar Başkanı Musa Aykanat televizyonların, basının gözü önünde sürüklenerek gözaltına alındı. (İstanbul)

Temel Hak ve Özgürlükler'e saldırı mücadeleyi engellemez! Saldırıya karşı tek yumruk, tek barikat!

Saldırlara en güzel cevap devrimci demokrat kurumların ortak refleksidir. 'Saldırı hepimizdir' şiarıyla sokağa çıkan ve bugün yanımızda olan dostlarımızla yeneceğiz sizi. Siz saldırdıkça biz daha güçlü çıkacağız karşınıza. Faşizme karşı demokrasi, emperyalizme karşı bağımsızlık, kapitalizme karşı sosyalizm mücadelemizden bizi kimse alıkoymaz. Buna kimsenin gücü de yetmez."

7 Aralık günü İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından birçok devrimci demokratik kurum eşzamanlı olarak basıldı. 7 Aralık Perşembe günü saat 13.00'da İstanbul genelinde faaliyet yürüten **Temel Haklar Federasyonu, Anadolu, Bahçelievler, Çağlayan, Esenler, Esenyurt, Eyüp, Gazi, Gülsuyu, İkitelli, Nurtepe, Okmeydanı, Sarıgazi Temel Haklar Dernekleri, Karanfiller Kültür Merkezi, İstanbul TAYAD, Ozan Yayıncılık ve Yürüyüş Dergisi** basılarak bu kurumların çalışanlarından 30'a yakın insan gözaltına alındı. Baskınları ve gözaltıları protesto etmek için düzenlenen protesto eylemlerinde; Taksim tramvay durağından iki, Okmeydanı'ndan beş, Temel Haklar Federasyonu önünden dört devrimci yerlerde sürüklenecek gözaltına alındı.

Baskınlarda gözaltına alınan 37 dernek çalışanı 11 Aralık günü Beşiktaş Adliyesi'ne çıkarıldı. Beşiktaş otobüs durakları önünde toplanarak gözaltındakilerin serbest bırakılmasını isteyen kitle "Baskılar Bizi

Yıldırılmaz", "Baskılar Gözaltılar, Komplolar Bizi Yıldırılmaz" yazılı pankartlar açtılar. "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganını atan kitle adına açıklama yapan **Gözde Şahin**; devletin hukuksuz bir şekilde demokratik kurumları bastığını ve terör estirdiğini söyledi. Açıklamaya **Partizan, TUYAB, EHP, ESP, BDSP, Kaldıraç, Mücadele Birliği** ve SDP destek verdi.

Bir süredir emekçi semtlerde "yozlaşmaya, çeteleşmeye, uyuşturucuya karşı" kampanya düzenleyen **Temel Haklar ve Özgürlükler Federasyonu**'na bağlı dernekler semtlerde yozlaşmanın başında olan polis ve sivil faşistlerin dikkatlerini üzerlerinde toplamıştı. Bunun yanı sıra özellikle devrimci bir avukat olarak tecrit sorununda çözümün bir parçası olmak için **Ölüm Orucu** eylemi yapan **Behiç Aşçı'nın** bu eylemiyle kamuoyunda tecrit meselesi üzerinden bir duyarlılık yaşanmıştı. İşte 19 Aralık Katliam ve Direnişinin 6. yıldönümünün yaklaştığı bu günlerde Temel Haklar Federasyonu ve Federasyona bağlı dernekler büyük bir polis ablukasıyla basıldı, çalışanları ve kurumlarda bulunan misafirler gözaltına alındı. Özellikle emekçi semtlerdeki baskınlarla birlikte birçok devrimci yapı birleşerek bu faşist saldırılara karşı koydu, devrimci irade ve dayanışma taş ve molotoflarla barikat başlarında bir kez daha yaşam buldu. Emekçi semtlerin dışında merkezi olarak da demokratik, ilerici ve devrimci kurumlar ortak eylemlerle baskınları ve devlet terörünü lanetlediler.

Devrimci dayanışmanın bu örneği 9 Aralık günü Temel Haklar Federasyonu tarafından yapılan açıklamada şu sözlerle yer buluyordu: "Saldırlara en güzel cevap devrimci demokrat kurumların ortak refleksidir. 'Saldırı hepimizdir' şiarıyla sokağa çıkan ve bugün yanımızda olan dostlarımızla yeneceğiz sizi. Siz saldırdıkça biz daha güçlü çıkacağız karşınıza. Faşizme karşı demokrasi, emperyalizme karşı bağımsızlık, kapi-

talizme karşı sosyalizm mücadelemizden bizi kimse alıkoymaz. Buna kimsenin gücü de yetmez."

Yine aynı açıklamada polisin elinde bir liste olduğunu söylediği ifade edilmektedir. Bu, bize 1 Nisan operasyonu sonrası ellerine geçirdiklerini iddia ettikleri diskette "isimleri olduğu" iddiasıyla ya-

pılan gözaltı terörünü hatırlatmaktadır. Sürdürülen devlet terörüne karşı biz de Temel Haklar Federasyonu'nun yanında yer alacağız. 7 Aralık'ta yaşanan bu saldırı sadece bir kuruma yönelik değildir, tüm duyarlı, demokrat devrimci ilerici kamuoyu saldırılara karşı ortak yanıt olmalı, bu saldırı birlikte püskürtmelidir.

GAZ MAHALLES

7 Aralık günü saat 12:00 sıralarında **Gazi 75. Yıl Mahallesi**'nde bulunan **Temel Haklar Derneği, Çevik Kuvvet** ve polisler tarafından basıldı.

Derneğin kapalı ve boş olduğunu gören kolluk güçleri kepenkleri kırıp içeri girmek istediler. Bu haberi alan Temel Haklar Derneği üyeleri polisle çatışmaya başladı. Kısa sürede yayılan haber üzerine diğer devrimci ve demokrat kurumlar bu saldırıya karşı birleşmekte gecikmedi. **Partizan, ESP, DHP** ve HÖC kitlesi öğlen başlayan çatışmayı akşam geç saatlere kadar sürdürdü.

Devrimciler molotof ve taşlarla barikatlarda faşizme saatlerce adım attırmazken, halk gençliğinin desteği de önemliydi.

Çatışmalar sırasında devrimci dayanışmanın güzel örnekleri yaşandı. Ancak inisiyatif ve disiplin dışı fevri hareketler de daha ileri kazanımların önüne geçmişti. Kimi zaman düşmanın gaz bombaları plastik mermi ve silahları konuşurken devrimci cüret bunlara karşı saatlerce ödün vermedi. Gazi Mahalle-

si'nde Köşe durağı olarak bilinen yerdeki Mobese kamerası devrimciler tarafından imha edildi. Barikat barikat ilerledikçe Cemevi karşısına kurulan mobese kamerası da imha edildi. Çatışmaların ikinci gününde polis panzer ve akrepleri ve sivil otolar faşizme kabus olan devrimcileri aramaktaydı. İkinci gün yine sivil polisler tarafından daha önce HÖC çalışanı olan soyadını bilmediğimiz Mustafa adlı bir arkadaş da kahvede gözaltına alındı. Sloganlarını bastırılmaya çalışarak karga tulumba gözaltına alındı.

Eylemlerde sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Faşizme karşı omuz omuza", "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Birlik Mücadele Zafer" vb. sloganlar atıldı.

(Gazi Mahallesi İşçi-köylü okurları)

